

CÍRKEV JEŽÍŠE KRISTA SVATÝCH POSLEDNÍCH DNŮ • DUBEN 2015

Liahona

**Porozumění
Spasitelově posvátné
oběti, str. 34**

Proč být slabý není hřích, str. 20

**Jak mít úspěšný rodinný
domácí večer, str. 10, 80**

„Kdyby někdo z vás měl sto ovec, a ztratil by jednu z nich, zdalíž by nenechal devadesáti devíti na poušti, a nešel k té, kteráž zahynula, až by i našel ji? A nalezná, vložil by na ramena svá s radostí.“

Lukáš 15:4–5

7

POSELSTVÍ

- 4** **Poselství Prvního předsednictva: President Monson nás vyzývá k odvaze**
President Thomas S. Monson
- 7** **Poselství navštěvujících učitelů: Vlastnosti Ježíše Krista – beze lsti či pokrytectví**

HLAVNÍ ČLÁNKY

- 14** **Duchovní vliv žen**
Starla Awerkamp Butlerová
Váš vliv jako ženy sahá za hranice toho, co si dokážeme představit.
- 20** **Být slabý není hřích**
Wendy Ulrichová
Poznejte, jak rozlišovat mezi hříchy a slabostmi a jak ze slabostí udělat silné stránky.
- 26** **Čisté náboženství**
Starší W. Christopher Waddell
Přečtěte si tři kroky vedoucí k nesobecké službě.
- 30** **„Já musím tebe mít“**
Jonathan H. Westover
Život této korejské rodiny zájemců se změnil poté, co si zazpívali náboženskou píseň.
- 34** **Nesobecká a posvátná obět Spasitele**
President Boyd K. Packer
Díky Spasitelovu Usmíření můžeme splatit svůj duchovní dluh v podobě hříchu a viny.

80 100 let rodinného domácího večera

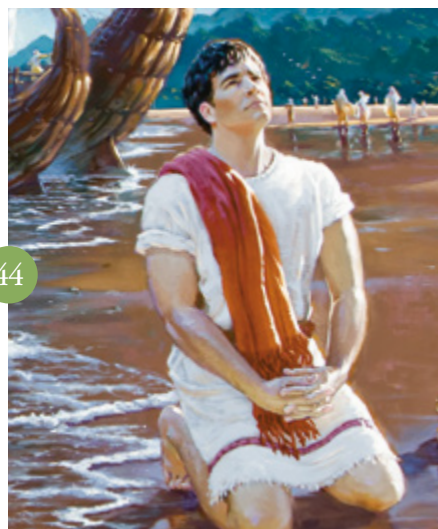
V roce 1915 vyzvali president Joseph F. Smith a jeho rádci členy Církve k tomu, aby začali pořádat rodinné domácí večery, a vysvětlili, jak mají tyto večery vypadat, jaký je jejich účel a jaká z nich pramení požehnání.

RUBRIKY

- 8** **Mluvíme o Kristu: Moc víry**
Amber Barlow Dahlová
- 10** **Náš domov, naše rodina: Rodinný domácí večer – zvládnete to i vy!**
- 12** **Klasika na téma z evangelia: Vstalt jest**
President David O. McKay
- 40** **Hlasy Svatých posledních dnů**

NA OBÁLCE

Vpředu: *Cesta do Emaus*, Liz Lemon Swindlová, nesmí být kopírováno. Vnitřní strana přední obálky: Foto Jim Jeffery. Vnitřní strana zadní obálky: Fotoilustrace Cody Bell.

44

44 Jdi s vírou vpřed

Starší Anthony D. Perkins
Naučte se od Nefiho, co dělat, když stojíte před zásadními rozhodnutími.

Zkuste v tomto čísle najít schovanou liahonu. Ná-pověda: Kde můžete zapálit svíčku?

54

49 Plakát: Hledejte Ho

50 Díky Josephovi

Ted Barnes
Je nejméně těchto šest věcí, díky nimž je váš život jiný kvůli Proroku Josephu Smithovi.

53 Žijící prorok

President Ezra Taft Benson
Adam? Nefi? Mojžíš? Možná budete překvapeni, až zjistíte, kdo je tím nejdůležitějším prorokem.

54 Spasitelův příklad poslušnosti

Devět způsobů, jimiž Ježíš Kristus ukázal cestu, po které máme v životě kráčet.

58 Náš prostor

60 Jak být moudrý

Starší Neil L. Andersen
Jaký je rozdíl mezi moudrostí světa a moudrostí Boží?

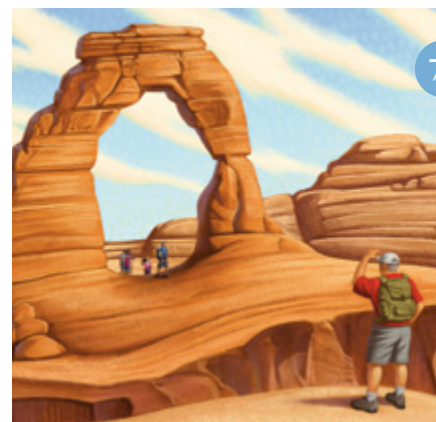
61 K věci

62 Jedno stádo a jeden pastýř

Když porozumíme tomu, jak pracuje pastýř, může nás to přivést blíže ke Spasiteli.

64 Otázky a odpovědi

Jak mohu přestat být nervózní, když mám hovořit s biskupem o svých otázkách či obavách?

75

66 Kdo je tvůj hrdina?

Charlotte Mae Sheppardová
Ellie se bála říci před třídou, kdo je její skutečný hrdina.

68 Modlitby a katedrály

McKelle Georgeová
Když Dani navštívila katedrálu v Anglii, získala důležité ponaučení ohledně modlitby.

70 Zvláštní svědek: Proč je poslušnost tak důležitá?

Starší Russell M. Nelson

71 K zamyšlení

72 Studujme písmo: Ježíš uzdravuje malomocného

Erin Sandersonová

74 Postavy z písem: Ježíš uzdravuje nemocné

75 Správná cesta

Starší Claudio D. Zivic
To nejdůležitější je jít po správné cestě.

76 Pro malé děti: Víím, že Ježíš Kristus mě má rád

Jane McBride Choateová

DUBEN 2015, 23. ROČNÍK, ČÍSLO 1

LIAHONA 12564 121

Oficiální mezinárodní časopis Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů

První předsednictvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kvorum Dvanácti apoštolů: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Šéfredaktor: Craig A. Cardon

Poradci: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Výkonný ředitel: David T. Warner

Ředitel podpory rodiny a členů: Vincent A. Vaughn

Ředitel církevních časopisů: Allan R. Loyborg

Manažer obchodu: Garff Cannon

Výkonný redaktor: R. Val Johnson

Asistenti výkonného redaktora: Ryan Carr

Asistent pro publikaci: Lisa Carolina López

Autorský a redakční tým: Brittny Beattieová, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fullerová, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gauntová, Mindy Anne Leavittová, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirková, Joshua J. Perkey, Jan Pinboroughová, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdisonová

Výkonný ředitel pro grafickou úpravu: J. Scott Knudsen

Ředitel pro grafickou úpravu: Tadd R. Peterson

Designérský tým: Jeanette Andrewsová, Fay P. Andrusová, Mindie M. Bentleyová, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckleyová, Eric P. Johnsen, Susan Lofgrenová, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorstová

Koordinátor pro duševní vlastnictví:

Kolette Nebeker Auneová

Vedoucí výroby časopisu: Jane Ann Petersová

Produkční tým: Connie Bowthorpe Bridgeová, Julie Burdettová, Katie Duncanová, Bryan W. Gygi, Denise Kirbyová, Ginny J. Nilsonová, Gayle Tate Raffertyová

Připrava tisku: Jeff L. Martin

Ředitel pro tisk: Craig K. Sedgwick

Ředitel pro distribuci: Stephen R. Christiansen

Překlad: Martin Prachař

Distribuce:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny adresy vyřizuje oddělení Customer Service

Bezplatná linka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Web: store.lds.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte online na stránkách liahona.lds.org; poštou na adresu: *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; nebo na e-mail: liahona@ldschurch.org.

Liahona (název pochází z Knihy Mormonovy a znamená „kompas“ neboli „ukazatel“) je vydávána albánsky, arménsky, bislamsky, bulharsky, kambodžsky, cebuánsky, čínsky, chorvátsky, česky, dánsky, holandsky, anglicky, estonsky, fidižsky, finsky, francouzsky, německy, řecky, haitsky, maďarsky, islandsky, indonésky, italsky, japonsky, kiribatsky, korejsky, lotyšsky, litevsky, malgašsky, maršalsky, mongolsky, norský, polsky, portugalsky, rumunsky, ruský, samoánsky, slovinsky, španělsky, švédsky, svahilsky, tagalšsky, tahitsky, thajsky, tonžsky, ukrajinsky, urdsky a vietnamsky. (Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena. Vytisknuto ve Spojených státech amerických.

Text a obrazový materiál v *Liahoně* může být kopírován pro příležitostně neobchodní použití v Církvi nebo v rodině. Obrazový materiál nesmí být kopírován v případě, že je u díla v údaji o autorovi kopírování zakázáno. S případnými dotazy ohledně copyrightu se obraťte na Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2015, Vol. 23 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Czech (ISSN 1085-4258) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Náměty pro rodinný domácí večer

Toto číslo obsahuje články i činnosti, které je možné využít při rodinném domácím večeru. Niže jsou uvedeny dva náměty.

„Já musím Tebe mít“, strana 30: Stejně jako slova písně „Já musím Tebe mít“ pomohla Pak Mi-Jungovi rozhodnout se, že se dá pokřtít, mohou mít náboženské písně i na náš život mocný vliv. Vzpomeňte si, kdy vám v životě požehnala slova některé náboženské písně, a zvažte možnost podělit se o tento zážitek s rodinou. Vyzvěte každého člena rodiny, aby si vybral svou oblíbenou píseň a řekl, jak mu v životě požehnala nebo žehná. Poté si s rodinou každou z těchto písní zazpívejte. (Tuto činnost můžete rozložit do několika týdnů.)

„Modlitby a katedrály“, strana 68: Až si přečtete tento příběh, ukažte si obrázky různých kostelů a dalších církevních staveb ve vašem městě, nebo o nich něco povězte, a pak s rodinou diskutujte o těchto otázkách: Co máme společného s ostatními náboženstvími? Jaké pocity chová Nebeský Otec ke všem svým dětem? Jak máme přistupovat k lidem s odlišným náboženským přesvědčením? S odpověďmi na tyto otázky by vám mohl pomoci článek „Balancing Truth and Tolerance“ od staršího Dallina H. Oakse z Kvora Dvanácti apoštolů (*Liahona*, Feb. 2013, 28–35; pouze v angličtině).

VE VAŠEM JAZYCE

Liahona a další církevní materiály jsou dostupné v mnoha jazycích na stránkách languages.lds.org.

TÉMATATA V TOMTO ČÍSLE

Číslo udáváji stránku, na které článek začíná.

Božská podstata, 58

Církevní vedoucí, 53, 64

Duch Svatý, 30, 41, 42, 43, 44, 50, 58

Hřích, 20, 34

Hudba, 30, 40

Chrámová práce, 30, 43

Ježíš Kristus, 7, 8, 12, 20, 26, 34, 49, 54, 62, 66, 72, 74, 76

Joseph Smith, 12, 50

Kněžství, 50

Láska, 76

Misionářská práce, 30, 40

Modlitba, 68

Nový zákon, 54, 62, 72, 74

Obrácení, 30

Odpuštění, 20, 34

Odvaha, 4

Pokání, 34, 64

Pornografie, 34

Poslušnost, 44, 54, 58

Proroci, 53

Příkázání, 70, 75

Příklad, 14, 66

Půst, 30

Rodina, 10, 50

Rodinný domácí večer, 10, 80

Rozhodnutí, 44, 60, 75

Satan, 34, 61

Služba, 26, 42

Smrt, 30, 41

Svoboda jednání, 4, 20, 44

Usmíření, 20, 34, 49

Uzdravení, 8, 72, 74

Vina, 20, 34

Víra, 8, 20, 44

Vzkříšení, 12, 49

Zármutek, 30, 41

Znovuzřízení, 50

Ženy, 14

President
Thomas S. Monson

President Monson nás vyzývá

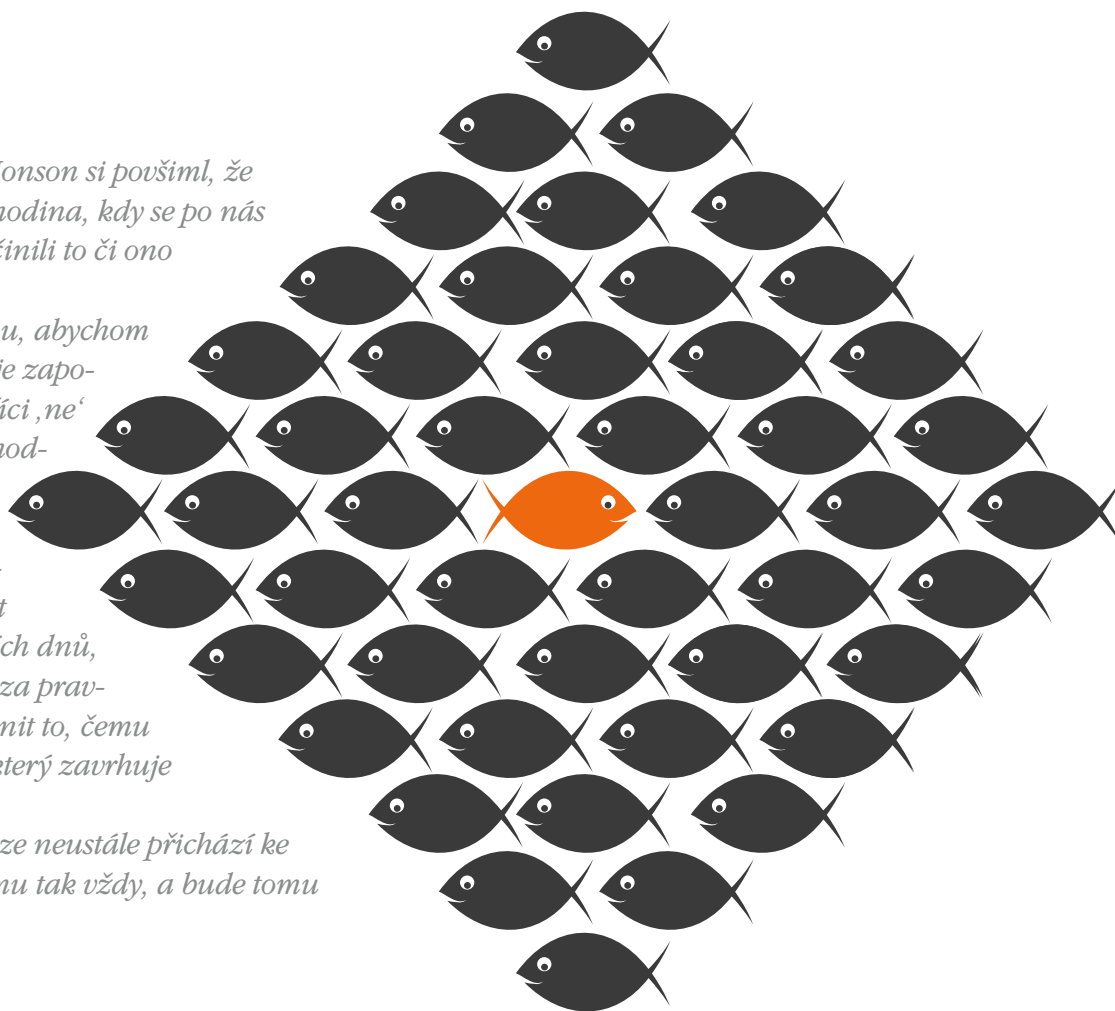
K ODVAZE

President Thomas S. Monson si povšiml, že stěží během dne uplyne hodina, kdy se po nás nevyžaduje, abychom učinili to či ono rozhodnutí.

Poradil nám, že k tomu, abychom se rozhodovali moudře, je zapotřebí odvahy – „odvahy říci ,ne‘ a odvahy říci ,ano‘. Rozhodnutí opravdu určují náš osud.“¹

V následujících výňatcích připomíná president Monson Svatým posledních dnů, že musí mít odvahu stát za pravdou a spravedlivostí, bránit to, čemu věří, a postavit se světu, který zavrhuje věčné hodnoty a zásady.

Řekl, že „výzva k odvaze neustále přichází ke každému z nás. Bylo tomu tak vždy, a bude tomu tak i nadále.“²

Odvaha přináší Boží schválení

„My všichni budeme čelit strachu a obavám, zažijeme výsměch a setkáme se s protivenstvím. Mějme všichni odvahu vzdorovat společenským kompromisům, odvahu stát za zásadou. Právě odvaha, nikoli kompromis, přináší úsměv Božího schválení. Odvaha se stává hodnotnou a smysluplnou ctností, chápeme-li ji nejen jako ochotu hrdinně zemřít, ale také jako odhodlání správně žít. Zatímco jdeme kupředu a snažíme se žít tak, jak máme, budeme nepochybně získávat pomoc od Pána a můžeme nalézat útěchu v Jeho slovech.“³

Odolejte s odvahou

„Co to znamená vytrvat? Mám rád tuto definici: *vydržet něco s odvahou*. Odvaha může být nezbytná k tomu, abyste věřil[i]; občas bude nezbytná k tomu, abyste byl[i] poslušn[í]. A téměř jistě bude odvahy zapotřebí k tomu, abyste vytrval[i] do onoho dne, kdy opustíte tuto smrtelnou existenci.“⁴

Mějte odvahu stát za pravdou

„[Mějte] odvahu stát pevně za pravdou a spravedlivostí. Vzhledem k tomu, že dnešní společenské trendy se vzdalují od hodnot a zásad, které nám Pán dal, budete téměř jistě vyzván[í], abyste hájil[i] to, čemu věříte. Nebudou-li však kořeny vašeho svědectví pevné, bude pro vás těžké odolávat posměchu těch, kteří vaši víru zpochybňují. Když bude vaše svědectví o evangeliu, o Spasiteli a o našem Nebeském Otci pevně zakořeněno, bude mít vliv na vše, co děláte, po celý váš život.“⁵

Potřebujeme duchovní a morální odvahu

„To, co je zobrazováno v televizi, ve filmech a v jiných médiích, je velmi často v přímém protikladu k tomu, co bychom chtěli, aby naše děti přijaly a čeho si vážily. Naší zodpovědností je nejen učít je, aby byly pevné v duchu a nauce, ale také jim pomáhat, aby si toto udržely, nehledě na vnější vlivy, se kterými se mohou setkávat. To bude z naší strany vyžadovat mnoho času a úsilí – a abychom mohli pomáhat druhým, potřebujeme my sami duchovní a morální odvahu čelit zlu, které vidíme všude kolem.“⁶

Kéž jsme vždy odvážní

„Když den za dnem kráčíme životem, naše víra bude nevyhnutelně zkoušena. Občas můžeme být obklopeni druhými, a přesto můžeme být v menšině, nebo dokonce můžeme stát sami, pokud jde o to, co je přijatelné a co ne. ...

Kéž jsme vždy odvážní a připravení stát si za tím, čemu věříme, a budeme-li přitom muset stát sami, kéž tak činíme s odvahou, posílení poznáním, že ve skutečnosti nejsme nikdy sami, když stojíme po boku svého Otce v nebi.“⁷ ■

NÁMĚTY PRO VÝUKU Z TOHOTO POSELSTVÍ

Mohl byste ty, které učíte, vyzvat, aby se zamysleli nad nějakou situací, která je čeká následující týden – doma, v práci, ve škole nebo na shromáždění – a která bude vyžadovat, aby jednali s odvahou. Mohou se například postavit strachu, vytrvat v něčem obtížném, postavit se za své náboženství nebo se rozhodnout, že budou poslušnější některé zásady evangelia. Požádejte je, aby se podělili o své myšlenky nebo aby si je zapsali.

ODKAZY

1. Thomas S. Monson, „Tři aspekty rozhodnutí“, *Liahona*, listopad 2010, 67, 68.
2. Thomas S. Monson, „Výzva k odvaze“, *Liahona*, květen 2004, 56.
3. Thomas S. Monson, „Posilniž se a zmužile se měj“, *Liahona*, květen 2014, 69.
4. Thomas S. Monson, „Věřte, buďte poslušné a vytrvejte“, *Liahona*, květen 2012, 129.
5. Thomas S. Monson, „Kéž máte odvahu“, *Liahona*, květen 2009, 126.
6. Thomas S. Monson, „Tři cíle, které vás povedou“, *Liahona*, listopad 2007, 118–119.
7. Thomas S. Monson, „Mějte odvahu stát si za svým“, *Liahona*, listopad 2011, 60, 67.

Být pro někoho jako Sára

McKenzie Millerová

Dříve pro mě bylo obtížné odpovědět na tak prostou otázku jako například: „Proč nepiješ kávu?“ tím, že bych vysvětlila své náboženské přesvědčení. V minulosti jsem používala výmluvy typu „je moc hořká“ nebo „nechutná mi“.

Proč mi to bylo trapné? Proč jsem měla takový strach stát si za tím, čemu věřím? Když si na to vzpomenu, nevím už přesně, čeho jsem se bála. Ale přesně si pamatuji, kdy jsem se přestala skrývat za výmluvy.

Jednou na střední škole nám na hodině angličtiny učitelka oznámila, že si pustíme jeden díl televizního seriálu, o kterém jsem věděla, že bych ho neměla sledovat. Zatímco se ostatní studenti hlasitě radovali, spolužačka Sára zvedla ruku a požádala učitelku, zda by mohla odejít.

Když se jí učitelka zeptala proč, Sára věcně odpověděla: „Protože jsem mormonka a nedívám se na neslušné pořady.“

Její odvaha postavit se před celou třídou byla úžasná. Díky Sáře jsem také vstala a čekala jsem s čistým svědomím před třídou, než seriál skončí.

Navždy mě to změnilo. Začala jsem vysvětlovat své náboženské přesvědčení místo toho, abych se tomuto tématu vyhýbala. Získala jsem díky tomu sebedůvěru, a dokonce jsem se i začala účastnit více církevních a školních akcí.

Nikdy jsem Sáře neřekla, jak moc pro mě její příklad znamená, ale snažím se napodobovat její příklad sebedůvěry. Nyní si uvědomuji, že být členkou úžasné, posvátné Boží Cirkve rozhodně není nic, za co bych se měla stydět. Doufám, že budu moci být skrze svůj příklad také pro někoho jako Sára.

Autorka žije v Utahu v USA.

DĚTI

Odvaha v písmech

President Monson nás učí tomu, že máme mít odvahu stát si za tím, čemu věříme. V písmech je mnoho příkladů lidí, kteří projevili odvahu. Přečtěte si verše, které jsou uvedeny vedle jednotlivých jmen. Jak tito lidé projevili odvahu a stáli si za tím, o čem věděli, že je správné? Odpovědi můžete napsat nebo nakreslit do jednotlivých bílých políček.

Joseph Smith (Joseph Smith–Životopis 1:11–17)

Daniel (Daniel 6:7, 10–23)

Samuel Lamanita (Helaman 13:2–4; 16:1–7)

Ester (Ester 4:5–14; 5:1–8; 7:1–6)

S modlitbou si prostudujte tento materiál a snažte se poznat, o co se máte podělit s těmi, které učíte. Jak může porozumění Spasitelovu životu a Jeho různým rolím posílit vaši víru v Něj a požehnat životu sester, kterým sloužíte v rámci navštěvujícího učení? Další informace najdete na stránkách reliefsociety.lds.org.

Vlastnosti Ježíše Krista – beze lsti či pokrytectví

Toto je další poselství navštěvujících učitelek ze série, která se věnuje Spasitelovým vlastnostem.

Když porozumíme tomu, že Ježíš Kristus je beze lsti a pokrytectví, pomůže nám to věrně se snažit následovat Jeho příklad. Starší Joseph B. Wirthlin (1917–2008) z Kvora Dvanácti apoštolů řekl: „Obelstít někoho znamená podvést ho nebo svést ho z cesty. ... Člověk beze lsti je člověk nevinný, s upřímnými úmysly a čistými pohnutkami, jehož život odráží jednoduché návyky, kterými přizpůsobuje své každodenní skutky zásadám bezúhonnosti. ... Věřím, že nyní je mnohem více, než tomu bylo dříve, zapotřebí, aby členové Církve byli beze lsti, protože mnozí lidé ve světě zjevně nerozumějí důležitosti této ctnosti.“¹

O pokrytectví mluvil prezident Dieter F. Uchtdorf, druhý rádce v Prvním předsednictvu, když řekl: „Nikdo z nás není tak podobný Kristu, jak víme, že bychom měli být. Ale upřímně

se snažíme překonávat své chyby a touhu hřešit. Celým srdcem i duší toužíme se stále zlepšovat s pomocí Usmíření Ježíše Krista.“²

Víme, že „budeme souzeni podle svých skutků, přání svého srdce a toho, jakým člověkem jsme se stali“.³ Zatímco se snažíme činit pokání, stáváme se čistějšími – a „blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou“ (Matouš 5:8.)

Další verše z písem

Žalm 32:2; Jakub 3:17; 1. Petrova 2:1–2, 22

ODKAZY

1. Joseph B. Wirthlin, „Without Guile“, *Ensign*, May 1988, 80, 81.
2. Dieter F. Uchtdorf, „Pojďte, přidejte se k nám“, *Liahona*, listopad 2013, 23.
3. *Příručka 2: Správa Církve* (2010; překlad vybraných kapitol), 1.2.1.

Víra, rodina, služba

Z písem

Malé děti jsou beze lsti. Ježíš řekl: „Nechte dítek jít ke mně, a nebraňte jim, nebo takovýchť jest království Boží. ... A bera [děti] na lokty své, a vzkládaje na ně ruce, požehnáni jim dával.“ (Marek 10:14, 16.)

Kristus sloužil po svém Ukřižování také dětem na americkém kontinentu. Prikázal lidu, aby k Němu přivedli své malé děti a „posadili je na zem okolo něho a Ježíš stál uprostřed; ...

... [A] plakal, a zástup to dosvědčil, a on bral jejich malé děti, jedno po druhém, a žehnal jim a modlil se za ně k Otci. ...

A když pohlédli, aby viděli, upřeli oči své k nebi a ... uviděli anděly sestupující s nebe jakoby uprostřed ohně; a sestoupili dolů a obklopili ony maličké ...; a andělé jim sloužili.“ (3. Nefi 17:12, 21, 24.)

K zamyšlení

Čemu se můžeme naučit od malých dětí o tom, jak být beze lsti? (Viz Průvodce k písmům, „Lest“.)

MOC VÍRY

Amber Barlow Dahlová

Kdyby nás Nebeský Otec oprostil od zkoušek jenom proto, že jsme Ho o to požádali, odepřel by nám tím zkušenosti nutné ke spasení.

Když jsem jednou na vysoké škole psala test, začala mě bolet šíje. Bolest neustoupila ani poté, co napětí z testu odeznělo. Navštěvovala jsem lékaře a fyzioterapeuty a vyzkoušela jsem řadu terapií, ale bolest neustávala. Během následujícího roku, zatímco jsem bojovala s touto bolestí, jsem bojovala také s tím, abych posílila svou víru. Strávila jsem mnoho času modlitbou, studovala jsem písma a požádala jsem o kněžská požehnání. Měla jsem pocit, že bych se uzdravila, kdybych jen měla dostatek víry.

Ježíš Kristus uzdravoval nemocné, slepé, chromé a malomocné – „podlé víry [jejich]“. (Matouš 9:29.) Věděla jsem, že má moc mě uzdravit, stejně jako uzdravil mnohé jiné během svého smrtelného života. A tak jsem usoudila, že to jediné, co stojí v cestě mému uzdravení, je nedostatek víry, a tak jsem znásobila své úsilí. Zatímco jsem pokračovala ve fyzioterapii, modlila jsem se a postila, studovala a věřila. Bolest však přetrvávala.

Z písem se učíme tomu, že vírou můžeme působit zázraky (viz Matouš 17:20), já jsem se však nemohla tohoto mírného utrpení zbavit. Kam se poděla moc mojí víry? Nakonec jsem svou situaci v tichosti přijala, přišla jsem na způsoby, jak se se

svými obtížemi vyrovnat, a spokojila jsem se s tím, že plné porozumění víře a uzdravení získám až někdy v budoucnu.

O několik let později jsem si povídala s kamarádkou Erin, kterou při prvním těhotenství trápily ohromné nevolnosti, kvůli nimž musela nejednou do nemocnice. Přála si mít další miminko, ale bála se, že by musela procházet stejnými obtížemi jako během prvního těhotenství. Řekla mi, že se postila a modlila a že skutečně věřila, že Nebeský Otec po ní nebude požadovat, aby tím prošla znovu.

Při našem rozhovoru mě napadl verš: „Upokojtež se, a vězte, žeť jsem já Bůh.“ (Žalm 46:10.) Vzpomněla jsem si na svou vlastní zkušenost, při které jsem se naučila být pokojná uprostřed zkoušek, a řekla jsem Erin, aby měla i nadále víru, ale aby tuto víru nezakládala na tom, zda bude mít při dalším těhotenství nevolnosti, nebo ne.

Při mém dalším studiu zásady víry jsem došla k Almovu kázání o víře, ve kterém učí, že „máte-li víru, doufáte ve věci, které nejsou viděti, které jsou však pravdivé“. (Alma 32:21.)

POZVEDNĚTE SE NAD ZKOUŠKY

„Není snad moudré, když nám [Nebeský Otec] dává zkoušky, abychom se nad ně mohli pozvednout; zodpovědnosti, abychom mohli něco dokázat; práci, aby zpevnila naše svaly; zármutek, aby podrobil naši duši zkoušce? Nejsme snad vystaveni pokušením, aby byla vyzkoušena naše síla; nemocem, abychom se učili trpělivosti; a smrti, abychom mohli být učiněni nesmrtelnými a mohli být oslaveni?“

Kdyby ale všichni nemocní, za které se modlíme, byli uzdraveni, kdyby všichni spravedliví byli ochraňováni a zlovní zničeni, celý Otcův program by byl zmařen a základní zásada evangelia, svoboda jednání, by zanikla. Nikdo by nemusel žít podle víry.“

President Spencer W. Kimball (1895–1985), *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 15.

Když jsem o tomto verši přemítala, zjistila jsem, že víra není to, co jsem si myslela. Alma nás učí tomu, že víra je naděje v pravdivé zásady. Mít víru tedy neznamená, že věříme, že nám Nebeský Otec vždy dá to, o co Ho požádáme, tehdy, když Ho o to požádáme. Mít víru, že Kristus uzdraví moji šiji nebo že Erin dopřeje těhotenství bez nevolností, znamená, že nemáme víru v pravdivé zásady. Můžeme mít však víru v to, že Kristus má moc léčit, že na nás pamatuje, že nás posílí a že když dobře vytrváme, staneme se způsobilými získat věčný život.

Pán nám slíbil: „O cokoli požádáte ve víře věřice, že obdržíte ve jménu Kristově, obdržíte to.“ (Enos 1:15.)

Věřím, že síla tohoto slibu spočívá v tom, že nám radí, abychom věřili „ve jménu Kristově“. Ve slovníku Bible Dictionary se u hesla modlitba píše: „V Kristově jménu se modlíme tehdy, když je naše mysl myslí Kristovou a naše přání jsou přáními Kristovými – když Jeho slova zůstávají v nás (viz Jan 15:7). V tom případě žádáme o to, co nám Bůh může dát. Mnoho modliteb zůstane nezodpovězených, protože nejsou vůbec ve jménu Krista; v žádném ohledu nepředstavují Jeho mysl, ale vycházejí ze sobeckosti lidského srdce.“

Když s vírou žádáme o něco, co je v souladu s Boží vůlí, Bůh nám udělí podle našich přání. Nebeský

Otec nás zná, miluje nás a touží po všem, co je nutné pro to, abychom se navrátili do Jeho přítomnosti. A k tomu někdy patří i zkoušky, těžkosti a problémy. (Viz 1. Petrova 1:7.) Kdyby nás Nebeský Otec oprostil od zkoušek jenom proto, že jsme Ho o to požádali, odepřel by nám tím zkušenosti nutné ke spasení. Musíme se naučit důvěřovat Božímu plánu, který pro nás má, a podrobovat svou vůli té Jeho. Když sjednotíme své touhy s Jeho touhami a uznáme svou naprostou závislost na Něm, můžeme se stát způsobilými k tomu, abychom obdrželi „[konec] víry své, spasení duší“.

(1. Petrova 1:9.) ■

Autorka žije v Oregonu v USA.

RODINNÝ DOMÁCÍ VEČER – ZVLÁDNETE TO I VY!

At' je vaše rodina jakákoli, rodinný domácí večer vám může přinést požehnání a posílení.

Otec se vrací domů unavený po dlouhém dni v práci a zjistí, že ostatní členové rodiny zápolí s podobnou mrzutostí. Je pondělí večer a mít rodinný domácí večer se zdá být téměř nemožné. Poté, co se otec s matkou pomodlí o pomoc, se rozhodnou, že to nebudou komplikovat. Svolají rodinu, zazpívají si náboženskou píseň a společně se pomodlí. Každému členovi rodiny dají malou svíčku, kterou si zapálí, až budou mluvit o něčem, co je v poslední době inspirovalo. V potměšilých místnostech světlo svíčky představuje inspiraci a pomáhá upoutat pozornost dětí. Zatímco si vzájemně vydávají svědectví, domov naplňuje jemný duch pokoje a lásky. Rodina končí den s vděčností za to, že měli domácí večer.

Věděli jste, že rodinný domácí večer funguje jako církevní program již 100 let? V dubnu 1915 První předsednictvo nařídilo členům, aby si vyčlenili jeden večer týdně jako večer naplněný rodinnou modlitbou, hudbou, studiem evangelia, vyprávěním příběhů a dalšími činnostmi. (Viz strana 80, kde jsou uvedeny výňatky z tohoto dopisu Prvního předsednictva.) Proroci nám

nepřestávají připomínat, jak je rodinný domácí večer důležitý. „Nemůžeme si dovolit zanedbávat tento nebem inspirovaný program,“ řekl prezident Thomas S. Monson. „Může přinést duchovní růst každému členovi rodiny a pomoci mu odolat všudypřítomným pokušením.“¹

Zde je uvedeno několik postojů, na které byste měli pamatovat, když se snažíte začlenit rodinný domácí večer do svého týdne:

Týká se to mě. „Rodinné domácí večery jsou určeny pro každého,“ řekl starší L. Tom Perry z Kvora Dvanácti apoštolů.² Každý z nás – sezdaný či svobodný, s dětmi či bez nich – může věnovat nějaký čas tomu, aby posiloval rodinu a učil se evangeliu.

Dokáži si najít čas. Církev je příkladem v tom, že v pondělí večer se nekonají žádné církevní činnosti a akce. Můžete dát najevo Pánu a své rodině, že jste ochotni vyhradit si čas na to, co je nejdůležitější.

Dokáži přijít na to, co funguje pro mou rodinu. Pokud je vaše rodina rozdělená kvůli vzdálenosti, zkuste si udělat „on-line rodinný večer“ a spojte se se členy rodiny pomocí internetu

nebo telefonu. Musí někdo pracovat pozdě do noci? Udělejte si „rodinný večer na parkovišti“ – během pracovní přestávky poblíž místa, kde dotýčný člen rodiny pracuje. Jeden rozvedený otec měl každé pondělí „rodinný dopisovací večer“, kdy psal dopisy svým dětem, které bydlely daleko od něj.³ Necht' jsou překážky motivací k větší kreativité.

Dokáži s tím začít tento týden. Rodinný domácí večer lze připravit a uspořádat podle potřeb a okolností vaší rodiny. Zde je několik obecných námětů:

- Začněte a skončete s modlitbou.
- Používejte hudbu, včetně církevních náboženských písní a písní z Primárek.
- Učte se z písem a ze slov novodobých proroků.
- Čas od času do rodinného večera zahrňte různé fyzické aktivity, projekty služby a činnosti zaměřené na evangelium.
- Bavte se! Zahrajte si hru nebo připravte občerstvení.
- Buďte důslední. Pokud nemůžete mít rodinný večer v pondělí, najděte jiný den, kdy vám to bude vyhovovat.

Přeji si získat požehnání. Proroci slíbili, že když se budeme účastnit

rodinných domácích večerů, výsledkem budou velká požehnání – láska a poslušnost v rodině se prohloubí. V srdci mládeže se bude rozvíjet víra. Rodiny „získají moc bojovat se zlými vlivy a s pokušeními“, jež je obklopují.⁴

I když se vám rodinný domácí večer nemusí pokaždé dokonale podařit, rodina bude díky vašemu úsilí posílena a požehnána. „Každý rodinný domácí večer [je] tahem štětce na plátnu naší duše,“ učil starší David A. Bednar z Kvora Dvanácti apoštolů. „Může se zdát, že žádná z těchto

činností není moc působivá či paměti-hodná. Ale stejně jako se tahy [štětce s barvami] vzájemně doplňují a vytvářejí působivé mistrovské dílo, tak i naše důslednost při konání zdánlivě malých věcí může vést k významným duchovním výsledkům.“⁵ ■

ODKAZY

1. Thomas S. Monson, „Stálé pravdy pro měnící se časy“, *Liahona*, květen 2005, 19.
2. L. Tom Perry, „Therefore I Was Taught“, *Ensign*, May 1994, 38.
3. „Family Home Evening: Any Size, Any Situation“, *Ensign*, Dec. 2001, 42.
4. First Presidency, in James R. Clark, comp., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 vols. (1965–1975), 4:339.
5. David A. Bednar, „Pilnější a starostlivější v domově“, *Liahona*, listopad 2009, 19–20.

PŘIKLÁDEJTE TOMU NEJVĚŠÍ DŮLEŽITOST

„Radíme rodičům a dětem, aby největší důležitost přikládali rodinné modlitbě, rodinnému domácímu večeru, studiu a výuce evangelia a hodnotným rodinným činnostem. Jakkoli hodnotné a vhodné mohou být jiné závazky nebo činnosti, nesmí jim být dovoleno, aby zaujaly místo božsky určených povinností, které mohou odpovídajícím způsobem plnit pouze rodiče a rodiny.“

Dopis Prvního předsednictva,
11. února 1999.

VSTALŤ JEST

To, co dnešní svět potřebuje nejvíce, je neochvějná víra v Krista.

President David O. McKay (1873–1970)

Devátý prezident Církve

David O. McKay se narodil 8. září 1873. Ve věku 32 let byl 9. dubna 1906 vysvěcen

apoštolem a 9. dubna 1951 mu byla vyjádřena podpora jako devátému prezidentovi Církve. Níže uvedené výňatky jsou z proslovy, který pronesl na generální konferenci v dubnu 1966. Celý proslov najdete v Conference Report, Apr. 1966, 55–59.

Pokud je zázrak nadpřirozená událost, jejímuž uskutečnění předchází něco, co přesahuje lidskou omezenou moudrost, pak je Vzkříšení Ježíše Krista tím nejužasnějším zázrakem všech dob. V něm se zjevují všemohoucnost Boha a nesmrtelnost člověka.

Vzkříšení je zázrak – avšak jen v tom smyslu, že přesahuje lidské chápání a porozumění. Pro všechny ty, kteří ho přijímají jako skutečnost, je

to jen další projev jednotného zákona života. ...

Přijmete-li jako skutečnost, že Kristus na sebe skutečně vzal své tělo a zjevil se jako oslavená vzkříšená bytost, odpovíte tím na otázku všech věků: „Když umře člověk, zdaliž zase ožije?“ (Job 14:14.)

Svědkové Vzkříšení

Je jisté, že pro učedníky, kteří Pána důvěrně znali, bylo doslovné Vzkříšení Krista z hrobu skutečnou událostí. Neměli ohledně toho naprosto žádné pochybnosti. Byli svědky této skutečnosti; věděli to, protože svými očima viděli, svými ušima slyšeli a svými rukama se dotkli těla vzkříšeného Vykupitele.

Petr, vedoucí apoštol, při příležitosti setkání jedenácti apoštolů, kdy měli vybrat toho, který zaujme místo Jidáše Iškariotského, řekl: „Protož musí jeden z těch mužů ... býti svědkem spolu s námi vzkříšení jeho.“ (Skutkové 1:21–22.) ...

Při jiné příležitosti Petr prohlásil před svými nepřáteli – před těmi, kteří vydali Ježíše na smrt na kříži:

„Muži Izraelští, slyšte slova tato: ...

Toho[to] Ježíše vzkřísil Bůh, jehož my všickni svědkové jsme.“ (Skutkové 2:22, 32.) ...

Další svědkové

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů stojí bok po boku s Petrem, Pavlem, Jakubem a všemi ostatními prvními apoštoly, kteří přijímali Vzkříšení nejen jako doslovnou pravdivou skutečnost, ale jako završení Kristova božského poslání na zemi.

Osmnáct set let poté, co Ježíš zemřel na kříži, Prorok Joseph Smith těmito slovy prohlásil, že se mu zjevil vzkříšený Pán: „Spatřil jsem dvě Bytosti, jejichž jas a sláva se vymyká veškerému popisu, stojící nade mnou ve vzduchu. Jedna z nich ke mně promluvila, nazývají mne jménem a řekla, ukazujíc na druhou – *Toto je můj Milovaný Syn. Slyš Jej!*“ (Joseph Smith–Životopis 1:17.) ...

Pokud by svědectví Josepha Smitha stálo samo o sobě, bylo by, jak o svém svědectví řekl sám Kristus, když ho vořil o sobě, k ničemu – ale Ježíš měl svědectví Boha i svědectví apoštolů. A Joseph Smith měl další svědky, [kteří] potvrzovali [jeho] svědectví, jehož pravdivost jim zjevil anděl Moroni. ...

... Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů [také] hlásá toto slavné vidění, které obdržel Prorok Joseph Smith:

„A nyní, po mnohých svědectvích, jež o něm byla dána, toto je svědectví poslední ze všech, jež my o něm

ŽIJÍCÍ KRISTUS

Přečtěte si svědectví o Ježíši Kristu, které vydali novodobí apoštolové a proroci v *Liahoně*, duben 2000, 2–3.

význačného reformátora, ideálního učitele, či dokonce jako jediného dokonalého člověka. Onen Muž z Galileje je – nikoli obrazně, ale *doslova* – Syn živého Boha. ...

Vskutku znovuzrozen

Nikdo se nemůže upřímně rozhodnout žít v každodenním životě podle učení Ježíše Nazaretského, aniž by pocítoval proměnu celé své bytosti. Slovo „znovuzrozen“ má hlubší význam, než který mu mnozí připisují. ... Šťastný je ten, kdo opravdu vnímá onu povznášející a proměňující moc, která pochází z tohoto blízkého vztahu se Spasitelem, z této spřízněnosti s žijícím Kristem. Jsem vděčný za to, že vím, že Kristus je můj Vykupitel. ...

Poselství Vzkříšení ... je tím nejvíce uklidňujícím a nejvznešenějším poselstvím, které kdy bylo dáno člověku, neboť když smrt odejme naše blízké, naše zarmoucené srdce utiňuje naděje a božské ujištění vyjádřené těmito slovy: „*Nenít ho tuto, vstať jest!*“ [Viz Matouš 28:6; Marek 16:6.]

Celou svou duší vím, že Ježíš Kristus přemohl smrt, a protože náš Vykupitel žije, budeme žít i my. ■

Dílčí nadpisy upraveny; gramatika standardizována.

dáváme: Že on žije!“ (NaS 76:22.) ...

Ve světle těchto nesporných svědectví daných dávnými apoštoly – svědectví datovaných několik málo let po samotné této události, ve světle onoho zázračného zjevení se žijícího Krista v této době se zdá být vskutku obtížné pochopit, jak Ho lidé mohou dál zavrňovat a jak mohou dál pochybovat o nesmrtnosti člověka.

Co potřebujeme v dnešní době

To, co dnešní svět potřebuje nejvíce, je neochvějná víra v Krista. Je to

něco více než pouhý pocit. Je to moc, která pohání k činu a která má být v lidském životě tou naprosto základní motivační silou. ...

Pokud by jen lidé „konali Jeho vůli“, místo aby se zoufale dívali na temnou a ponurou hrobku, pak by pozdvihli zrak k nebi a poznali by, že Kristus je vzkříšený! ...

Církev Ježíše Krista Svätých posledních dnů hlásá celému světu, že Kristus je Syn Boží, Vykupitel světa! Žádný opravdový následovník se nepokojí s tím, že by Ho přijal jen jako

DUCHOVNÍ VLIV

„Vyzýváme ženy Církve, aby společně stály za spravedlivostí. ... Toto vidím jako jednu z jasně zářivých nadějí ve světě.“

President Gordon B. Hinckley (1910–2008)

ŽEN

Víme, jakou moc má naše duchovní síla?

Starla Awerkamp Butlerová

Mnoho úžasných pokorných žen v Církvi oddaně slouží, aniž by si uvědomovaly, jak dalekosáhlý vliv jejich život má – jako příklad časné služby i jako odkaz duchovní síly. Jednou takovou ženou je i moje babička Cherie Petersenová. Celý život věrně sloužila v nenápadných povoláních. Pokud byste se jí zeptali na talenty, tvrdila by vám, že toho světa nemůže moc nabídnout. Avšak když jsem se toho začala více dozvídat o jejím životě, uvědomila jsem si, jak moc její duchovní síla ovlivnila můj život.

Cheriiny rodiče přestali chodit na shromáždění a rozvedli se v době, kdy byla ještě velmi malá, a tak vyrůstala jen se svou matkou Florence, která byla stále v práci. Florence byla kdysi jako dítě zanedbávána ještě více a byla vychovávána v internátě, zatímco její matka Georgia vedla světský život. Cherie zůstala navzdory těmto těžkostem ve své výchově aktivní v evangeliu a věrně chodila na shromáždění s rodinou své prababičky Elizabethy nebo s přáteli. V jejich rodinách viděla obraz toho, co si přála pro svou rodinu. Netušila, jak přesně má rodina vypadat, ale věděla, jak vypadat nemá, a byla rozhodnuta, že její budoucí rodina bude jiná.

Cheriin manžel – můj dědeček Dell – mi jednou řekl: „Abys získala svědectví, musíš to chtít. Cherie vždy chtěla získat svědectví.“ I když počáteční léta jejich manželství provázely problémy, byli odhodláni zůstat spolu a mít pevnou rodinu. Kvůli Dellovu pracovnímu vytížení byli první rok svého manželství méně aktivní, ale povolání sloužit v Primárních pobídlo Cherie k tomu, aby začala chodit na shromáždění, a Dell se k ní brzy přidal jako poradce v kvoru jáhnů. Od té doby zůstali aktivními a silnými členy Církve. Cheriina ochota sloužit a její odhodlání vychovat pevnou rodinu

DCERY BOŽÍ, KATHLEEN PETERSONOVÁ, NESMÍ BYT KOPIOVÁNO

pomohla mé mamince stát se ženou se silným charakterem a příklad mé maminky pomohl formovat můj život – zejména nyní, když jsem založila svou vlastní rodinu.

Jako ženy máme nesmírný duchovní vliv na život lidí kolem sebe. Joseph Smith pravdivě učil, že naší úlohou není jen „ulehčit chudým, ale spasit duše“. ¹ Ježíš Kristus povolává ženy ve své Církvi k tomu, aby byly Jeho učednicemi a aby byly duchovně silné. Naše duchovní síla a vliv jsou životně důležité pro pokrok práce na spasení a je třeba, abychom vyhledávaly příležitosti duchovně posilovat ty, kteří jsou kolem nás. Budeme-li tak činit, vliv naší víry a spravedlivosti bude dosahovat daleko za hranice toho, co dokážeme vidět.

Povolány být učednicemi

Starší James E. Talmage (1862–1933) z Kvora Dvanácti apoštolů napsal: „Největší zastánce žen a ženství na světě je Ježíš Kristus.“ ² Vzpomeňte si například, čemu učil své dvě učednice v Novém zákoně – sestry Marii a Martu. V knize *Daughters in My Kingdom [Dcery v mém království]* se vysvětluje: „V Lukáši 10 je zaznamenáno, jak Marta přijala u sebe doma Ježíše. Sloužila Pánu tím, že se postarala o Jeho časné potřeby, a Maria seděla Mistrovi u nohou a vstřebávala Jeho učení.“

V době, kdy se od žen obecně očekávalo, že se postarají pouze o časné záležitosti, Spasitel učil Martu a Marii, že ženy se na Jeho díle mohou podílet i duchovně. Vyzval je, aby se staly Jeho učednicemi a aby přijaly spasení, onu „dobrou stránku“, která jim nebude nikdy odňata.“ ³

I my, podobně jako Marta, se někdy mylně domníváme, že prvořadou rolí žen je postarat se o časné záležitosti, jako je příprava jídla pro druhé, šití či uklízení. Tato služba je cennou a s láskou přijímanou obětí, ale Pán potřebuje ženy naplněné duchovní mocí, v jejichž životě se zřetelně projevuje víra, spravedlivost a pravá

láska – a potřebuje je dokonce ještě více než sestry, které umějí šít a vařit. On ví, že každá z nás toho může hodně

nabídnout. Ježíš Kristus povolává každou z nás, aby si vypěstovala vlastní duchovní sílu a schopnost přijímat zjevení a jednat podle nich, abychom tak pomáhaly nést Jeho dílo kupředu. Linda K. Burtonová, generální prezidentka Pomocného sdružení, řekla sestrám: „Byly jste poslány na zemi v této dispensaci času díky tomu, kým jste, a tomu, na co jste byly připravovány, abyste udělaly! Bez ohledu na to, k čemu se nás Satan snaží přesvědčit, abychom si o sobě myslely, je naší pravou totožností učednice Ježíše Krista!“ ⁴

Pán zná nás i naši situaci a má pro každou z nás na této zemi

určitý úkol. Žádná sestra nemá tak málo znalostí nebo tak málo talentů, aby nemohla být duchovní silou ve věci dobra a aby nemohla přivádět druhé ke Kristu. Díky těmto božským schopnostem máme zodpovědnost stát se duchovními vedoucími ve své rodině i v místě, kde žijeme. Starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů řekl: „Každá sestra v této Církvi, která uzavřela smlouvu s Pánem, má božské zmocnění k tomu, aby pomáhala spasit duše, aby vedla ženy světa, aby posilovala domovy Sionu a aby budovala království Boží.“ ⁵

Chceme-li lidem kolem sebe pomáhat činit taková rozhodnutí, která je přivedou blíže k Ježíši Kristu, což je naše nejdůležitější zodpovědnost, tak k tomu nemusíme mít žádné vysoké postavení, ani dělat něco neobyčejného. Ty největší i nejmenší věci, které uděláme v životě jednoho člověka či dvou lidí, dokonce i jen ve vlastní rodině, mohou mít dalekosáhlý dopad.

Ženy v práci na spasení

V jedné oblíbené náboženské písni se zpívá: „I úloha andělů náleží ženám a nám, sestrám, služba je velikou ctí.“ ⁶

Čtyři generace: Elizabeth (vlevo) drží svou vnučku Florence. Annie (uprostřed) přišla do Utahu s rodiči a je matkou Elizabethy. Georgia (vpravo) je dcera Elizabethy, ale Georgia se svou dcerou Florence Církev opustily. A právě věrná Elizabeth pomohla své pravnučce Cherie a jejím potomkům vrátit se k evangeliumu.

V životě těch, které máme rády, toho můžeme hodně nabídnout. Starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů vyprávěl příběhy o tom, jak duchovní síla dvou žen ovlivnila jeho život:

„Když jsem byl malý, můj otec nebyl členem Církve a matka nebyla v Církvi tak aktivní jako dřív. ... Několik měsíců po mých osmých narozeninách nás přes celé Spojené státy přijela navštívit babička Whittleová. Znepokojovalo ji, že jsme ani já, ani můj starší bratr stále nebyli pokřtěni. Nevím, co o tom tehdy řekla mým rodičům, ale vím, že jednou dopoledne vzala mě i mého bratra do parku a podělila se s námi o své pocity ohledně toho, jak je důležité být pokřtěn a pravidelně chodit na církevní

„Spasitel učil Martu a Marii, že ženy se Jeho díla mohou účastnit i duchovně. Vyzval je, aby se staly Jeho učednicemi a aby přijaly spasení.“

shromáždění. Nedokáží si přesně vybavit, co nám řekla, ale její slova se dotkla čehosi v mém srdci a já i bratr jsme se brzy nato dali pokřtít. ...

Během rozhovorů s tatínkem, kdy se mu snažila pomoci pochopit, jak je důležité, aby nás vozil na církevní shromáždění, prokazovala vždy tu pravou míru odvahy a úcty. Vše možnými vhodnými způsoby se nám snažila pomáhat pocítovat v životě potřebu evangelia.“⁷

Druhý zdrojem duchovní síly byla Jeanene, manželka staršího Scotta. Když spolu chodili, začali si povídat o společné budoucnosti. Jeanene, která vyrůstala v rodině silně zaměřené na misionářskou práci, řekla, že by si přála provdat se v chrámu za navrátnějšího misionáře.

DĚJÁTKO, KATHLEEN PETERSONOVÁ, NESMI BÝT KOPROVÁNO

Na staršího Scotta, který předtím o službě na misiích moc nepřemýšlel, to mělo velký vliv. „Šel jsem domů a nedokázal jsem myslet na nic jiného. Celou noc jsem nezamhouřil oka. ... Po mnohých modlitbách jsem se rozhodl, že navštívím svého biskupa a podám si přihlášku na misi.“⁸ Starší Scott řekl, že i když ho k tomu Jeanene vedla a inspirovala ho, „Jeanene mě nikdy nežádala o to, abych kvůli ní sloužil na misi. Milovala mě dost na to, aby se se mnou podělila o své přesvědčení, a pak mi dala příležitost, abych se sám rozhodl, jakým směrem se v životě vydám. Oba jsme sloužili na misi a později jsme byli zpečetěni v chrámu. Jeanenina odvaha a její oddanost víře měly na náš společný život rozhodující vliv. Jsem si jistý, že bychom nedosáhli takového štěstí, jaké nyní prožíváme,

V oblíbené náboženské písni se zpívá: „I úloha andělů náleží ženám a nám, sestřím, služba je velikou ctí.“ V životě těch, které máme rády, toho můžeme hodně nabídnout.

kdyby nebylo její silné víry v zásadu, že na prvním místě je potřeba sloužit Pánu. Jeanene je skvělým příkladem spravedlivého člověka!“⁹

A právě duchovní vliv těchto dvou andělských žen pomohl v životě jednomu mladému muži – staršímu Scottovi – učinit nejdůležitější rozhodnutí svého života: dát se pokřtít, sloužit na misi a uzavřít sňatek v chrámu.

Svým příkladem, skutky, slovy a osobní spravedlivostí můžeme pomáhat druhým činit správná rozhodnutí. Sestra Carole M. Stephensová, první rádkyně v generálním předsednictvu Pomocného sdružení, prohlásila: „Jsme dcery smlouvy v Pánově království a máme příležitost být nástrojem v Jeho ruce. ... Každý den [se zapojujeme] do práce

na spasení malými a prostými způsoby – tím, že nad sebou ... navzájem [bdíme, posilujeme se a učíme se].“¹⁰ Když budeme spoléhat na Ducha a půjdeme kupředu s upřímnou a pokornou snahou pomáhat lidem kolem sebe přicházet blíže ke Kristu, budeme vedeni v tom, co můžeme udělat, a bude nám dána síla to udělat – a pocítíme radost plynoucí z toho, že přivádíme Pánovy děti k Němu.

Jak se stát duchovním vlivem

Známe-li svou zodpovědnost, můžeme se podobně jako učedníci v dávných dobách ptát: „Což máme činiti“ (Skutkové 2:37), abychom se staly duchovním vlivem pro druhé? Sestra Burtonová na nedávné generální konferenci vyzvala sestry, aby si představily „některé možné duchovní nápisy ,hledají se pomocníci‘, které se týkají práce na spasení:

- Hledají se pomocníci – rodiče, kteří vychovávají děti ve světle a pravdě
- Hledají se pomocníci – dcery ..., sestry ..., tety ..., sestřenice, prarodiče a opravdoví přátelé, kteří slouží jako rádci a nabízejí pomocnou ruku druhým na stezce smlouvy
- Hledají se pomocníci – ti, kteří naslouchají vnuknutím Ducha Svatého a jednájí podle získané inspirace
- Hledají se pomocníci – ti, kteří každý den žijí nenápadně a jednoduše podle evangelia
- Hledají se pomocníci – pracovníci na rodinné historii a chrámoví pracovníci, kteří spojují rodiny na věky
- Hledají se pomocníci – misionáři a členové, kteří šíří ‚dobré zprávy‘ – evangelium Ježíše Krista
- Hledají se pomocníci – zachránci, kteří nacházejí ty, kteří sešli z cesty
- Hledají se pomocníci – ti, kteří dodržují smlouvy a stojí pevně za pravdou a za tím, co je správné
- Hledají se pomocníci – praví učedníci Pána Ježíše Krista.“¹¹

Toto není nic nového, ale když budeme vyhledávat příležitosti k zapojení se do práce na spasení, zlepšíme tím svou schopnost pomáhat lidem kolem sebe. Starší Ballard řekl: „Na tomto světě není nic tak osobního, tak blahodárného nebo tak život měnícího, jako je vliv spravedlivé ženy.“¹² Když budeme svou duchovní moc rozvíjet skrze

osobní modlitbu a studium písem, neochvějnou poslušnost a věrné dodržování smluv, pak se tímto vlivem staneme.

Za hranice toho, co si dokážeme představit

President Brigham Young (1801–1877) řekl: „Umíte si představit množství dobra, které jsou schopny vykonat matky a dcery v Izraeli? Ne, to je nemožné. A toto dobro, které vykonají, je bude provázet po celou věčnost.“¹³

Spravedlivá rozhodnutí mé babičky měla na generace její rodiny větší vliv, než jaký si jako mladá žena dokázala představit. Avšak duchovní vliv žen v mé rodině dosahuje dokonce ještě dál do minulosti. Cherie získala většinu své duchovní síly díky tomu, že sledovala svou prababičku (mou praprababičku) Elizabeth. Elizabethin příklad víry a svědectví dosáhl přes dvě generace neaktivity a pomohl její pravnučce Cherie změnit trend rozpadlé rodiny a vrátit se k Církvi.

Když budeme duchovní posilou pro lidi kolem sebe, náš vliv bude zasahovat za hranice toho, co si dokážeme představit. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) řekl: „Vyzýváme ženy Církve, aby společně stály za spravedlivostí. Musejí začít ve své rodině. Mohou tomu učit ve své třídě. Mohou to vyjadřovat ve své obci. ...

Toto vidím jako jednu z jasně zářivých nadějí ve světě, který pochoduje k sebezničení.“¹⁴

Když budeme naplňovat toto nařízení, dílo Páně půjde kupředu ve světě kolem nás i – a to je nejdůležitější – v naší rodině a v životě těch, které máme rády. ■

Autorka žije v Utahu v USA.

ODKAZY

1. *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 449.
2. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 475.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3–4.
4. Linda K. Burtonová, „Hledají se ruce a srdce k urychlení práce“, *Liahona*, květen 2014, 122.
5. M. Russell Ballard, „Women of Righteousness“, *Ensign*, Apr. 2002, 70.
6. „As Sisters in Zion“, *Hymns*, č. 309.
7. Richard G. Scott, „Příklad zajisté dal jsem vám“, *Liahona*, květen 2014, 32.
8. Richard G. Scott, „Příklad zajisté dal jsem vám“, 33.
9. Richard G. Scott, „Příklad zajisté dal jsem vám“, 33.
10. Carole M. Stephensová, „Máme velký důvod k radosti“, *Liahona*, listopad 2013, 117.
11. Linda K. Burtonová, „Hledají se ruce a srdce k urychlení práce“, 124.
12. M. Russell Ballard, „Matky a dcery“, *Liahona*, květen 2010, 18.
13. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 216.
14. Gordon B. Hinckley, „Stůjme pevně a nepohnutě“, *Celosvětové školení vedoucích*. 10. ledna 2004, 20.

BÝT SLABÝ **není** HŘÍCH

Wendy Ulrichová

Jsem opravdu hoden vstoupit do Božího domu? Jak mohu být hoden, když nejsem dokonalý?“

„Může Bůh opravdu změnit mé slabosti v silnou stránku? Postila jsem se a modlila spoustu dní, abych se tohoto problému zbavila, ale připadá mi, že se nic nezměnilo.“

„Na misií jsem žil podle evangelia důsledněji než kdy jindy, ale zároveň jsem si nikdy tolik neuvědomoval své nedokonalosti. Proč, když jsem se snažil být tak dobrý, jsem se někdy cítil tak špatně?“

Když přemítáme o takovýchto otázkách, je naprosto zásadní porozumět tomu, že zatímco *hřích* nás od Boha nevyhnutelně odvádí, *slabost* nás k Němu může paradoxně přivést.

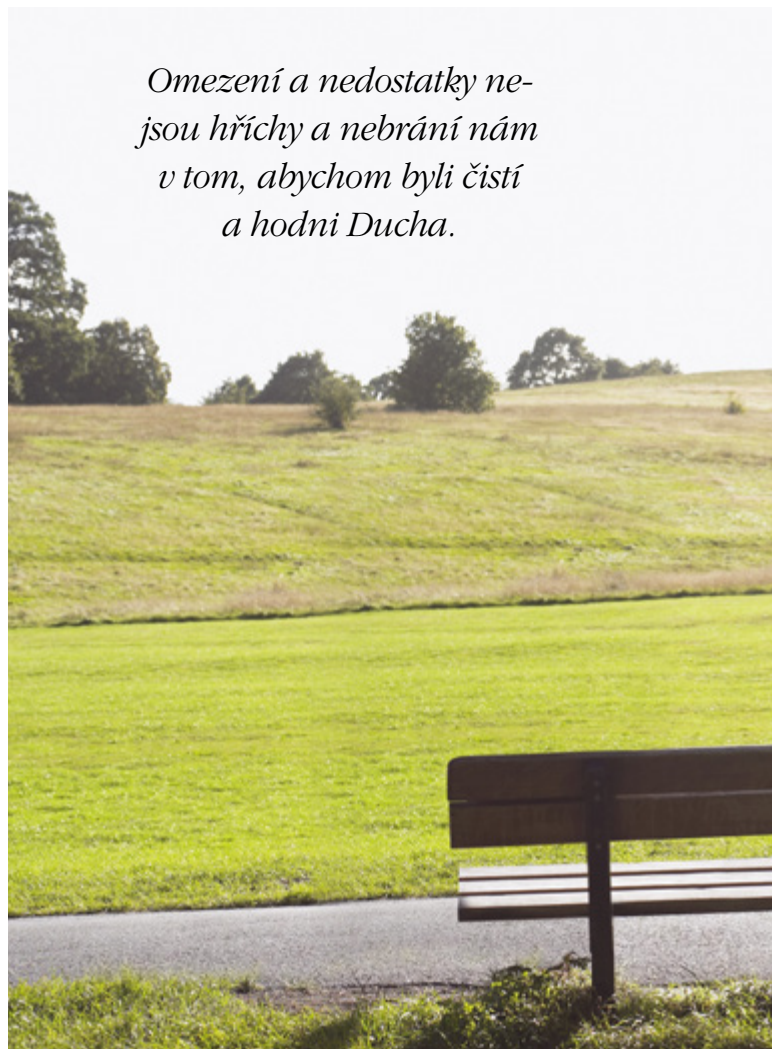
Rozlišování mezi hříchem a slabostí

Všeobecně se domníváme, že hřích a slabost jsou pouze jinak velké černé skvrny na naší duši – že představují odlišnou míru závažnosti přestupku. Ale písmo naznačuje, že hřích a slabost jsou ve své podstatě odlišné věci, vyžadují odlišnou nápravu a mají schopnost přinášet odlišné výsledky.

Většina z nás je s hříchem obeznána lépe, než jsme ochotni připustit, ale zopakujme si to: hřích je rozhodnutí neuposlechnout Boží přikázání nebo se

vzepřít světlu Kristovu, které je v nás. Hřích je rozhodnutí důvěřovat spíše Satanovi než Bohu a uvádí nás do stavu nepřátelství vůči Otci. Ježíš Kristus byl na rozdíl od nás zcela bez hříchů a mohl naše hříchů usmířit. Když činíme upřímné pokání, což zahrnuje změnu mysli, srdce

Omezení a nedostatky nejsou hříchů a nebrání nám v tom, abychom byli čisti a hodni Ducha.

Zatímco hřích nás od
Boha nevyhnutelně od-
vádí, slabost nás k Němu
paradoxně může přivést.

a chování; pronesení patřičné omluvy nebo vyznání; napravení škody, je-li to možné, a neopakování tohoto hříchu v budoucnosti, pak můžeme čerpat z Usmíření Ježíše Krista, získat odpuštění od Boha a být znovu čistými.

Zaslíbení, že budeme očištěni, je zcela zásadní, protože nic nečistého nemůže přebývat v Boží přítomnosti. Kdyby však bylo naším jediným cílem být tak nevinnými, jako když jsme opustili Boží přítomnost, bylo by nejlepší, kdybychom po zbytek života jen leželi pohodlně v kolébce. My jsme ale přišli na zemi, abychom se skrze zkušenosti učili rozlišovat mezi dobrem a zlem, abychom rostli v moudrosti a dovednostech, abychom žili podle hodnot, které považujeme za důležité, a abychom si osvojili božské vlastnosti – a tohoto růstu nemůžeme dosáhnout v bezpečí dětského kočárku.

Lidská slabost hraje v těchto zásadních účelech

ZASLÍBENÍ PLYNOUCÍ Z USMÍŘENÍ

„Znovuzřízení
toho, co vy zno-
vuzřídit nedo-
kážete, zhojení

ran, které vy zhojit nedokážete,
napravení toho, co jste porušili
a co napravit nedokážete – to je
pravý účel Kristova Usmíření. ...

Znovu říkám, že s výjimkou
oněch několika málo, kteří jsou
odsouzeni k zatracení, neexistuje
žádný zlozvyk, žádný návyk,
žádný vzdor, žádný přestupek,
žádné odpadlictví, žádný zločin,
který by byl vyňat ze zaslíbení
úplného odpuštění. Takové
je zaslíbení plynoucí
z Kristova Usmíření.“

**President Boyd K. Packer, president
Kvora Dvanácti apoštolů, „The
Brilliant Morning of Forgiveness“,
Ensign, Nov. 1995, 19–20.**

smrtnosti důležitou roli. Když se
Moroni obával, že jeho slabost při
psaní způsobí, že pohané se budou
vysmívat tomu, co je posvátné, Pán ho
uklidnil těmito slovy:

„A jestliže lidé přijdou ke mně,
ukáži jim jejich slabost. Dávám lidem
slabost, aby mohli být pokorní; a
milost má postačuje pro všechny,
kteří se přede mnou pokoří; neboť
pokoří-li se přede mnou a budou-li
mít víru ve mne, pak učiním, že
slabé věci se pro ně stanou silnými.“
(Eter 12:27; viz také 1. Korintským
15:42–44; 2. Korintským 12:7–10;
2. Nefi 3:21 a Jákob 4:7.)

Význam tohoto známého
verše je hluboký a vybízí nás,
abychom rozlišovali mezi

hříchem (k němuž nás ponouká
Satan) a slabostí (která je zde popisová-
vána jako stav „daný“ nám Bohem).

Slabost bychom mohli definovat
jako omezení naší moudrosti, moci
a svatosti, které vyplývá z toho, že
jsme lidé. Jako smrtelníci jsme se na-
rodili bezmocní a závislí na druhých,
s různými fyzickými vadami a sklony.
Jsme vychováváni a obklopeni jinými
smrtelníky, kteří mají své slabosti,
a jejich nauky, příklady a způsoby jed-
nání s námi jsou nedokonalé, a někdy
i škodlivé. Ve svém slabém smrtelném
stavu trpíme fyzickými i citovými
nemocemi, hladem a únavou. Zaží-
váme lidské emoce, jako jsou hněv,
zármutek a strach. Schází nám mou-
drost, dovednosti, vitalita a síla.

ROZLIŠOVÁNÍ MEZI HŘÍCHEM A SLABOSTÍ

	Hřích	Slabost
Definice?	Úmyslná neposlušnost Boha	Lidské omezení, tělesná vada
Zdroj?	Ponouká k němu Satan	Součást naší smrtelné podstaty
Příklady?	Vědomé porušení Božích přikázání; důvěra v Satana namísto v Boha	Stav, kdy jsme vystaveni pokušení, emocím, únavě, tělesné či duševní nemoci, neznalosti, sklonům, zraněním, smrti
Měl to i Ježíš?	Ne	Ano
Jaká má být naše reakce?	Pokání	Pokora, víra v Krista a snaha to překonat
Následná Boží reakce?	Odpuštění	Poskytnutí milosti – uschopňující moci
Výsledek?	Očištění od hříchu	Získání svatosti, síly

A jsme vystaveni mnoha různým pokušením.

Ačkoli byl Ježíš Kristus bez hříchu, připojil se k nám v plné míře ve stavu smrtelné slabosti. (Viz 2. Korintským 13:4.) Narodil se jako bezmocné nemluvně ve smrtelném těle a vychovávali ho a pečovali o něj nedokonalí lidé. Musel se naučit chodit, mluvit, pracovat a vycházet s ostatními. Pociťoval hlad a únavu, lidské emoce a mohl onemocnět, trpět, krvácet a zemřít. Byl ve všech věcech pokoušen jako my, a přesto bez hříchu – podrobil se smrtelnosti, aby mohl vnímat naše slabosti a pomáhat nám v *našich* slabostech nebo neduzích. (Viz Židům 4:15; viz také Alma 7:11–12.)

Nemůžeme zkrátka činit pokání z toho, že jsme slabí – ani nás slabost jako taková nečiní nečistými. Nemůžeme růst duchovně, dokud *nezavrhneme* hřích, ale také duchovně neporosteme, dokud *neuznáme* svůj stav lidské slabosti, dokud ho s pokorou a s vírou nepřijmeme a ne naučíme se ve své slabosti důvěřovat Bohu. Když si Moroni dělal starosti se slabostí ohledně svého psaní, Bůh mu neřekl, aby činil pokání. Místo toho ho Pán učil, aby byl pokorný a měl víru v Krista. Když jsme poddajní a věrní, Bůh nám jako lék na slabost nabízí milost – nikoli odpuštění. Biblický slovník definuje milost jako uschopňující moc od Boha, s níž zvládneme udělat to, co bychom nedokázali zvládnout vlastními silami (viz Bible Dictionary, „Grace“) – což je vhodný božský lék, kterým může On způsobit, že se „slabé věci ... stanou silnými“.

Používání pokory a víry

Již od prvních zkušeností v Církvi se učíme základním krokům pokání, ale jak přesně si máme vypěstovat pokoru a víru? Zvažte tyto náměty:

- **Přemítejte a modlete se.** Protože jsme slabí, může se stát, že nerozpoznáme, zda máme co do činění s *hříchem* (což vyžaduje okamžitou a celkovou změnu mysli, srdce a chování), nebo se *slabostí* (což vyžaduje pokorné, vytrvalé úsilí, učení se a zdokonalování). To, jak na tyto situace nahlížíme, může záviset na naší výchově a zralosti. V určitém chování se mohou dokonce zároveň objevovat prvky hříchu i slabosti. Když řekneme, že určitý hřích je ve skutečnosti slabost, vede to k rozumovému omlouvání namísto k pokání. Když řekneme, že určitá slabost je hřích, může z toho vyplynout pocit hanby, obviňování, zoufalství a nespolehání se na Boží zaslíbení. Přemítání a modlitba nám mohou pomoci rozlišit, co je co.
- **Stanovte si priority.** Protože jsme slabí, nemůžeme všechny potřebné změny provést najednou. Když pokorně a s vírou překonáváme své lidské slabosti, vždy jen několik oblastí v dané chvíli, můžeme postupně snížit svou neznalost, osvojit si správné návyky, posílit fyzické i citové zdraví a vitalitu a posílit svou důvěru v Pána. Bůh nám může pomoci poznat, kde začít.

- **Plánujte.** Protože jsme slabí, je k získání silnější vůle zapotřebí něco více než jen spravedlivé přání a spousta sebekázně. Je také potřeba, abychom plánovali, poučili se z chyb, osvojili si efektivnější strategii, přehodnocovali své plány a znovu se snažili. Potřebujeme pomoc z písem, ze vhodných knih a od ostatních lidí. Začínáme po malých krůčcích, radujeme se z pokroku a pak se odvažujeme podniknout další kroky (i když kvůli tomu máme pocit, že jsme zranitelní a slabí). Potřebujeme podpěry, abychom se správně rozhodovali i tehdy, když jsme unavení nebo zklamaní, a plány na to, jak opět vstát, když uklouzneme.
- **Cvičte se v trpělivosti.** Protože jsme slabí, může změna chvíli trvat. Nemůžeme se zkrátka zříci své slabosti tak, jak se zříkáme hříchu. Pokorní učedníci

ochotně dělají to, co je zapotřebí, učí se houževnatosti, nepřestávají se snažit a nevzdávají se. Pokora nám pomáhá mít trpělivost sám se sebou i s druhými, kteří mají rovněž slabosti. Trpělivost je projevem naší víry v Pána, naší vděčnosti za to, že v nás má důvěru, a naší důvěry v Jeho zaslíbení.

I tehdy, když činíme upřímné pokání ze svých hříchů, získáme odpuštění a staneme se opět čistými, jsme dál slabí. Jsme dál podrobeni nemocem, emocím, neznalosti, různým sklonům, únavě a pokušení. *Omezení a nedostatky však nejsou hříchem a nebrání nám v tom, abychom byli čistí a hodni Ducha.*

ROZLIŠOVÁNÍ MEZI KONSTRUKTIVNÍM POCITEM VINY (ZÁRMUTKEM PODLE BOHA) A POKORY OD NEUŽITEČNÉ NÁHRAŽKY V PODOBĚ POCITU HANBY

Konstruktivní pocit viny – zármutek podle Boha kvůli hříchu	Víra a pokora – křesťanská poddajnost ve slabosti	Zhoubný pocit hanby – neužitečná náhražka
<p style="text-align: center;">Máme sklon k tomuto jednání a pocitům:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Máme výčitky svědomí kvůli porušení svých mravních zásad. • Činíme pokání, měníme svou mysl, srdce a chování. • Jsme otevření, vyznáváme své chyby, činíme nápravu. • Rosteme a učíme se. • Nahlížíme na sebe jako na někoho, kdo je vnitřně dobrý a má svou cenu. • Přejeme si dát své chování do souladu s pozitivním náhledem na svou osobnost. • Důvěřujeme plně ve vykupující moc plynoucí z Usmíření Ježíše Krista. 	<p style="text-align: center;">Máme sklon k tomuto jednání a pocitům:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pociťujeme klid a přijímáme sami sebe takové, jací jsme. • Nebojíme se pustit do práce na osobním růstu a něčím přispět. • Přijímáme zodpovědnost za chyby, chceme se zdokonalovat. • Učíme se z chyb a zkusíme to znovu. • Osvojujeme si smysl pro humor a radujeme se ze života a ze společenství s ostatními lidmi. • Vnímáme své slabosti jako něco, co nás spojuje s ostatními. • Jsme trpěliví se slabostmi a s nedostatkami druhých. • Prohlubujeme svou důvěru v Boží lásku a pomoc. 	<p style="text-align: center;">Máme sklon k tomuto jednání a pocitům:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cítíme se bezcenní a zoufalí. • Snažíme se skrývat své slabosti před druhými. • Máme strach, že naše slabosti vyjdou najevo. • Viníme ze svých problémů druhé. • Zdráháme se do něčeho pustit, aniž víme, jak to dopadne, protože neúspěch považujeme za potupu. • Soutěžíme s druhými a srovnáváme se s nimi. • Zaujímáme obranný postoj a jsme zatvrzelí nebo vlažní. • Jsme sarkastičtí nebo přehnaně vážní. • Zaobíráme se přehnaně svými nezdary nebo svou nadřazeností. • Obáváme se Božího zavržení a znechucení.

Od slabosti k síle

I když si Satan dychtivě přeje využívat naši slabost k tomu, aby nás sváděl k hříchu, Bůh může využít lidskou slabost k tomu, aby nás učil a posiloval a aby nám žehnal. Avšak na rozdíl od toho, co bychom možná očekávali nebo si přáli, Bůh pokaždé neodstraní naši slabost, aby se tak slabé věci pro nás staly silnými. Když se apoštol Pavel opakovaně modlil, aby mu Bůh odňal „osten“ v jeho těle, kterým ho Satan trýznil, Bůh Pavlovi odvětil: „Dosti máš na mé milosti, neboť moc má v nemoci dokonává se.“ (2. Korintským 12:7, 9.)

Je mnoho způsobů, jak Pán způsobuje, aby se slabé věci staly silnými. I když může slabost odstranit skrze dramatické uzdravení, v něž často doufáme, je tento postup podle mých zkušeností poněkud vzácný. Nevidím například žádný důkaz o tom, že by Bůh po onom slavném verši v Eterovi 12 odstranil Moroniovu slabost ve psaní. Bůh může také učinit slabé věci silnými tím, že nám pomůže se se svými slabostmi vyrovnat, získat k nim přiměřený humorný postoj nebo nadhled a postupně se v průběhu času zdokonalit v jejich zvládnutí. Silné a slabé stránky spolu také často souvisejí (jako

například silná stránka v podobně vytrvalosti a slabá stránka v podobě umíněnosti) a my se můžeme naučit cenit si své silné stránky a mírnit slabost, která s ní souvisí.

Existuje i další, dokonce ještě mocnější způsob, pomocí něhož Bůh proměňuje slabé věci v nás v ty silné. Pán řekl v Eterovi 12:37 Moronimu: „Protože jsi viděl slabost svou, budeš učiněn silným, dokonce tak, že usedneš na místě, které jsem připravil v příbytcích svého Otce.“

Zde Bůh nenabízí, že změní Moroniovu slabost, ale že změní Moroniho. Zápolemím s těžkostmi plynoucími z lidské slabosti se Moroni i my můžeme naučit pravé lásce, soucitu, poddajnosti, trpělivosti, odpuštění, odolnosti, vděčnosti, tvořivosti a řadě dalších ctností, díky nimž se stáváme více takovými, jako je náš Otec v nebi. A právě tyto vlastnosti jsme přišli sem, na zemi, zušlechťovat – křesťanské vlastnosti, které nás připravují na příbytky v nebi.

V ničem se Boží láska, moudrost a vykupující moc neprojeví více než v Jeho schopnosti proměnit náš zápas s lidskými slabostmi v drahocenné božské ctnosti a silné stránky, díky nimž jsme více takovými, jako On. ■

Autorka žije v Utahu v USA.

Starší W. Christopher
Waddell

Sedmdesátník

ČISTÉ náboženství

Nesobecká služba – snaha zapomínat na sebe, naplňovat potřeby druhých a položit svůj život ve službě bližním – vždy byla a je charakteristickým rysem učedníků Ježíše Krista.

V 11. kapitole Matouše nám Spasitel dává důležité ponaučení tím, co *neřekl* v odpovědi na otázku položenou učedníky Jana Křitele:

„Jan pak uslyšev v vězení o skutcích Kristových, poslav dva z učedníků svých,

Řekl jemu: Ty-li jsi ten, kterýž přijíti má, čili jiného čekati máme?

I odpovídaje Ježíš, řekl jim: Jdouce, zvěstujtež Janovi, co slyšíte a vidíte.

Slepí vidí, a kulhaví chodí, malomocní se čistí, a hluchí slyší, mrtví z mrtvých vstávají, a chudým evangelium se zvěstuje.“ (Matouš 11:2–5.)

Než aby Spasitel krátce naukově vysvětlil, že On je vskutku tím, „kterýž přijíti má“, odpověděl tím, co dělal – svým příkladem služby.

Na generální konferenci v dubnu 2014 nám starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů připomněl: „Otcí v nebi nejlépe sloužíme tak, že máme na druhé spravedlivý vliv a sloužíme jim. Tím největším příkladem, který kdy krácel po zemi, je náš Spasitel, Ježíš Kristus.“¹

Nesobecká služba – snaha zapomínat na sebe, naplňovat potřeby druhých a položit svůj život ve službě bližním – vždy byla a je charakteristickým rysem učedníků Ježíše

Krista. Král Beniamin více než 100 let před Spasitelovým narozením učil: „Když jste ve službě bližních svých, jste pouze ve službě svého Boha.“ (Mosiáš 2:17.)

Jakub nám připomíná, že důležitou stránkou „čistého náboženství“ je naše služba druhým, když navštěvujeme „sirotky a vdovy v ssouženích jejich“. (Jakub 1:27.) „Čisté náboženství“ je něco více než jen prohlášení toho, čemu věříme – je to projevení toho, čemu věříme.

Mějte rádi své souputníky

V polovině července 1984, jen několik týdnů poté, co jsme byli s mou manželkou Carol oddáni v chrámu Los Angeles v Kalifornii, jsme vyrazili do Utahu, kde jsem chtěl zahájit svou profesní dráhu a Carol chtěla dokončit vysokoškolské vzdělání. Jeli jsme dvěma auty. A v nich jsme převáželi veškerý náš majetek.

Asi v polovině cesty Carol přijela ke straně mého auta a začala mi něco ukazovat. To bylo v době, kdy ještě neexistovaly mobilní telefony, chytré telefony, SMS zprávy nebo Twitter. Když jsem přes okno jejího auta viděl výraz v jejím obličejí, poznal jsem, že se necítí dobře. Naznačila mi, že může jet dál, ale já jsem měl o svou novomanželku starost.

Když jsme přijeli do městečka Beaver v Utahu, znovu přijela k mému autu a já jsem vycítil, že je potřeba, aby zastavila. Bylo jí špatně a nemohla pokračovat v jízdě. Měli jsme dvě auta naplněná oblečením a svatebními dary, ale naneštěstí jen málo peněz. Zaplatit si pokoj v hotelu bylo mimo naše finanční možnosti. Nevěděl jsem, co si počít.

Ani jeden z nás nikdy v městečku Beaver nebyl, a protože jsem nevěděl, co vlastně hledáme, pár minut jsme jezdili kolem, dokud jsme nespátřili park. Zajeli jsme na parkoviště a já jsem našel strom, pod nímž bylo trochu stínu a kde jsem na zem položil deku, aby si Carol mohla odpočinout.

Za několik minut na téměř prázdné parkoviště přijelo auto a zaparkovalo hned vedle našich dvou aut. Vystoupila z něj žena asi ve věku našich matek a zeptala se, co se děje a zda nám může nějak pomoci. Řekla, že si nás všimla, když jela kolem, a měla pocit, že má zastavit. Když jsme jí vysvětlili svou situaci, ihned nás pozvala k sobě domů, kde bychom si mohli odpočinout tak dlouho, jak bude potřeba.

Za chvíli jsme již leželi na pohodlné posteli v chladné suterénní ložnici jejího domu. Krátce poté, co jsme tam dorazili, tato úžasná sestra řekla, že potřebuje zařídit několik věcí a že nás na několik hodin opustí. Řekla nám, že pokud bychom měli hlad, můžeme si vzít cokoli, co najdeme v kuchyni, a pokud bychom snad odcházeli předtím, než se vrátí domů, abychom zavřeli přední dveře.

Poté, co si Carol dopřála tolik potřebný spánek, se cítila lépe, a tak jsme pokračovali v cestě, aniž bychom zavítali do kuchyně. Když jsme odcházeli, ona laskavá žena ještě nebyla doma. Ke své lítosti jsme si nepoznamenali její adresu, a tak jsme nikdy nemohli dostatečně poděkovat naší milosrdné Samaritánce, která zastavila a otevřela svůj dům neznámým lidem v nouzi.

Když vzpomínám na tento zážitek, napadají mě slova presidenta Thomase S. Monsona, který ztělesňuje Spasitelovu výzvu „jdi a učíš totéž“ (viz Lukáš 10:37) jako nikdo jiný: „Nemůžeme opravdu milovat Boha, pokud nemáme rádi své soupeřníky na této cestě smrtelnosti.“²

Ať již na své „soupeřníky“ narazíme kdekoli – na cestě nebo u nás doma, na dětském hřišti nebo ve škole, v práci nebo na církevním shromáždění, pokud se budeme snažit,

dívat se a jednat, staneme se více takovými, jako je Spasitel, a budeme žehnat a sloužit lidem kolem sebe.

Snažte se

Starší Neal A. Maxwell (1926–2004) z Kvora Dvanácti apoštolů učil:

„Na rozdíl od našeho drahého Spasitele my dozajista nemůžeme usmířit hříchy lidstva! Navíc zcela jistě nemůžeme nést veškeré nemoci, slabosti a zármutky smrtelníků. (Viz Alma 7:11–12.)

Avšak ve zmenšeném měřítku se můžeme – tak, jak nás Ježíš vyzývá – vskutku snažit stát se takovými, jako je On. (Viz 3. Nefi 27:27.)“³

Když se budeme snažit stát se takovými, jako je On, a budeme mít přitom upřímnou touhu žehnat svým „souputníkům“, budou nám dány příležitosti k tomu, abychom zapomínali na sebe a pozvedali druhé. Tyto příležitosti mohou často přicházet v nepříhodných chvílích a vyzkouší naši opravdovou touhu stát se více takovými, jako je Mistr, jehož největší služba – Jeho nekonečné Usmíření – přišla ve chvíli, která byla cokoli, jen ne příhodná. „Němčině,“ řekl, „sláva buď Otcí, a já jsem vypil a dokončil jsem přípravy své pro děti lidské.“ (NaS 19:19.)

Když se budeme upřímně snažit být více takovými, jako je Spasitel, umožní nám to vidět to, co bychom jinak neviděli. Naše milosrdná Samaritánka žila natolik blízko Duchu, že zareagovala na nabádání a oslovila neznámého člověka v nouzi.

Dívejte se

Vidět duchovníma očima znamená vidět věci tak, jak opravdu jsou, a rozpoznat potřeby, kterých bychom si jinak nemuseli všimnout. V podobnosti o ovčích a kozlech ani ti, kteří byli „požehnání“, ani ti, kteří byli „zlořečení“, nerozpoznali Spasitele mezi těmi, kteří byli hladoví, žízniví, nazí nebo ve vězení. Na svou odměnu reagovali otázkou: „Kdy jsme tě viděli?“ (Viz Matouš 25:34–44.)

Jen ti, kteří viděli duchovníma očima, rozpoznali danou potřebu, jednali a požehnali těm, kteří trpěli. Naše milosrdná Samaritánka rozpoznala, co potřebujeme, protože se dívala duchovníma očima.

Jednejte

Možná vidíme potřeby lidí kolem sebe, ale máme pocit, že nejsme schopni správně reagovat, protože se domníváme, že toho nemáme moc co nabídnout. Zatímco se snažíme stát se takovými, jako je On, a vidíme duchovníma očima potřeby svých souputníků, musíme důvěřovat tomu, že Pán skrze nás může působit, a pak musíme jednat.

Když Petr a Jan přišli do chrámu, setkali se s mužem, který byl od narození chromý a který je žádal o almužnu. (Viz Skutkové 3:1–3.) Petrova odpověď je příkladem a výzvou pro každého z nás:

„Stříbra a zlata nemám, ale což mám, to tobě dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod’.

I ujav jej za ruku jeho pravou, pozdvihl ho.“ (Skutkové 3:6–7.)

Můžeme jednat tím, že věnujeme svůj čas a talenty, že proneseme laskavé slovo nebo nabídneme pevnou oporu. Když se budeme snažit a dívat se, ocitneme se v okolnostech a v situacích, kdy budeme moci jednat a žehnat druhým. Naše milosrdná Samaritánka jednala. Vzala nás k sobě domů a nabídla nám to, co měla. V podstatě řekla: „Což mám, to tobě dám.“ A přesně to jsme potřebovali.

President Monson učil týmž zásadám:

„Každý z nás během putování smrtelností půjde po své vlastní cestě do Jericha. Co na ní zažijete vy? Co na ní zažiji já? Budu to já, kdo si nevšimne člověka, který upadl mezi zloděje a potřebuje mou pomoc? Budete to vy?

Budu to já, kdo uvidí zraněného a uslyší jeho volání, a přesto přejde na druhou stranu? Budete to vy?

Nebo to budu já, kdo uvidí, kdo uslyší, kdo se zastaví a kdo pomůže? Budete to vy?

Ježíš nám dal motto: Jdi, i ty učiň též. Když uposlechneme tohoto prohlášení, otevře se našemu věčnému rozhledu radost, která se vyrovná jen málo čemu a kterou nic nepředčí.“⁴

Když se staneme více takovými, jako je Spasitel, tím, že se budeme snažit, dívat a jednat, poznáme pravdivost slov krále Beniamina: „Když jste ve službě bližních svých, jste pouze ve službě svého Boha.“ (Mosiáš 2:17.) ■

ODKAZY

1. Richard G. Scott, „Příklad zajisté dal jsem vám“, *Liahona*, květen 2014, 35.
2. Thomas S. Monson, „Láska – podstata evangelia“, *Liahona*, květen 2014, 91.
3. Neal A. Maxwell, „Apply the Atoning Blood of Christ“, *Ensign*, Nov. 1997, 22.
4. Thomas S. Monson, „Your Jericho Road“, *Ensign*, May 1977, 71.

SNAŽTE SE UPŘÍMNĚ

DÍVEJTE SE DUCHOVNÍMA OČIMA

JEDNEJTE A ŽEHNEJTE DRUHÝM

신소프신
우쿠슬하

없기되소

„Já musím Tebe mít“

Když už jsme nevěděli, o čem dalším bychom mohli učit, můj společník navrhl, abychom si zazpívali tuto píseň.

Jonathan H. Westover

Když jsem sloužil na misi v Balsanu v Koreji, jednoho příjemného nedělního odpoledne jsme se se společníkem loučili po shromáždění se členy a chystali jsme se jít hlásat evangelium, když vtom nás náš vedoucí misie sboru představil jednomu dvanáctiletému chlapci, který se jmenoval Kong Sung-Gyun. Přišel toho dne na shromáždění a chtěl se dozvědět něco více o evangeliu.

Samozřejmě jsme byli nadšeni z vyhlídky na to, že bychom ho mohli učit, ale byli jsme také nervózní z toho, že budeme učit někoho tak mladého. Rozhodli jsme se přesvědčit se, že jeho rodiče s tím budou souhlasit, a tak jsem zavolał k němu domů a krátce si promluvil s jeho maminkou Pak Mi-Jung. Překvapilo mě, když řekla, že je ráda, že její syn chce chodit do nějaké církve, a že bude ráda, když ho přijdeme učit.

Nečekaní zájemci

Druhý den večer jsme dorazili k tomuto chlapci domů, připraveni na výuku. Překvapilo nás zjištění, že Pak Mi-Jung chtěla, abychom učili i její dceru Kong Su-Jin. A vzhledem k tomu, že jsme přišli k nim domů

jako neznámí lidé, Pak Mi-Jung chtěla být na lekcích přítomna. Samozřejmě jsme rádi učili všechny ty, kteří chtěli naslouchat.

Poté, co nám nabídli občerstvení, jsme si sedli a začali si povídat. Než abychom hned začali s lekcí, Pak Mi-Jung se s námi nejprve chtěla lépe seznámit a říci nám něco o situaci své rodiny. Vyprávěla nám o nedávných zkouškách a těžkostech, kterými procházeli, i o nedávném synově boji s rakovinou. Úspěšně podstoupil ozařování a rakovina byla v té době v remisi, ale lékaři je varovali, že se může znovu kdykoli vrátit. To bylo pro rodinu velmi náročné. Byli z dělnické třídy a otec musel nesmírně namáhavě pracovat, aby byl vůbec schopen zajistit rodině střechu nad hlavou a jídlo.

Jeich zkoušky mě velmi zasáhly a zarmoutily. Neměli jednoduchý život, ale byli si očividně navzájem mnohem bližší než všechny ostatní rodiny, s nimiž jsem se v Koreji setkal – což v korejské společnosti, která je už tak hodně orientovaná na rodinu, znamená, že si byli opravdu hodně blízcí. Onoho večera jsme od nich odcházeli s tím, že jsme tuto mimořádnou rodinu lépe poznali a že jsme měli možnost se s nimi podělit o poselství evangelia.

Se společníkem jsme je během onoho týdne znovu několikrát navštívili a pokaždé jsme zažili tutéž vřelost a štědrost jako při naší první návštěvě. Když přišla řeč na křest, obě děti chtěly nadšeně vstoupit do Církve. Maminka ale jejich nadšení nesdílela. I když naše učení na ni hluboce zapůsobilo a ona doufala, že je pravdivé, měla pocit, že nedokáže uzavřít a dodržovat závazky, které byly pro vstup do Církve nezbytné. Také měla dojem, že by nebylo vhodné, aby se nechala pokřtít bez svého manžela, s nímž jsme se dosud nesetkali. Nicméně byla více než ochotná se s námi dál setkávat a také chtěla chodit s dětmi na shromáždění.

Na konci druhého týdne, kdy jsme je učili u ní doma, jsme poznali jejího manžela Kong Kuk-Wona, pokorného, laskavého a štědrého muže. Přidal se k nám během posledních několika diskusí a okamžitě uvěřil všemu, čemu jsme je učili, včetně nauk, které byly pro jiné dost obtížné, jako například desátky či Slovo moudrosti. Nehledě na jejich téměř zoufalou finanční situaci začali platit desátek. Jedinou překážkou pro otce bylo to, že musel pracovat o nedělích. Pracoval každou neděli na mezinárodním letišti v Soulu, a tak nemohl chodit s ostatními členy rodiny na shromáždění. I přes svůj rozpis služeb si ale zařídil, aby se mohl s manželkou zúčastnit křtu dětí, který proběhl následující neděli.

Po křtu dětí jsme se s nimi dál setkávali. Měli jsme s nimi rodinné domácí večery, mluvili jsme o písmech a povznášejících zážitcích a seznámili jsme je se členy sboru. Avšak nehledě na tyto další zkušenosti s evangeliem se rodiče nijak neměli k tomu, že by se dali pokřtít.

Mezitím byl můj společník přeřazen do jiné oblasti a mým novým společníkem se stal misionář přímo z misionářského výcvikového střediska. Naplňovala ho víra, energie a nadšení a upřímně řečeno jsem měl problém udržet s ním krok. Poté, co se několikrát setkal s Kong Kuk-Wonem a Pak Mi-Jung, se mě zeptal, zda jsme se

Když jsme dozpívali poslední sloku, pociťovali jsme v místnosti silně Ducha. Pak Mi-Jung se mi podívala přímo do očí a řekla: „Potřebuji se dát pokřtít.“

s mým předchozím společníkem s nimi postili. To jsme neudělali. Vlastně mě to ani nenapadlo. A tak jsme se s rodinou sešli a navrhli jsme, že se budeme postit. S překvapením jsem zjistil, že oni sami se pravidelně postí – za zdraví svého syna i za to, aby se Kong Kuk-Wonovi změnil rozpis služeb, a on tak mohl chodit na shromáždění. Poté, co jsme se se společníkem k jejich půstu připojili, byly jejich modlitby zodpovězeny a Kong Kuk-Wonův rozpis se změnil. Avšak Pak Mi-Jung byla ohledně křtu dál neoblomná.

Inspirovaný nápad

Můj společník měl pak další skvělý nápad. Vytáhl kapesní vydání zpěvníku a zeptal se, zda si můžeme spolu s nimi zazpívat. I když jsme s nimi zpívali již dříve, nikdy jsem neviděl zpívat Pak Mi-Jung, a tak jsem zkrátka předpokládal, že nerada zpívá nebo se u toho necítí příjemně, protože to pro ni byly nové písně. Společník se jí zeptal, zda má nějakou oblíbenou náboženskou píseň, a k mému údivu s dojetím odvětila, že již od dětství je její oblíbenou písní „Já musím Tebe mít“. (*Hymns*, č. 98.) Začali jsme zpívat čtyřhlasně – otec zpíval melodii, matka alt, můj společník tenor a já zpíval bas.

V pokoji bylo možné silně pocítovat Ducha. Když jsme zpívali třetí sloku, přemohly matku emoce a již nemohla zpívat dál, zatímco my jsme pokračovali:

*Já musím Tebe mít,
přijď radost či žal,
ó, přijdi se mnou dlít,
bys mír mi dal.
Ó, já Tě musím mít,
chci-li šťasten být,
ó, požehnej mi, Pane,
já k Tobě jdu.*

Když jsme dozpívali čtvrtou a poslední sloku, plakala. Její manžel se jí snažil utišit a nakonec své emoce ovládla. Podívala se mi přímo do očí a řekla: „Potřebuji se dát pokřtít.“

Křestní shromáždění pro Kong Kuk-Wona a Pak Mi-Jung onoho nedělního odpoledne bylo jedno z nejduchovnějších na mé misii. Programu se účastnily i jejich děti a mnoho místních členů přišlo projevit svou podporu nově obrácené rodině v jejich sboru. Se

společníkem jsme zajistili hudební vystoupení – píseň „Já musím Tebe mít“.

Nakonec jsem dokončil misii a vrátil se domů. Po roce studia na vysoké škole jsem se do Koreje vrátil na letní studijní stáž a každý víkend jsem se snažil navštívit mnohé své výjimečné přátele a rodiny, s nimiž jsem se seznámil na misii. Po několika týdnech jsem se vydal i do Balsanu a setkal jsem se s touto výjimečnou rodinou. Když jsem přijel k nim domů, všiml jsem si, že někdo chybí – jejich syn. Se slzami v očích mi Pak Mi-Jung sdělila, že jejich synovi se rakovina vrátila a ve věku 14 let svůj boj s touto nemocí prohrál.

Když jsem se jí snažil vyjádřit upřímnou soustrast a také se snažil vyrovnat s bolestí, kterou jsem pocítoval, Kong Kuk-Won mě ujistil, že vše bude v pořádku. Milovali evangelium, věrně chodili na shromáždění a těšili se na den, kdy jejich rodina bude na věky zpečetěna v korejském chrámu Soul. Navzdory zármutku, který pocítovali, věděli, že Kong Sung-Gyuna znovu uvidí a že budou znovu spolu. Pak Mi-Jung mi také vyprávěla, že každodenní zpěv náboženských písní jí pomáhá čerpat sílu, aby se se vším vyrovnala, a pocítoval pokoj, který jí Duch přináší.

Když jsem od nich onoho večera odcházel, přemýšlel jsem znovu o slovech písně, kterou měla Pak Mi-Jung tak ráda. Jsem vděčný za to, že Nebeský Otec požehnal této rodině po smrti Kong Sung-Gyuna pokojem, a jsem zvlášť vděčný za to, jakou roli sehrál Duch při obrácení Pak Mi-Jung, díky čemuž pak mohla rodina získat nárok na věčná požehnání chrámu. ■

Autor žije v Utahu v USA.

NÁBOŽENSKÉ PÍSNĚ UTĚŠUJÍ TRUHLÍCÍ

„K největším kázáním patří ta, jež jsou pronášena zpěvem náboženských písní. Náboženské písně nás vedou k pokání a dobrým skutkům, posilují naše svědectví a víru, přinášejí útěchu vyčerpaným a truchlícím a inspirují nás k tomu, abychom vytrvali až do konce.“

„Předmluva Prvního předsednictva“, *Hymns*, ix.

President
Boyd K. Packer
President Kvora
Dvanácti apoštolů

Nesobecká a posvátná oběť Spasitele

*Pán je vám neustále k dispozici.
Vytrpěl a zaplatil váš trest,
pokud jste ochotni Ho přijmout
za svého Vykupitele.*

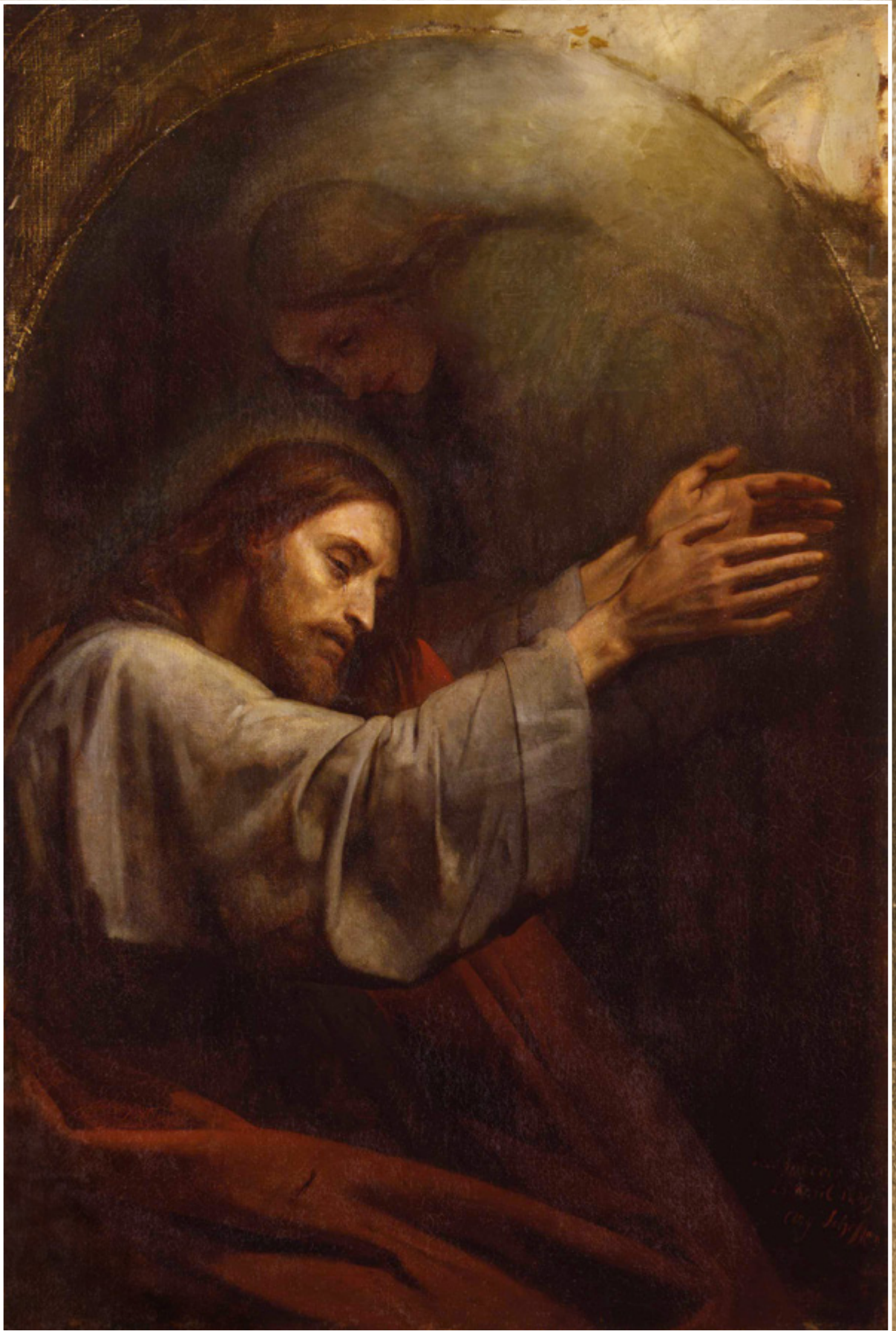
Všichni žijeme s duchovním dluhem. A náš dluh více či méně narůstá a narůstá. Pokud ho postupně splácíte, nemusíte se příliš obávat. Brzy se naučíte ukázněnosti a budete vědět, že jednou nastane den zúčtování. Raději se naučte posílat na svůj duchovní účet pravidelné splátky, než abyste dovolili, aby vám narůstaly úroky a penále.

Protože jste zkoušeni, očekává se, že se dopustíte nějakých chyb. Předpokládám, že jste v životě udělali věci, kterých litujete, něco, za co se ani nemůžete

omluvit, natožpak abyste to mohli napravit; a tak si s sebou nesete břímě. Nyní je načase zmínit slovo *vina*, jež vás může poskvřnit jako nesmazatelný inkoust a není snadné ji smýt. Nevlastním dítětem viny je zklamání, lítost nad ztracenými požehnáními a příležitostmi.

Pokud zápolíte s pocity viny, jste jako lidé z Knihy Mormonovy, o nichž prorok řekl: „Pro jejich nepravost počala církev upadat; a oni přestali věřit v ducha proroctví a v ducha zjevení; a soudy Boží jim hleděly v tvář.“ (Helaman 4:23.)

Často se snažíme řešit problém viny tím, že říkáme jeden druhému i sami sobě, že to není nic důležitého. Ale kdesi hluboko v nitru tomu vlastně nevěříme. A nevěříme ani sobě, když si to říkáme. Víme, jaká je pravda. Je to důležité!

Proroci vždy učili o pokání. Alma řekl: „Vizte, on přijde, aby vykoupil ty, kteří budou pokřtěni ku pokání skrze víru ve jméno jeho.“ (Alma 9:27.)

Alma na rovinu řekl svému vzpurnému synovi: „Nyní, pokání by nemohlo přijít k člověku, pokud by nebylo trestu, který je také věčný, jako je život duše, a ten je připojen proti plánu štěstí.“ (Alma 42:16.)

Život ve smrtelnosti má dva základní účely. Tím prvním je obdržet tělo, které, pokud si to přejeme, může být časem očištěno a oslaveno a může žít věčně. Druhým účelem je to, abychom byli zkoušeni. Během těchto zkoušek se bezpochyby dopustíme chyb. Můžeme se však ze svých chyb učit, pokud chceme. „Díme-li, že jsme nehřešili, činíme jej lhářem, a není v nás slova jeho.“ (1. Janova 1:10.)

Možná, že se v mysli a na těle cítíte méněcenně a jste ztrápení a obtíženi břemenem nějakého duchovního účtu, u něhož je poznámka „po splatnosti“. Když se ve chvílích tichého rozjímání (kterým se mnozí z nás snaží vyhýbat) podíváte upřímně do svého nitra, je tam něco nevyřešeného, co vám dělá starosti? Máte v něčem nečisté svědomí? Nesete si stále v té či oné míře nějaké malé či velké provinění?

Až příliš často dostáváme dopisy od lidí, kteří se dopustili závažných chyb a tíží je to. Naléhavě se ptají: „Může mi být vůbec někdy odpuštěno? Dokážu se vůbec změnit?“ Odpověď zní ano!

Pavel učil Korintské: „Pokušení vás nezachvátilo, než lidské. Ale věrnýť jest Bůh, kterýž nedopustí vás pokoušeti nad [to, co jste schopni snést], ale způsobí s pokušením také i vysvobození, abyste [to] mohli snést.“ (1. Korintským 10:13.)

Evangelium nás učí, že úlevu od utrpení a pocitů viny lze získat prostřednictvím pokání. S výjimkou těch několika málo (opravdu těch několika málo), kteří si volí zatracení poté, co poznali plnost, neexistuje žádný zlozvyk, závislost, vzpoura, přestupek ani zločin, jakkoli závažný, který by byl ze zaslíbení úplného odpuštění vyňat. Ať se vám v životě stalo cokoli, Pán pro vás připravil cestu zpátky, pokud se budete řídit nabádáními Svatého Ducha.

Někteří jsou naplněni neodbytným nutkáním, pokušením, které se jim neustále vrací na mysl, až se z toho možná stane zlozvyk, a poté závislost. Jsme náchylní k určitým přestupkům a hříchům a také k tomu, abychom si ospravedlňovali svou vinu tvrzením, že jsme se tak již narodili. Padáme do pastí, následkem čehož přichází bolest a utrpení, jež může odejmout jedině Spasitel. Máte moc to zastavit a být vykoupeni.

Satan útočí na rodinu

President Marion G. Romney (1897–1988) mi jednou řekl: „Nemluv k nim pouze

tak, aby to mohli pochopit; mluv k nim tak, aby to nemohli nepochopit.“

Nefi řekl: „Neboť duše má se těšit z jasnosti; neboť tímto způsobem Pán Bůh působí mezi dětmi lidskými. Neboť Pán Bůh dává světlo k porozumění.“ (2. Nefi 31:3.)

Tak dávejte pozor! Budu mluvit otevřeně jako někdo, kdo k tomu byl povolán a má povinnost tak činit.

Vy víte, že existuje protivník. V písmech je definován těmito slovy: „Ten starý had, jenž je ďáblem, jenž je otcem všech lží.“ (2. Nefi 2:18.) Byl vyvržen již na počátku (viz NaS 29:36–38) a bylo mu odepřeno smrtelné tělo. Zapřisáhl se, že zničí „veliký plán štěstí“ (Alma 42:8) a stane se nepřítelem veškeré spravedlivosti. Svými útoky se zaměřuje na rodinu.

Žijete v době, kdy se po celém světě rozlézá mor pornografie. Je těžké jí uniknout. Pornografie se zaměřuje na tu část vaší podstaty, skrze kterou máte moc počít život.

Zaobírání se pornografií vede k těžkostem, rozvodu, nemocem a k problémům všeho druhu. Žádná její část není neškodná. Shromážďovat ji, prohlížet si ji nebo se jí zaobírat v jakékoli podobě je jako nosit v batohu chřestýše. Vystavuje vás nevyhnutelně duchovní období hadího uštknutí, jež do vás dostane smrtelný jed. Není těžké pochopit, že ve světě, jaký je, můžete být pornografií, jejímu čtení nebo prohlížení vystaveni téměř nevinně, aniž byste si uvědomovali ony hrůzné následky. Pokud se to týká vás, vyzývám vás, abyste s tím přestali. Přestaňte s tím hned teď!

Kniha Mormonova učí, že všichni „lidé jsou

V celé lidské historii žil jen Jeden, jenž byl zcela bez hříchu a jenž byl způsobilý usmířit hříchy a přestupky celého lidstva.

dostatečně poučení, aby rozeznali dobro od zla“. (2. Nefi 2:5.) To se týká i vás. Vy víte, co je správné a co je špatné. Dávejte si velký pozor, abyste onu hranici nepřekročili.

Ačkoli většinu chyb je možné vyznat v soukromí Pánovi, jsou určité přestupky, které vyžadují více než toto vyznání, má-li člověk dosáhnout odpuštění. Pokud jste se dopustili závažných chyb, sejděte se s biskupem. V ostatních případech stačí obyčejné vyznání – v klidu a v soukromí. Pamatujte však na to, že ono nádherné ráno odpuštění možná nepřijde pokaždé celé najednou. Pokud budete z počátku klopytat, nevzdávejte to. Překonávání zklamání je součástí zkoušky. Nevzdávejte to. A jak už jsem radil dříve, jakmile své hříchy vyznáte a zanecháte jich, neohlížejte se zpět.

Spasitel trpěl za naše hříchy

Pán je vám neustále k dispozici. Vytrpěl a zaplatil váš trest, pokud jste ochotni Ho přijmout za svého Vykupitele.

Jako smrtelníci nemusíme, a ani nemůžeme, plně pochopit to, *jak* Spasitel svou smírnou obětí vykonal. V tuto chvíli ale ono *jak* není tak důležité jako to, *proč* musel tolik trpět. Proč to udělal pro vás, pro mě i pro celé lidstvo? Udělal to proto, že miluje Boha Otce a celé lidstvo. „Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své.“ (Jan 15:13.)

V Getsemanech Kristus poodešel od svých apoštolů, aby se pomodlil. Ať již to proběhlo jakkoli, přesahuje to možnosti našeho chápání! Víme však, že vykonal Usmíření. Byl ochoten

vzít na sebe chyby, hříchy a pocity viny, pochyby i obavy celého světa. Trpěl za nás, abychom my trpět nemuseli. Mnoho smrtelníků trpělo muka a zemřelo bolestivou a hrůznou smrtí. Jeho agónie je však všechny přesahuje.

Ve svém věku jsem již poznal, co je to fyzická bolest, a není to žádná legrace! Nikdo neodejde z tohoto života, aniž by alespoň trochu poznal, co je to utrpení. Avšak nedokáží snést osobní muka, která plynou z vědomí, že jsem způsobil utrpení někomu jinému. Právě v takových chvílích alespoň v nepatrné míře chápou Spasitelovu agónii, kterou zažil v zahradě getsemanské.

Jeho utrpení se lišilo od všech ostatních před Ním i po Něm, protože On vzal na sebe všechny tresty, které kdy byly uvaleny na lidskou rodinu. Jen si to představte! On žádný dluh splácet nemusel. Nedopustil se ničeho špatného. Nicméně souhrn veškeré viny, zármutku a trápení, bolesti a ponížení, veškerého duševního, citového a fyzického utrpení, které člověk kdy poznal – to vše On pociťoval. V celé lidské historii žil jen Jeden, jenž byl zcela bez hříchu a jenž byl způsobilý usmířit hříchy a přestupky celého lidstva a přežít bolest související s cenou, kterou bylo třeba zaplatit.

Nabídl svůj život a řekl v podstatě toto: „Jsem to já, kdo na sebe bere hříchy světa.“ (Mosiáš 26:23.) Byl ukřižován; zemřel. Nedokázali Mu vzít život. On souhlasil s tím, že zemře.

Úplné odpuštění je možné

Pokud jste klopýtli nebo jste na čas sešli z cesty, pokud máte pocit, že vás protivník nyní drží v zajetí, můžete se vydat vpřed s vírou a už se nemusíte potácet světem sem a tam. Ti, kteří vás mohou dovést zpět k pokoji a bezpečí, jsou připraveni. I sama milost Boží, jak je slíbeno v písmech, přichází až „po všem, co my můžeme učiniti“. (2. Nefi 25:23.) To, že je to možné, považují za pravdu, kterou je nanejvýš dobré znát.

Slibuji vám, že ono nádherné ráno odpuštění se může dostavit. A potom vám do života opět vstoupí „pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum“ (Filipenským 4:7), něco jako východ slunce, a vy ani On na váš hřích již nevzpomenete (viz Jeremiáš 31:34). Jak to poznáte? Poznáte to! (Viz Mosiáš 4:1–3.)

Toto jsem přišel říci vám, kteří zápolíte s nějakým problémem. Kristus zakročí a vyřeší problém, který sami vyřešit nedokážete; musíte však zaplatit příslušnou cenu. Bez toho se to neobejde. Pán je velmi laskavý vládce v tom smyslu, že vždy zaplatí nezbytnou cenu, ale přeje si, abyste vy udělali to, co máte, i když je to bolestivé.

Miluji Pána a miluji i Otce, který Ho poslal. Můžeme před Něj složit svá břemena zklamání, hříchu a viny, a za Jeho velkorysých podmínek může být každá dlužná položka na onom účtu označena poznámkou „plně zaplacenou“.

„Podtež nu, a poukažme sobě, praví Hospodin: Budou-li hříchové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělejší; budou-li

červení jako šarlat, jako vlna budou.“ A to za podmínky, jak Izaiáš pokračuje, „budete-li povolní a poslušní“. (Izaiáš 1:18–19.)

Pojďte k Němu

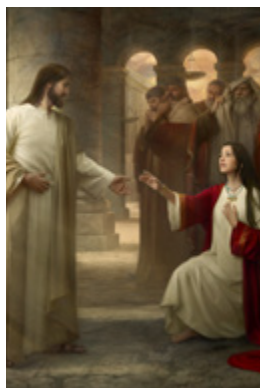
Verš „Uč se moudrosti v mládí svém; ano, nauč se v mládí svém zachovávatí přikázání Boží“ (Alma 37:35) je výzvou, kterou doprovází zaslíbení pokoje a ochrany před protivníkem. „Nižádný mladostí tvou nepohrdej, ale buď příkladem věrných v řeči, v obcování, v lásce, v duchu, u víře, v čistotě.“ (1. Timoteovi 4:12.)

Nečekejte, že všechno půjde v životě vždy hladce. Dokonce i v případě těch, kteří žijí tak, jak mají, tomu někdy bude právě naopak. Ke všem životním problémům přistupujte s optimismem a s jistotou, abyste mohli mít pokoj a víru, jež vás budou podporovat nyní i v budoucnu.

Pevně věřím, že vám, kteří ještě nemáte všechna požehnání, jež byste chtěli mít a potřebujete mít, vám, kteří žijete věrně, nebude odepřena žádná zkušenost ani příležitost nezbytná k vykoupení a spasení. Uchovávejte se způsobilými; mějte naději, trpělivost a buďte naplnění modlitbou. Vše se nakonec vyřeší. Dar Ducha Svatého vás povede a bude řídit vaše skutky.

Patříte-li k těm, kteří zápolí s pocity viny, se zklamáním či depresí kvůli chybám, kterých jste se dopustili, nebo kvůli tomu, že určitá požehnání se ještě nedostavila, přečtěte si uklidňující nauky, jež se nacházejí v písni „K Ježíši kráčeji“:

*K Ježíši kráčeji každý, kdo slábněš
obtěžen hříchem, ztrápen a sám.*

*Můžeme před
Něj složit svá
břemena
zklamání, hříchu
a viny, a za
Jeho velkorysých
podmínek může
být každá dlužná
položka na onom
úctu označena
poznámkou „plně
zapláceno“.*

*Důvěřuj v Pána, směr správný najdeš
k cíli, kde klid je ti dán.*

*K Ježíši kráčeji, nablízku bývá,
i když jsi zbloudil v mlze temné.
S něžností, láskou o tebe vždy dbá,
vede tě z temna do dne.*

*K Ježíši kráčeji, o lásku žádej,
s pokorou pros jej, odpověď zviš.
V nebeskou pomoc naději vkládej,
andělé budou ti blíž.¹*

Prohlašuji, se svými Bratřimi apoštoly, že jsem zvláštní svědek Pána Ježíše Krista. Ono svědectví je ve mně znovu utvrzeno pokaždé, když v sobě a v druhých pociťuji očišťující účinek Jeho posvátné oběti. Mé svědectví, a svědectví mých Bratří, je pravdivé. My Pána známe. Pro své proroky, vidoucí a zjevovatele není nikým neznámým.

Rozumím tomu, že nejste dokonalí, ale jdete po správné cestě. Mějte odvalu. Vězte, že každý, kdo má tělo, má moc nad tím, kdo ho nemá.² Satanovi je tělo odepřeno; takže kdykoli jste vystaveni pokušením, vězte, že všechna tato pokušení můžete překonat, budete-li uplatňovat svobodu jednání danou Adamovi a Evě v zahradě a dochovanou až do této generace.

A budete-li hledět vpřed s nadějí a s touhou činit to, co chce Pán, abyste činili – to je vše, co se od vás očekává. ■

Z proslovu „Pravdy, které je nanejvýš dobré znát“ [Truths Most Worth Knowing] proneseného na zasvěcujícím shromáždění 6. listopadu 2011 na Univerzitě Brigham Younga. Úplný text v angličtině najdete na adrese speeches.byu.edu.

ODKAZY A POZNÁMKY

1. Viz „Come unto Jesus“, *Hymns*, č. 117.
2. Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2007), 211.

ZAZPÍVEJ SVOU OBLÍBENOU PÍSEŇ

Zrovna jsem porodila naši dceru, Rebeku. Porod byl těžký, a byla jsem vyčerpaná.

Když mi Rebeku vložili do náručí, měla jsem velmi intenzivní pocit, že mám zazpívat svou oblíbenou náboženskou píseň „Jsem dítě Boží“ (ZNPPD 1, str. 96). Má počáteční reakce byla: „Ne, na to jsem moc unavená. Zazpívám jí to později.“ Ale ta myšlenka se vrátila. A tak jsem navzdory svému vyčerpání začala zpívat první sloku. Manžel i maminka se ke mně připojili.

Když jsme dozpívali, byla místnost naplněna zvláštní atmosférou. Dokonce i lékařce, která se až do toho okamžiku chovala profesionálně a spíše odměřeně, stékaly po tváři slzy. Poděkovala nám za to, že jsme zazpívali tak nádhernou píseň. Řekla, že za celá ta léta, co pracuje

v porodnici, nikdy neměla takový pocit jako právě v tu chvíli.

Když jsem o tom přemítala, napadlo mě, zda bych neměla najít nahrávku této písně a dát jí ji. Naneštěstí jsem na to v přívalu každodenních povinností zapomněla.

Pak přišel den, kdy jsem šla na vyšetření po šestinedělí. Když lékařka vešla do místnosti, rozzářila se jí tvář a objala mě. Řekla mi, že tu píseň ještě pořád nemůže pustit z hlavy, a že se jí dokonce pokusila najít na internetu, aby ji mohla zazpívat své rodině. V tom okamžiku mi Duch Svätý připomněl, že jsem jí měla donést její nahrávku. Slíbila jsem jí, že se u ní během týdne stavím a píseň jí přinesu.

Onoho večera jsem se modlila o to, aby se mi podařilo najít píseň v takové

aranži, která by ji nejvíce oslovila.

Příští den odpoledne jsem CD s písní objednala. Když o několik dní později přišlo poštou, nemohla jsem se dočkat, až jí ho budu moci dát.

Měla z něj velkou radost a poděkovala mi za dárek. Řekla mi, že přestože neví proč, připadalo jí velmi důležité se o tuto píseň podělit se svou rodinou. Když jsme pokračovaly v rozhovoru, podělila jsem se s ní nejen o to, že mám onu píseň velmi ráda, ale i o svědectví o prostých pravdách, kterým učí.

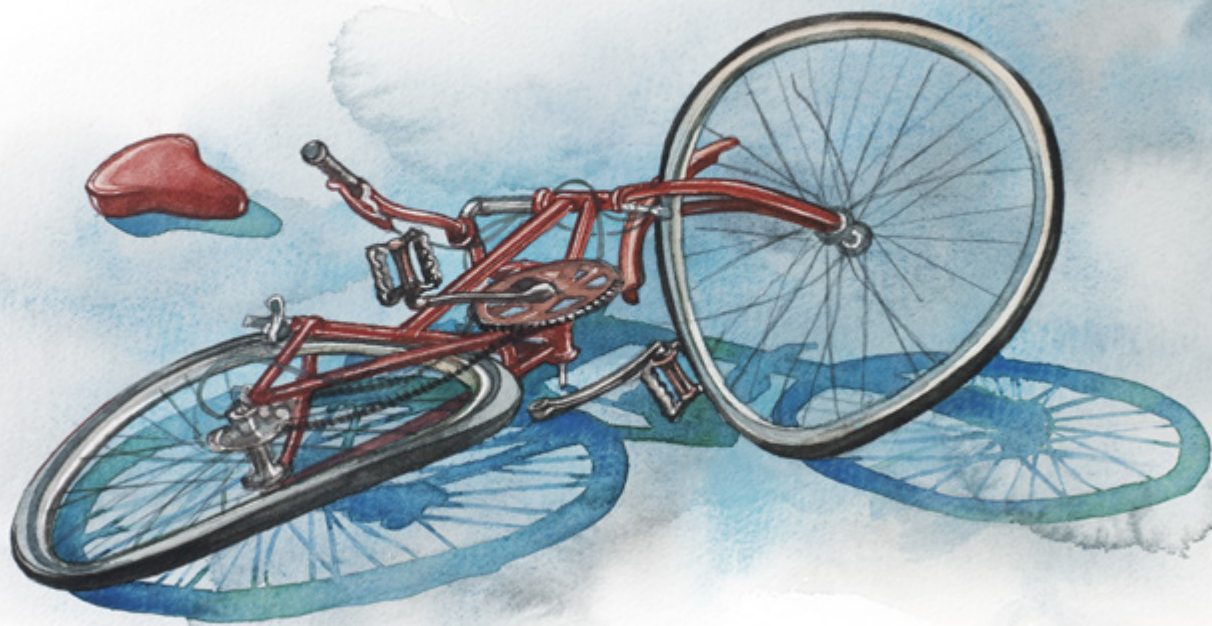
Když jsem toho dne jela domů, pociťovala jsem lásku, kterou náš Nebeský Otec chová k jedné ze svých dcer – k mé lékařce. Zná ji a miluje ji a přeje si, aby pochopila, že i ona se k Němu může jednoho dne vrátit, aby s Ním mohla znovu žít. ■

Angela Olsen Centerová, Ohio, USA

Když jsme onu píseň dozpívali, stékaly lékařce, která se až do toho okamžiku chovala profesionálně a spíše odměřeně, po tváři slzy.

Proč nad námi
Nebeský Otec
„vždy“ nebdí a neva-
ruje nás?

VŽDY PLATNÉ ZASLÍBENÍ

Když jsem seděla na shromáždění svátosti a přemítala o modlitbě k požehnání chleba, v mysli mi stále dokola zněla tato slova: „Aby mohli vždy mít jeho Ducha, aby byl s nimi.“ (Moroni 4:3; NaS 20:77.)

„Vždy,“ říkalo se tam – ne jen někdy. Proč se tedy o několik měsíců dříve mně a mému manželovi nedostalo inspirace ohledně toho, jak ochránit našeho jedenáctiletého syna, aby nezahynul, když ho při jízdě na kole srazilo auto? Proč nad námi Nebeský Otec „vždy“ nebdí a nevaruje nás?

V Primárákách mě učili, že nás Duch Svatý bude ochraňovat, a já jsem tomu věřila. Říkali, že bude šeptat tichým a jemným hlasem, aby nad námi mohl bdít, vést nás a ochraňovat nás před nebezpečím. Tato myšlenka setrvala v mé mysli od té doby, co Ben zemřel. Velmi mi chyběl a srdce mi svírala touha po porozumění a pokoji.

Kde byl onen varovný hlas? Kde byl Duch Svatý? Měla jsem pocit, že děláme vše pro to, abychom byli spravedliví. Platili jsme desátek, chodili na shromáždění a sloužili, kdykoli nás o to někdo požádal. Určitě jsme měli daleko k dokonalosti, ale pořádali jsme rodinné domácí večery a jako rodina jsme studovali písma. Snažili jsme se.

Někdy tou dobou jsem byla na lekci Pomocného sdružení, kde učitelka vyprávěla příběh o jedné své blízké příbuzné. Když tato žena čekala u přechodu, až bude moci přejít silnici, měla v okamžiku, kdy se na semaforu rozsvítila zelená, jasný pocit, že nemá vstupovat do vozovky. Nabádání uposlechla, když vtom se do křižovatky vřítilo velké nákladní auto, které jelo na červenou. Pokud by onen hlas neslyšela a neuposlechla, bývala by mohla být zraněna, či dokonce zabita – ona i její děti.

Tento příběh mě velmi zasáhl, ale zatímco jsem tam tak v slzách seděla a chystala se vstát a odejít z místnosti, pocítila jsem velkou vlnu útěchy. Naplnilo mě ujištění, že Duch Svatý se mnou ve skutečnosti byl. V mém případě nikoli ve formě varovného hlasu, ale jako utěšitel.

Od Benovy nehody jsem pocítovala sílu, která byla mnohem mocnější než ta moje, a utěšovala mě láska mého Nebeského Otce. Občas jsem nechápala, proč se některé věci dějí, ale nikdy jsem nepochybovala o Jeho lásce.

Věřím, že Bůh rozumí všem věcem a že mě nikdy neponechá bez útěchy. Duch Svatý hraje v našem životě mnoho rolí. Může nás ochraňovat, ale také vést, utěšovat, učit a pomáhat nám získat porozumění a další požehnání.

Zjistila jsem, že Nebeský Otec skutečně plní své sliby. Byl „vždy“ se mnou. ■

Robyn Casperová, Utah, USA

DUCH MI NAŠEPTÁVAL

„Hej, kluci! Vraťte se!“ zvolal rozrušený hlas.

Otočila jsem se a všimla si dvou chlapců, kterým mohlo být pět a sedm let, jak běží přes parkoviště před obchodem a po tváři jim stékají slzy. Prodavač, který na ně volal, vypadal znepokojeně.

Když jsem se obrátila zpátky ke svému autu, Duch mi našeptal: „Zde bys mohla pomoci.“ Onen hlas byl tichý, ale navzdory tomu natolik jasný, že jsem za okamžik běžela po parkovišti směrem k chlapcům.

Staršího z nich jsem našla u malé hnědé dodávky. Přistoupila jsem a klekla jsem si k němu.

„Ahoj! Jmenuji se Christina. Jsi v pořádku?“

V odpověď na mou otázku se rozplakal ještě víc a rukama si zakryl tvář. Mezitím k nám došel prodavač s tím druhým chlapcem.

„Myslím, že mluví jen francouzsky,“

řekl mi prodavač. „Viděli jsme je, jak běhají po obchodě, museli se ztratit.“

Zopakovala jsem dětem francouzsky to, co jsem předtím řekla. Francouzština byla mým mateřským jazykem, kterým jsem ale nepromluvila od doby, kdy mě jako malé dítě adoptovala anglicky mluvící rodina. Za normálních okolností mluvím francouzsky velmi špatně. V tom okamžiku jsem však nemluvila ani neobratně, ani nepřirozeně. Slova mi jasně zněla v mysli i v hlase, když jsem se snažila chlapce utěšit.

Mezi vzlyky mi starší chlapec v přívalu slov vysvětloval, že on a jeho bratr nemohli nikde v obchodě najít své rodiče, a tak vyběhli ven, aby je hledali tam. Když jsem mu naslouchala, matně jsem si uvědomila, jak je úžasné, že nejen bez problémů hovořím francouzsky, ale také dokážu porozumět dvěma vyplašeným dětem a pohotově je utěšit.

Všimla jsem si dvou chlapců, kterým mohlo být pět a sedm let, jak běží přes parkoviště před obchodem a po tváři jim stékají slzy.

„Ztratili se rodičům a chtějí na ně počkat tady u svého auta,“ řekla jsem prodavači. Chlapec mi řekl, jak se rodiče jmenují, což jsem pak sdělila prodavači, aby je mohl nechat vyvolat rozhlasem. O pár minut později chlapec zahlédl svého tatínka, jak vychází z obchodu, a rozběhl se k němu.

Zatímco jsem kráčela za ním, abych se s otcem setkala, zjistila jsem, že už ve francouzštině nedokážu říci ani na shledanou. Marně jsem se snažila říci něco, čemu by chlapci porozuměli, ale nedokázala jsem ze sebe vypravit nic víc než pár nesouvislých slov. Nakonec jsem se uchýlila k angličtině a chlapci jsem řekla: „Na shledanou. Ráda jsem tě poznala.“

Když jsem od chlapců a jejich rodičů odcházela, byla jsem naplněna vděčností. Nebeský Otec působil skrze mě, aby utěšil dva své maličké. Skutečnost, že Pán dokázal posílit mé omezené schopnosti, aby naplnil své záměry, mě naplňovala pokorou. Byla jsem vděčná za to, že jsem byla svědkem toho, co se může stát, pokud se nabídneme ve chvíli, kdy nás Pán zavolá, i kdyby to bylo v té nejnepravděpodobnější situaci. ■

Christina Albrecht Earhartová,
Washington, USA

MUSÍME JET DO CHRÁMU HNED!

Jednoho nedělního rána byla ve sboru představena nedávno pokřtěná členka. Jmenovala se Lydia. Rázem si získala naše srdce.

Byla to starší paní, která během let, kdy bojovala s cukrovkou, oslepla. Brzy se naučila poznávat členy sboru po hlase a podle kroků. Oslovovala nás jménem, podávali jsme si ruce a my jsme nikdy nepoukazovali na její slepotu.

Po nezbytném roce čekání se Lydia setkala s biskupem a s presidentem kůlu, aby mohla obdržet své chrámové doporučení. Jednou v neděli si mě na Pomocném sdružení přitáhla k sobě a zvolala: „President kůlu mi řekl, že musím jet do chrámu co nejdříve. Vezmete mě tam?“

Byl první prosincový týden – všechny nás čekalo hektické období. Snažila jsem se využít obvyklých výmluv a řekla jsem: „Nemohlo by to počkat do ledna?“

„President kůlu mi řekl, že musím jet do chrámu co nejdříve,“ řekla Lydia. „Vezmete mě tam?“

„Ne, musíme jet hned teď!“

Jedna skupinka žen ze sboru jezdila do chrámu každý měsíc, a tak jsem je oslovila a požádala, aby s Lydií jely ony. Avšak i ony měly hodně práce. Ale Lydia nám se slzami v očích znovu sdělila, že jí president kůlu řekl, že má jet co nejdříve.

Nato jsme souhlasily, že se na téměř 250kilometrovou cestu vydáme další týden. Po cestě bylo auto naplněno brebentěním a přátelstvím osmi žen. Lydia měla obrovskou radost ze svých zážitků v chrámu a z požehnání toho, že mohla přijmout své obdarování.

První lednový týden byla Lydia vzhledem ke zhoršení svého zdravotního stavu hospitalizována. Týden nato zemřela. Odešla však s věčnými

požehnáními, která přijala v chrámu před pouhými několika týdny.

Později jsem vyprávěla o naší cestě do chrámu presidentovi kůlu a řekla jsem mu, jaký na mě udělalo dojem to, že pocítil vnuknutí říci Lydií, že musí jet do chrámu okamžitě.

„Já jsem tím ale nemyslel, že tam musí jet hned,“ odvětil. „Vždycky říkám novým držitelům doporučení, aby šli do chrámu brzy. K Lydií promluvil Duch, ne já!“

Lydia nás všechny naučila naslouchat Duchu a bez otálení podle toho jednat. Jsem vděčná za to, že nám připomněla, abychom naslouchali onomu tichému a jemnému hlasu. ■

Mary Holmes Ewenová, Kalifornie, USA

Starší
Anthony D. Perkins
Sedmdesátník

JDI s vírou VPŘED

Vy, mladí dospělí, nyní žijete v době, které se říká „dekáda rozhodování“. Číníte mnohá z nejdůležitějších životních rozhodnutí, k nimž patří „návštěva chrámu, služba na misi, získání vzdělání, volba zaměstnání a výběr [společníka či] společnice a zpečetění ve svatém chrámu na čas a celou věčnost“.¹

Hovořím obzvláště k těm, kteří mají potíže učinit jedno nebo více těchto důležitých rozhodnutí – někteří jsou možná téměř paralyzováni strachem z toho, že se rozhodnou špatně, nebo potřebují ujištění, aby si stáli za rozhodnutím, které učinili již dříve.

Pokud budete uplatňovat čtyři ponaučení týkající se inspirovaných rozhodnutí, která činil Nefi, mohou vám pomoci zmírnit obavy a dodat vám sebedůvěru k tomu, abyste šli dál.

1. Dodržujte přikázání

Poslední verš Nefiova posvátného záznamu shrnuje celý jeho život: „Neboť tak mi Pán přikázal, a já musím poslechnouti.“ (2. Nefi 33:15.)

Nefiovu víru ve Spasitele a lásku k Němu dokládá jeho poslušnost Božích přikázání. Modlil se. (Viz 1. Nefi 2:16.) Četl písma. (Viz 1. Nefi 22:1.) Usiloval o vedení od žijícího proroka a řídil se jím. (Viz 1. Nefi 16:23–24.) Takováto poslušnost umožnila Duchu Svátému, aby Nefiho mocně doprovázel po celý život, a trvale mu přinášela osobní zjevení.

I vy musíte zůstat Pánu nablízku tím, že budete dodržovat Boží přikázání. Svědčím o tom, že na základě důsledné poslušnosti v malých věcech, jako je čtení písem, každodenní modlitba, chození na shromáždění, následování rad žijících proroků či služba druhým, získáte nárok na Ducha – a na zjevení, která přináší.

Čtyři ponaučení týkající se inspirovaných rozhodnutí, která činil Nefi, vám mohou pomoci zmírnit obavy a dodat vám sebedůvěru k tomu, abyste šli dál.

Dokonalost není předpokladem k získání osobního zjevení. Tímto předpokladem je každodenní pokání. (Viz Římanům 3:23.) Pokud je vaše pokání upřímné a úplné (viz NaS 58:42–43), získáte díky očišťující moci Usmíření Ducha, aby vás vedl při závažných životních rozhodnutích.

Nefiovu víru ve Spasitele a lásku k Němu dokládá jeho poslušnost Božích přikázání.

PRO ZMÍRNĚNÍ OBAV A ZVÝŠENÍ SEBEDŮVĚRY:

1. Dodržujte přikázání.
2. Kráčejte dál s vírou.
3. Žijte v přítomnosti.
4. Čerpejte ze síly druhých.

2. Kráčejte dál s vírou

Představte si sami sebe v Nefiově situaci. Váš otec vám říká, že Pán přikázal vaší rodině, aby opustila svůj majetek a odešla do pustiny. Nechtěli byste o svém putování a jeho cíli něco vědět?

Domnívám se, že Nefi by byl nadšený, kdyby mu Pán jasně odhalil jeho budoucnost. Ale takto Bůh s Nefim nepracoval, a nebude tak pracovat ani s vámi.

Když Nefiova rodina cestovala pouští, dostávala pokyny pouze „čas od času“ (1. Nefi 16:29; 18:1). Kdyby byl mohl vidět od samého počátku, kudy přesně se bude na své cestě životem ubírat, nedostalo by se mu zážitků, které mu obohacovaly duši a formovaly jeho víru a díky nimž se stal podobnějším Kristu.

Pokud očekáváte, že vám Bůh zjeví, který obor máte studovat, koho si máte vzít, jaké zaměstnání máte přijmout, kde máte bydlet, zda máte dokončit svá studia a kolik máte mít dětí, s velkou pravděpodobností nikdy ani nevyjdete ze svého bytu. Svědčím vám o tom, že osobních zjevení se

člověku dostává jen „čas od času“.

Náš Nebeský Otec si přeje, abychom rostli, přičemž musíme rozvíjet své schopnosti zvažovat fakta, dělat si úsudek a učinit rozhodnutí. Ale také nás vyzývá, abychom Mu svá rozhodnutí přednesli v modlitbě. (Viz NaS 9:7–9.) Starší Richard G. Scott z Kvora Dvanácti apoštolů učil, že odpovědi na modlitby získáváme „jedním ze tří způsobů“.²

Potvrzující ujištění

„Zprvė,“ říká starší Scott, „můžete pocítit pokoj, útěchu a ujištění, které potvrzují, že vaše rozhodnutí je správné.“³ Spolu s manželkou Christy jsme zjistili, že ujištění ohledně rozhodnutí, která mají zásadní vliv na náš život, se nám může dostat prostřednictvím písem, a to často poté, co jsme byli v chrámu.

Po mnohém přemítání a modlitbách jsme se například rozhodli opustit svůj nový vysněný dům v Texasu, přistoupit v zaměstnání na přeložení a odstěhovat se se šesti malými dětmi do čínského Pekingu. Ale zoufale jsme při takovémto závažném kroku toužili po duchovním potvrzení. A božského ujištění se nám skutečně dostalo, a to v chrámu, když jsme si v Nauce a smlouvách přečetli tato slova: „Mou vůlí je, abys ... nezůst[val] mnoho dní na tomto místě; ... nemysli na majetek svůj. Jdi do východních zemí.“ (NaS 66:5–7.)

Hlas Ježíše Krista zaznívající z písem nám spolu s mocnými pocity pocházejícími od Ducha Svatého potvrdil, že naše rozhodnutí přestěhovat se do Číny je správné.

Nefi by byl nadšený, kdyby mu Pán jasně odhalil jeho budoucnost. Ale takto Bůh s Nefim nepracoval, a nebude tak pracovat ani s vámi.

Během vaší dekády rozhodování přijdou chvíle, kdy nebudete moci rozhodnutí už dále odkládat a budete muset jednat. Zjistil jsem, že, jak učil starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů, „budeme od Ducha získávat vnuknutí, když uděláme vše, co je v našich silách, když budeme pracovat v žáru slunce, místo abychom pohodlně seděli ve stínu a modlili se o pokyny ohledně prvního kroku, který máme učinit“.⁶

Duch vám, stejně jako Nefimu, v příhodné době potvrdí, že cesta, pro niž jste se rozhodli, je správná, nebo vás naopak před ní varuje.

3. Žijte v přítomnosti

Nefiova oddanost na cestě do zaslíbené země je v přímém protikladu k chování jeho bratrů Lamana a Lemuela. Rozhodli se, že půjdou, ale v srdci nikdy neopustili Jeruzalém. Nefi si spravoval luk, aby mohl ulovit něco k jídlu, a těžil rudu, aby mohl postavit loď, zatímco jeho bratři nejspíš polehávali ve stanu.

I v dnešním světě je mnoho Lamanů a Lemuelů. Ale Pán potřebuje oddané muže a ženy, jako byl Nefi. V životě zažijete větší pokrok, když budete naprosto věrní svým rozhodnutím a když budete usilovat o to, abyste vynikli za situace, v níž právě jste, i když se přitom budete dívat do budoucna.

Nefi je příkladem člověka uplatňujícího moudrou radu presidenta Thomase S. Monsona: „Snění o minulosti a toužení po budoucnosti nám může přinášet útěchu, avšak

Rušivý pocit

Druhým způsobem, jak Nebeský Otec odpovídá na modlitby, je „rušivý pocit, otupění myšlení, což naznačuje, že vaše rozhodnutí je špatné“.⁴

Po své misii na Tchaj-wanu jsem se domníval, že pokud jde o zaměstnání, mohlo by být dobrým rozhodnutím mezinárodní právo. Když jsme s Christy zvažovali budoucí možnosti, bylo nám jasné, že nás čeká dalších pět let finančně náročného studia.

Hospodářství Spojených států procházelo hlubokou recesí, měli jsme jen omezené finanční prostředky, a tak jsme uvažovali o tom, že by bylo moudré získat peníze na má studia tak, že vstoupím do výcvikového sboru armádního letectva pro důstojníky v záloze. Ale když jsem procházel nezbytnými testy a vyplňoval papíry, nedokázali jsme se zkrátka s tímto závazkem ztotožnit.

Nedostavilo se žádné otupění myšlení ani temné pocity – pouze se nedostavil pocit pokoje.

Toto z finančního hlediska zdánlivě nelogické rozhodnutí bylo inspirované, zčásti proto, že bych byl příšerný právník!

Božská důvěra

Bůh odpovídá na naše modlitby také třetím způsobem: ponechá je bez odpovědi. „Když žijete způsobilé a vaše rozhodnutí je v souladu se Spasitelovým učením a musíte-li jednat,“ uvedl starší Scott, „postupujte s důvěrou.“⁵

Nefiův poslední pokus získat mozaikové desky nám ukazuje, jak máme postupovat s božskou důvěrou.

Zaznamenal:

„A byl jsem veden Duchem, nevěda předem to, co učiním.

Nicméně jsem šel dále.“ (1. Nefi 4:6–7.)

nenahradí žití v přítomnosti. Dnešek je dnem našich příležitostí, a my se jich musíme chopit.“⁷

4. Čerpejte ze síly druhých

Dokonce i poté, co jsme prosili o potvrzení od Ducha, podnikli jsme na základě svého rozhodnutí určité kroky a jsme tomuto rozhodnutí naprosto věrni, mohou vyvstat pochybnosti a způsobit, že o něm začneme pochybovat. Za takových okolností nám může některý blízký člen rodiny nebo přítel poradit a dodat nám sílu, abychom se drželi cesty, kterou jsme si vytyčili. Domnívám se, že Nefimu se

Některý blízký člen rodiny nebo přítel nám může poradit a dodat nám sílu, abychom se drželi cesty, kterou jsme si vytyčili.

na jeho cestě stala oporou, na niž se spoléhal, jeho manželka.

Obdiv k Nefiově ženě jsem pocítil při své návštěvě Muzea církevní historie. Našel jsem tam obraz Nefiho přivázaného ke stěžni lodi a promóčeného na kůži zuřící bouří, který mě fascinoval.⁸

Po Nefiově boku byla jeho žena a jedno z jejich dětí. Ona zažívala tutéž bouří a zkoušky jako Nefi, ale v očích měla vzdor a její silné paže svíraly v ochranném gestu jejího muže kolem ramen. V tom okamžiku jsem si uvědomil, že i já jsem byl požehnan věrnou manželkou, která mě posilovala a posiluje v době zkoušek. Zadoval jsem, že i já pro ni jsem zdrojem stejné síly.

Bratři, zachovávání a budování duchovní síly, kterou jste si vytvořili (či kterou si teprve vytvoříte) jako misionáři nebo v rámci jiné spravedlivé služby, je vaší největší předností,

pokud jde o to stát se žádoucím manželem a otcem. Sestry, duchovní citlivost, víra a odvaha následovat Ježíše Krista se řadí mezi vaše nejlepší vlastnosti jakožto manželky a matek.

Vyzývám vás, abyste se stali takovým člověkem, od něhož bude váš současný nebo budoucí manželský partner moci čerpat moudré rady a sílu. Ctnostný muž a způsobilá žena, kteří spolu byli v chrámu zpečetění na čas a celou věčnost, dokáží pracovat na složitých věcech jako rovnocenní partneři.

Slibuji vám, že pokud budete uplatňovat ponaučení, kterým se učíme od Nefiho a novodobých proroků o tom, jak činit rozhodnutí, bude se vám „čas od času“ dostávat vedení prostřednictvím osobního zjevení. Kéž budete mít, stejně jako Nefi, na své cestě dekadou rozhodování víru k tomu, abyste řekli:

„A byl jsem veden Duchem, nevěda předem to, co učiním.

Nicméně jsem šel dále.“ (1. Nefi 4:6–7.) ■

Z proslovu „Nevertheless I Went Forth“ [„Nicméně šel jsem dále“] proneseného na zasvěcujícím shromáždění 4. února 2014 na Univerzitě Brigham Younga. Úplný text proslovu v angličtině najdete na adrese speeches.byu.edu.

ODKAZY

1. Robert D. Hales, „Pro Aronovo kněžství – připravte se na dekádu rozhodování“, *Liahona*, květen 2007, 48.
2. Richard G. Scott, „Využívejme nadpozemského daru modlitby“, *Liahona*, květen 2007, 10; zvýraznění již v originále.
3. Richard G. Scott, „Využívejme nadpozemského daru modlitby“, 10.
4. Richard G. Scott, „Využívejme nadpozemského daru modlitby“, 10.
5. Richard G. Scott, „Využívejme nadpozemského daru modlitby“, 10.
6. Dallin H. Oaks, „In His Own Time, in His Own Way“, *Liahona*, Aug. 2013, 26.
7. Thomas S. Monson, „Hledání pokladu“, *Liahona*, květen 2003, 20.
8. Viz *Helpmeet*, K. Sean Sullivan, v: „The Book of Mormon: A Worldwide View“, *Liahona*, Dec. 2000, 37.

HLEDEJTE HO

„Co hledáte živého s mrtvými?
Neníť ho tuto, ale vstalť jest.“

(Lukáš 24:5-6.)

DÍKY JOSEPHHOVI

Objevte šest věcí, díky nimž je (nebo může být) váš život jiný a za něž vděčíme Josephu Smithovi.

Ted Barnes

Kněžské oddělení

Joseph Smith zemřel před více než 170 lety. Žil pouhých 38 let a většinu svého života prožil na místech tak málo známých, že byste je zřejmě našli pouze na velmi podrobné mapě. Pravděpodobně víte o mnohém, co za svůj život vykonal. Ale přemýšleli jste někdy nad tím, jaký vliv to má na vás osobně? Protože však je věcí, které mají díky Josephu Smithovi vliv na náš život, bezpočet, můžete začít s těmito šesti.

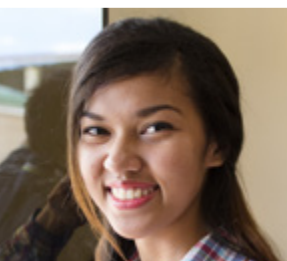
Díky Josephu Smithovi:

1. Rozumíte tomu, kdo je ve skutečnosti Bůh a Ježíš Kristus.

I kdyby Josepha Smitha nebylo, stále byste mohli věřit v Boha Otce a v Ježíše Krista. Mohli byste mít k dispozici svědectví uvedená v Bibli. Avšak zamyslete se nad tím, o kolik hlubší a bohatší je vaše porozumění díky tomu, co znovuzřídil Joseph Smith – to jest díky odvážnému a potvrzujícímu svědectví Knihy Mormonovy, Nauky a smluv a Drahocenné perly. Víte například to, co většina lidí na světě neví: že se vzkříšený Spasitel zjevil na americkém kontinentě – a tím dokázal, že, podle svých slov, není pouze „Bůh Izraelský, [ale je zároveň] Bůh celé země“ (3. Nefi 11:14).

Zamyslete se nad tím, jak je vaše svědectví o Nebeském Otci a o Ježíši Kristu posíleno mocnými svědectvími proroků jako Nefi, Alma a Moroni – nemluvě o samotném Josephu Smithovi, který prohlásil: „On žije! Neboť jsme ho viděli, vpravdě na pravici Boží.“ (NaS 76:22–23.) V době, kdy je víra v Boha a v Ježíše Krista zpochybňována a lidé od ní často odpadají, je velkým pozhnáním mít toto světlo navíc.

2. Víte, že jste dítě Boží – jako i všichni ostatní.

Snad nejdůležitější pravdou, kterou Joseph Smith znovuzřídil, byla pravda týkající se našeho vztahu s Bohem.¹ On je doslova naším Otcem. Zamysleli jste se někdy nad tím, co z této skutečnosti plyne? Tato skutečnost mění to, jak pohlížíte sami na sebe: bez ohledu na to, co si o vás myslí svět, víte, že jste milovaným dítětem Božím a že máte Jeho povahové rysy. Mění to, jak pohlížíte na druhé: najednou je každý – *každý* – váš bratr nebo sestra. Mění to, jak pohlížíte na samotný život: všechny jeho radosti a strasti jsou součástí plánu Nebeského Otce, aby vám pomohl stát se takovými, jako je On. Na něco, o čem se zpívá v Primárkách, to není zlé!²

3. Vaše rodina může být věčná.

Proč tolik lidí pociťuje zmatek ohledně důležitosti manželství a rodiny? Možná proto, že neznají nauku znovuzřízenou skrze Josepha Smitha, že manželství a rodina jsou ustanoveny Bohem a mají trvat na věčnost. (Viz NaS 49:15; 132:7.) Nejsou to pouhé tradice, které si člověk vytvořil sám a které naše společnost již nepotřebuje – jsou součástí věčného řádu nebe. A díky klíčům kněžství a chrámovým obřadům, které byly znovuzřízeny prostřednictvím Josepha Smitha, může vaše věčná rodina vzniknout již zde na zemi.

4. Máte přístup ke kněžství a k požehnáním, která jsou s ním spojena.

Protože Bůh skrze Josepha Smitha znovuzřídil své kněžství, můžete být pokřtěni a obdržet dar Duchu Svatého. Můžete žádat o kněžská požehnání pro uzdravení, útěchu a vedení. Můžete uzavírat posvátné smlouvy, které vás poutají k Bohu. A můžete své smlouvy obnovovat každý týden, když přijímáte svátost. Prostřednictvím kněžských obřadů vstupuje do vašeho života moc Boží. (Viz NaS 84:20–21.) Bez díla, které bylo vykonáno prostřednictvím Josepha Smitha, by nebylo možné činit nic z toho, co bylo právě zmíněno.

5. Jste osvobozeni od závislosti na škodlivých látkách.

Nebo alespoň od ní můžete být osvobozeni, pokud budete poslušni zjevení, které měl Joseph už v roce 1833 – dlouho předtím, než bylo vědecky dokázáno, že tabák způsobuje rakovinu plic a alkohol je příčinou jaterních chorob. Když je skrze proroka zjevena určitá moudrost Boží, proč bychom měli čekat na to, až se stejných poznatků dobere i moudrost světa? Slovem moudrosti dává Bůh najevo, že se nestará pouze o našeho ducha, ale také o naše tělo. (Viz NaS 89.) Jak koneckonců dokázala zjevení, jichž se dostalo Josephu Smithovi, to, že máme tělo, nás činí více – ne méně – podobnými našemu Otci v Nebi, který má také tělo z masa a kostí. (Viz NaS 130:22.)

ZAPOJTE SE DO ROZHOVORU

VĚCI, O NICHŽ MŮŽEME V NEDĚLI PŘEMÍTAT

- Jak mohu posilovat své svědectví ohledně Proroka Josepha Smitha?
- Jak mohu skrze svá slova a skutky projevovat více vděčnosti za žijícího proroka?

CO MŮŽETE DĚLAT

- Podělte se v Církvi, se svou rodinou a s přáteli nebo na sociálních sítích o to, jak Joseph Smith ovlivnil váš život.
- Ptejte se Nebeského Otce právě tak, jak to udělal Joseph Smith. Udělejte si čas, poklekněte v modlitbě a prostě Ho o vedení. Poté čekejte a naslouchejte myšlenkám a pocitům. Své myšlenky si запиšte do deníku.
- Přečtěte si proslov „Joseph Smith“ od staršího Neila L. Andersena z Kvora Dvanácti apoštolů z říjnové generální konference z roku 2014. Udělejte si plán, podle kterého budete uplatňovat dvě rady, které dává ohledně budování a sdílení svědectví o Josephu Smithovi.

6. Můžete sami pro sebe zjistit pravdu skrze Ducha Svatého.

V roce 1820, kdy mladý Joseph vešel do Posvátného háje, žilo mnoho církví v přesvědčení, že zjevení je věcí minulosti. Josephovo První vidění dokázalo, že je to omyl. Nebesa jsou otevřena – a nejsou otevřena pouze prorokům. Má-li kdokoli nějakou otázku, může na

ni získat odpověď, když ji bude pokorně a pilně hledat. (Viz NaS 42:61; 88:63.)

Můžete například sami pro sebe zjistit, že Joseph Smith byl prorokem Božím, právě tak, jako to zjistil Joseph: tím, že se zeptal samotného Boha.

Toto je pouze začátek. Co byste k tomu dodali? Jak se váš život změnil díky Josephu Smithovi? ■

POZNÁMKY

1. Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 37–44.
2. Viz „I Am a Child of God“, *Hymns*, č. 301.

„Žijící prorok je pro nás důležitější než prorok mrtvý. ...“

... Boží zjevení dané Adamovi neobsahovalo pokyny pro Noéma, jak má postavit archu. Noé potřeboval své vlastní zjevení. A proto tím nejdůležitějším prorokem, pokud jde o mě a o vás, je ten, který žije v těchto dnech a v naší době a kterému v současné době Pán zjevuje svou vůli pro nás. A proto to nejdůležitější, co můžeme číst, jsou slova proroka ... uvedená každý měsíc v našich církevních časopisech.

Velitelské pokyny pro dalších šest měsíců se nacházejí v proslovech z generální konference, které jsou vytištěny v časopise *[Liahona]*. ...

Varujte se těch, kteří stavějí mrtvé proroky do opozice vůči těm žijícím, neboť **žijící proroci mají vždy přednost.** ■

Z proslovu presidenta Ezry Tafta Bensona (1899-1994) nazvaného „Čtrnáct zásad při následování Proroka“ („Fourteen Fundamentals in Following the Prophet“, Brigham Young University devotional, Feb 26, 1980), 2, speeches.byu.edu.

Podělte se o své myšlenky

Co pro vás znamená podporovat žijící proroky? Podělte se o své myšlenky s rodinou a přáteli nebo na sociálních sítích.

SPASITELŮV PŘÍKLAD *poslušnosti*

*Jeho příklad představuje vzor,
kterým se máme všichni řídit.*

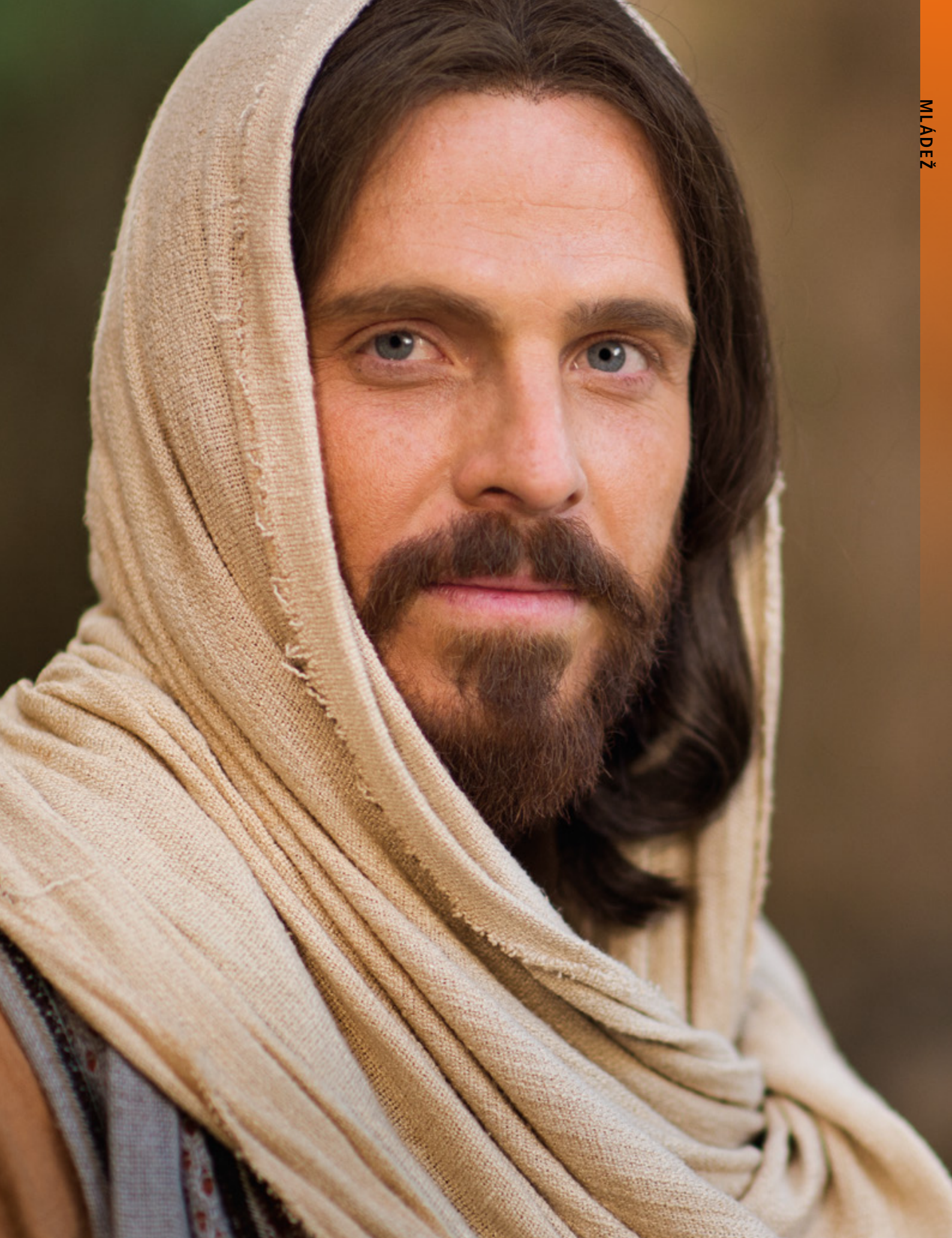

Ze všech ponaučení, která získáváme ze Spasitelova života, není žádné jasnější a mocnější než ponaučení týkající se „poslušnosti,“ řekl starší Robert D. Hales z Kvora Dvanácti apoštolů na generální konferenci v dubnu 2014. Spasitelův příklad nás učí nejen tomu, *proč* je poslušnost vůči Nebeskému Otci důležitá, ale také tomu, *jak* můžeme být poslušní. Zatímco si budete pročitat následující příklady z Jeho působení, přemýšlejte o tom, v jakém smyslu možná představují cestu, po které byste mohli v životě kráčet.

„NEHLEDÁM
VŮLE SVÉ, ALE
VŮLE TOHO,
KTERÝŽ MNE
POSLAL,
OTCOVY.“

(Jan 5:30; viz také
Jan 6:38; 8:28-29; 14:31)

CO MŮŽETE DĚLAT VY?

Starší Hales řekl: „Ježíš nás učil poslušnosti prostými a snadno pochopitelnými slovy: ‚Milujete-li mne, přikázání [má zachovávejte]‘ [Jan 14:15] a ‚Podí, následuj mne‘ [Lukáš 18:22].“

Co uděláte dnes pro to, abyste byli poslušnější?

2

1. Ačkoli byl Ježíš bez hříchu, podvolil se tomu, že se dá pokřtít, aby naplnil veškerou spravedlivost. (Viz Matouš 3:13-17; viz také 2. Nefi 31:4-7; Jan 3:5.)

2. Když bylo Ježíšovi 12 let a Jozef s Marií ho našli, jak učí v chrámu, On jim „byl poddán“ a poslušně se s nimi vrátil domů. (Viz Lukáš 2:42-51.)

3. Ačkoli prosil, zda by od Něj onen kalich nemohl být odňat, podvolil se utrpení v zahradě getsemanské. (Viz Matouš 26:36-44; Lukáš 22:39-54.)

4. Zachovával sabbat a účastnil se bohoslužeb v synagoze. (Viz Lukáš 4:16-44.)

5. Ježíš se podvolil tomu, aby byl souzen lidmi, aby mohlo být uskutečněno Otcovo dílo a sláva. (Viz Izaiáš 53:7; Matouš 26:53; Mojžiš 1:39.)

6. Svě dílo dokončil tím, že dovolil zlovolným mužům, aby Ho ukřižovali. (Viz Matouš 27:35; Jan 10:17-18; Galatským 1:3-5.)

3

PROTOŽE NÁŠ SPASITEL BYL POSLUŠNÝ

„Spasitel skrze poslušnost vykonal Usmíření za naše hříchy, čímž nám umožnil být vzkříšeni a připravil pro nás cestu k návratu k našemu Nebeskému Otci, který věděl, že se budeme dopouštět chyb, až se ve smrtelnosti budeme učit být poslušní. Když jsme Ho poslušni, přijímáme Jeho oběť, neboť věříme, že prostřednictvím Usmíření Ježíše Krista může být spaseno veškeré lidstvo skrze poslušnost zákonů, obřadů a přikázání daných v evangeliu.“

Starší Robert D. Hales z Kvora Dvanácti apoštolů, „Milujete-li mne, přikázání má zachovávejte“, *Liahona*, květen 2014, 35.

1

6

7

MLÁDEŽ

8

„PO CELOU
DOBU SVÉHO
PŮSOBENÍ
[TRPĚL KRISTUS]
POKUŠENÍ,
ALE NEDBAL JICH‘
[NAS 20:22].“
- starší Robert D. Hales

9

4

5

7. Ježíš, který byl vždy poslušen svého Otce, odešel do duchovního světa a zorganizoval tam misionářskou práci. (Viz 1. Petrova 3:18-20; 4:6.)

8. Ježíš byl pokoušen Satanem, ale nepodleh mu. (Viz Matouš 4:1-11; NaS 20:22.)

9. Nadále koná Otcovu vůli a řídí Církev. (Viz Joseph Smith-Životopis 1:16-17; NaS 19:2, 24.)

POŽÁRNÍCI A ODĚNÍ BOŽÍ

Jednou jsme měli v práci, kde sloužím jako dobrovolný hasič, klidný den, a tak jsem se rozhodl číst Knihu Mormonovu. Jeden z mých spolupracovníků mě viděl číst a zeptal se, zda vím, jak na sebe můžeme v dnešní době vzít odění Boží. Když jsme spolu mluvili, ozval se alarm. V nedalekém obchodě vypukl požár.

Rychle jsme si na sebe vzali hasičskou výstroj a jeli jsme tam. Plameny byly obrovské a když jsme se přiblížili k obchodu, něco před námi vybuchlo. Obklopily nás plameny.

Exploze způsobila, že jsme oba byli na několik sekund dezorientovaní. Díky našemu vybavení a ochrannému oděvu jsme však neutrpěli žádné zranění.

Poté, co jsme požár zdolali, jsme se vrátili na stanici a já jsem se svého spolupracovníka zeptal, zda si vzpomíná na svou otázku ohledně odění Božího. Řekl, že ano. Vysvětlil jsem mu, že odění Boží je jako naše ochranná hasičská výstroj. Musíme ho stále nosit, abychom dokázali odolávat mocným útokům protivníka. Pokud dodržujeme přikázání, budeme požehnáni ochrannou mocí odění Božího a Duch Svatý bude naším průvodcem. ■

Fernando de la Rosa Marrón, Mexiko

MŮJ OBLÍBENÝ VERŠ Z PÍSEM

1. Samuelova 16:7. „NEBOŤ NEPATŘÍM, NAČ PATŘÍ ČLOVĚK. ČLOVĚK ZAJISTĚ HLEDÍ NA TO, COŽ JEST PŘED OČIMA, ALE HOSPODIN HLEDÍ K SRDCI.“

Předtím, než jsem vstoupila do Církve, jsem se považovala za obyčejného člověka s průměrnými schopnostmi. Měla jsem pocit, že nemám nic hodnotného, co bych mohla nabídnout. Měla jsem strach projevit se před lidmi, protože jsem se obávala, že mě odmítnou a zraní. Myslela jsem si, že všichni kolem mě jsou silnější, chytřejší a lepší než já.

Tento můj pohled se však změnil, když jsem se stala členkou Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Dozvěděla jsem se, že jsme všichni děti Boží a že jsme zdědili božské vlastnosti. Dnes chápu, že neexistuje žádné soupeření o to, kdo je chytřejší, bohatší nebo kdo lépe vypadá. V Pánových očích jsme si všichni rovni a On je ten, který soudí – ne podle našich fyzických vlastností, ale podle naší poslušnosti a touhy následovat cestu, kterou On ukázal. ■

Joan Azucenaová, Filipíny

BUDEŠ PRACOVAT V NEDĚLI?

Když mi bylo 15 let, získal jsem silné svědectví o evangeliu Ježíše Krista a byl jsem velmi rád, že jsem mohl vstoupit do Církve. V té době jsem chodil do práce, abych pomáhal živit naši rodinu. Nedlouho poté, co jsem byl pokřtěn, jsem však práci ztratil.

Musel jsem si najít novou práci co nejdříve, protože na mně závisela rodina, ale v každém zaměstnání, o které jsem se ucházel, požadovali práci v neděli. Odmítl jsem mnoho pracovních nabídek, protože jsem věděl, že v neděli musím být na církevním shromáždění. (Viz NaS 59:9–10.)

Po dvou měsících hledání jsem stále ještě neměl žádnou práci. Moje maminka nebyla členkou Církve, a ačkoli věřila v Boha, byla velmi rozzlobená, že jsem si nechal uniknout tolik pracovních příležitostí.

Jednou večer se na mě podívala se slzami v očích a zeptala se: „Proč Bůh dovolí, aby se nám toto dělo, když jsi tak věrný a děláš to, co je správné?“

Odpověděl jsem: „Mami, nevím, proč se to děje, ale vím, že dělám správnou věc, a vím, že Bůh nám za to požehná.“

Druhý den ráno mi nějaký člověk nabídl značnou částku peněz za to, že budu dva dny stěhovat těžké věci z jednoho domu do druhého. Práce to byla namáhavá, ale když jsem dostal peníze, šel jsem rovnou domů a s vděčností jsem se pomodlil. Brzy jsem našel dobrou práci, kde jsem mohl mít volné neděle, a od té doby jsem nebyl nezaměstnaný.

Jsem rád, že jsem se rozhodl svítit den sabatu. V životě máme mnoho překážek, já však vím, že když se navzdory těmto překážkám snažíme být silní, Pán nám bude žehnat. ■

Sahil Sharma, Indie

Starší Neil L. Andersen

Kvorum Dvanácti apoštolů

JAK BÝT MOUDRÝ

V dnešní přílivové vlně informací, jež nás zaplavuje, naléhavě potřebujeme moudrost – moudrost jakožto schopnost **roztrdit a rozlišit**, jak máme uplatňovat to, čemu se učíme.

Pamatujme na toto:

1. Musíme usilovat o moudrost.
2. Moudrost je vícerozměrná a vyskytuje se v různých velikostech a barvách.
3. Moudrost nabytá brzy přináší ohromná požehnání.
4. Moudrost v jedné oblasti nemusí být možné přenést do jiné.
5. Moudrost světa, byť v mnoha případech velmi cenná, je nejcennější tehdy, když se pokorně sklání před moudrostí Boží.

Písma popisují dva druhy moudrosti – moudrost světa a moudrost Boží. Moudrost světa obsahuje jak pozitivní, tak negativní část. V tom nejhorším světle ji lze popsat jako částečnou pravdu smíchanou s inteligencí a manipulativními úmysly, jejímž

účelem je dosáhnout sobeckých či zlovolných záměrů.

Existuje ještě jeden druh světské moudrosti, který není zdaleka tak nekalý. Ve skutečnosti je velmi pozitivní. Tuto moudrost získáváme vědomě prostřednictvím **studia, přemýšlení, pozorování a usilovné práce**. Pro to, co děláme, je velmi cenná a prospěšná. Dobrým a slušným lidem se jí dostává s tím, jak prožíváme smrtelnost.

Co je však důležitější, moudrost, jež přináší úspěch ve světě, musí být ochotna ustoupit moudrosti Boží a nesmí si myslet, že ji může nahradit.

Všechny druhy moudrosti nejsou stvořeny jako navzájem rovnocenné. Musíme se naučit, že v případě, kdy si moudrost světa a moudrost Boží odporují, musíme **svou vůli podrobit moudrosti Boží**.

Rád bych vám něco navrhl – zamyslete se nad otázkami či zkouškami, které vás zaměstnávají. Svislou čarou rozdělte list papíru na dvě poloviny. Nalevo napište moudrost světa a napravo moudrost Boží. Napište si, v čem si jednotlivé poloviny odporují.

Jaká rozhodnutí činíte?

Ve 45. oddíle Nauky a smluv, který hovoří o událostech, jež povedou k Druhému příchodu Spasitele, Pán znovu vypráví příběh o deseti pannách a pak nám říká: „Neboť ti, kteří jsou moudří a přijali pravdu a vzali si Svatého Ducha za průvodce svého a nebyli oklamáni – vpravdě pravím vám, ti nebudou poraženi a uvrženi do ohně, ale toho dne obstojí.“ (NaS 45:57.)

Usilujme o moudrost Boží.

O moudrosti se toho můžeme právě dnes naučit mnoho. Slibuji vám, že když budete usilovat o moudrost, moudrost Boží, bude se vám dostávat Pánových požehnání. On dychtí po tom, aby nám mohl svou moudrost předat. A pokud budeme poslušní, naplnění modlitbou a budeme o Jeho moudrost usilovat, tak se tato moudrost dostaví. ■

Z promočního projevu proneseného 10. dubna 2009 na Univerzitě Brigham Younga-Idaho.

JAK TUTO ZÁSADU UPLATŇUJETE?

„Vždy si můžete vybrat ze dvou možností. Můžete si zvolit, co chcete. Ale měli byste se rozhodovat moudře. Já tvrdím, že když se rozhodnete pro Pána, může vám to pomáhat každý den, a když budete mít za společníka Svatého Ducha, pomůže vám to v každé situaci. Pokud si vyberete to špatné, budete se možná cítit nešťastně; bude to pocit, který bude chvíli vypadat jako štěstí, ale poté si uvědomíte důsledky a budete svého rozhodnutí hořce litovat. Zůstávejte na Pánově straně! Není to vždy snadné, ale stojt' to za to!“

Samuel J. Rakousko

Je v pořádku chodit na **taneční zábavy** nebo na **party**, kde vím, že se budou dít **špatné věci**, proto, abych byl **dobrým příkladem**?

Zeptejte se sami sebe: „Jakým příkladem nejspíš v takové situaci ve skutečnosti budu?“ Pokud máte v úmyslu jít někam, kde by se mohly vyskytovat drogy či alkohol, necudné oblečení, hudba s vyzývavými texty nebo neslušný tanec, jak budete lidem ukazovat, kolik zábavy by si mohli užít bez těchto věcí? Co by si lidé kolem vás pravděpodobně říkali – „Není to skvělý příklad víry a měřítek?“, nebo spíš „Proč sem ten člověk vůbec přišel?“ Ve většině případů budete mnohem lepším příkladem, pokud tam nepůjdete vůbec, protože se nebudete záměrně a vědomě vystavovat pokušením. ■

Jak velký vliv má Satan na mé myšlenky?

Náš Nebeský Otec dbá na to, abychom měli mravní svobodu jednání neboli schopnost volit si dobro, či zlo. Nebude nás nutit, abychom činili dobro, a stejně tak ďábel nás nemůže nutit, abychom

činili zlo. (Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* [2008], 211.)

Takže pokud jde o vaše myšlenky, ďábel má jen tolik vlivu, kolik jste ochotni mu dát. Prorok Joseph Smith řekl: „Satan

nás nemůže svádět svými pokušeními, dokud k tomu ve svém srdci nesvolíme a dokud se nepoddáme.“ (*Učení: Joseph Smith*, 211.) Také řekl: „Ďábel nad námi nemá žádnou moc, pouze do té míry, do jaké mu to dovolíme.“ (211.)

Kromě toho nám písmo říká, že „není nikoho jiného kromě Boha, kdo zná myšlenky tvé a záměry

srdce tvého“ (NaS 6:16), takže Satan ve skutečnosti neví, co si myslíte. Jediné, co může dělat, je pokoušet a svádět vás. Pokud se tomu však rozhodnete poddat, Satan nad vámi získá větší moc a pokušení zesílí. A podobně – pokud odoláte zlu a zvolíte si dobro, budete posíleni a požehnáni. ■

Jedno stádo a JEDEN PASTÝŘ

Na základě ohrady pro stádo ovcí se učíme o tom,
jak Spasitel pečuje o svůj lid.

zdi z kamene

ovce

pastýř

prut

hůl

vstup

prak

Dávný ovčinec

Co to je: Jednoduchá ohrada, výběh obehnaný zdi.

Účel: Ochránit stádo ovcí před dravci a lupiči, obzvláště v noci.

Materiál a konstrukce: Obvykle kameny, přičemž nahoře na zdi byly často umístěny trnité větve. Jako plot se rovněž používaly husté trnité keře, to když bylo potřeba provizorního ovčince. Někdy sloužily za ovčince jeskyně, které měly před vchodem malou zábranu z kamení nebo křoví.

BIBLICKÁ FAKTA

- Ovce byly velmi ceněny pro své maso, mléko, tuk, vlnu, kůži a rohy a byly hlavními obětními zvířaty.
- Mezi dravce, kteří v Izraeli na ovce obvykle útočili, patří vlci, hyeny, levharti a šakali. V dávných dobách žili v této oblasti i lvi a medvědi. (Viz 1. Samuelova 17:33-37.)
- Pastýři používali hůl, aby ovce vedli, a prut a prak, aby je bránili.
- Pastýř ve dne vodil své ovce za potravou a k vodě (viz Žalm 23:1-2) a v noci zpět do ovčince. Když se ovce vracely, pastýř je spočítal, a pokud nějaká chyběla, šel zaběhnoutou ovci hledat. Pak si lehl ke vstupu do ovčince, aby je chránil.
- Ježíš Kristus sám sebe nazval Dobrým pastýřem (viz Jan 10:11-15), neboť za nás položil život. Sám sebe rovněž přirovnal ke dveřím ovčince (viz Jan 10:1-9), neboť právě skrze Něho získáváme duchovní výživu, odpočinek, pokoj, spasení a oslavení.
- Apoštol Pavel přirovnal Církev ke stádu ovcí. (Viz Skutkové 20:28.)

ILUSTRACE DAVID HABBEN; DETAIL Z OBRAZU KRISTUS A BOHATÝ MLÁDÝ KNÍŽE, HEINRICH HOFMANN.

JINÉ OVCE

Spasitel mluvil o jiných ovcích, „kterých nejsou z tohoto ovčince“ (Jan 10:16), a měl tím na mysli Nefity a Lamanity, kteří byli vyvedeni z domu Izraele. (Viz 3. Nefi 15:14-24.) Mluvil také o návštěvě ztracených kmenů Izraele. (Viz 3. Nefi 15:20; 16:1-3.)

Čemu se můžeme naučit

Ovčince jsou:

Místa, kde se shromažďuje stádo. Jako členy Církve nás skrze naši víru a naše smlouvy spojuje pouto jednoty a také to, že se doslova shromažďujeme. President Henry B. Eyring, první rádce v Prvním předsednictvu, učil: „Radost z jednoty, kterou si [Nebeský Otec] tak přeje nám dát, není pro jednoho. Musíme o ni usilovat a zasloužit si ji i s dalšími. Není tedy překvapující, že Bůh na nás naléhá, abychom se shromažďovali, aby nám mohl žehnat. Chce, abychom se shromažďovali do rodin. Organizuje třídy, sbory a odbočky a přikazuje nám, abychom se shromažďovali často. V oněch shromážděních, ... se [můžeme] modlit a usilovat o jednotu, aby nám přinášela radost a aby násobila naše schopnosti sloužit.“ („Naše srdce spojená v jedno“, *Liahona*, listopad 2008, 69.)

Místa bezpečí a odpočinku. V Ježíši Kristu nacházíme „odpočinití dušem svým“. (Matouš 11:29.) Jeho Církev je „ochrana a ... útočiště“ (NaS 115:6). A jak učil president Boyd K. Packer, president Kvora Dvanácti apoštolů: „Bezpečí a jistotu pro sebe ... nacházíme v tom, že ctíme smlouvy, které jsme uzavřeli, a že děláme prosté skutky poslušnosti vyžadované od následovníků Krista.“ („Toto vím“, *Liahona*, květen 2013, 7.)

Místa ochraňovaná pastýřem. Ježíš Kristus je Dobrý pastýř, který nám přináší spasení. Trpěl a zemřel proto, abychom mohli překonat hřích a navrátit se k našemu Nebeskému Otci. Když přijdeme ke Kristu a jsme poslušni Jeho přikázání, žehná nám, vede nás a ochraňuje nás jako jednotlivce i jako svůj lid smlouvy. ■

„Jak mohu přestat být nervózní, když mám hovořit s biskupem o svých otázkách či obavách?“

Když máte hovořit s biskupem o problémech, s nimiž zápolíte, můžete být nervózní, což je normální. Často jsme nervózní předtím, než uděláme nebo zažijeme něco nového, nebo když máme mluvit s někým dospělým.

Váš biskup je však povolán Bohem. Byl povolán, protože je oddaným učedníkem Ježíše Krista. Udělá, co je v jeho silách, aby byl laskavý a chápavý. Jeho cílem je pomoci vám přijít ke Spasiteli, abyste tak mohli nalézt pokoj. Zpočátku se můžete cítit v rozpacích, když s ním máte hovořit o svých otázkách nebo o hříchu, ale on se na vás nebude dívat svrchu. Ve skutečnosti bude rád, že máte touhu se zlepšovat. A to, o čem spolu budete hovořit, si nechá pro sebe.

Nemusíte nést svá břemena sami. Biskup vám může pomoci najít odpovědi na vaše otázky a – pokud to bude třeba – může vám pomoci činit pokání a prostřednictvím Kristova Usmíření překonávat pocity viny, zoufalství a nezpůsobilosti.

Když budete hovořit s biskupem, budete pociťovat lásku, kterou k vám chová. Přestože je zodpovědný za celý sbor nebo odbočku, jeho hlavním zájmem je blaho mladých mužů a mladých žen. Svou žádostí o pomoc ho nijak neobtěžujete.

Můžete se modlit k Nebeskému Otcí, aby vám dal sílu a odvahu si s biskupem promluvit. Nebeský Otec zplnomocnil vašeho biskupa, aby vám pomáhal, a váš biskup to rád udělá. Pokud za ním jdete s otevřeným srdcem a touhou být lepšími, zjistíte, že z jeho kanceláře odcházíte s mnohem lepšími pocity, než jste měli předtím.

Nebude se na vás dívat svrchu

Biskupovi vašeho sboru je dána pravomoc, aby vás vedl jednotlivými kroky pokání. Obrátit se na biskupa je pro vás někdy jediná možnost, jak v plné míře učinit pokání skrze Spasitele. Když jsem byla v situaci, kdy bylo třeba promluvit s biskupem, pomohl mi nalézt Spasitele a překonat tu nejhlubší ránu, kterou jsem kdy utrpěla. Váš biskup vám chce pomoci. Byl povolán, aby se o vás staral, a nebude se na vás dívat svrchu kvůli problému, se kterým za ním přicházíte.

Madison D., 18 let, Utah, USA

Biskup je ochoten pomáhat

Míval jsem na pohovorech nepřijemné pocity, ale časem jsem si uvědomil, že biskup mi byl vždy ochoten pomoci řešit mé problémy. Důvěřujte svému biskupovi; on je pastýř a sbor je jeho stádo.

Jaime R., 19 let, Cochabamba, Bolívie

Nezklame vaši důvěru

Zjistila jsem, že biskup je pravděpodobně ten nejdůvěryhodnější dospělý, u kterého

může dospívající hledat pomoc. Nikdy nezklame vaši důvěru – všechno, co mu řeknete, zůstává v jeho kanceláři. Někdy je velmi těžké mluvit o problémech, které máme, ale hovořit mezi čtyřma očima s někým, kdo vás má rád, zajímá se o vás a chce pro vás to nejlepší, to v mnohém usnadňuje.

Nicole S., 18 let, Idaho, USA

Můžete se na něj spolehnout

Váš biskup nebo prezident odbočky je opravdový služebník Páně.

Můžete se spolehnout, že vás povede, když budete hledat inspiraci od Duha Svatého a v písmech. Je třeba rozumět tomu, že biskup je zde, aby nám pomáhal, a že je veden Bohem.

Stanislav R., 19 let, Doněck, Ukrajina

Pamatujte na to, že vás má rád

Pokud máte něco, o čem skutečně chcete s biskupem hovořit, bude možná snazší mluvit s ním nejprve o škole a o dalších všeobecných věcech. Pokud jste nervózní, protože s ním chcete řešit otázky pokání, nezapomínejte, že vás má rád. Nemusíte se obávat toho, co si o vás bude myslet; proč by hleděl spatra na někoho, kdo se chce dostat blíže ke Kristu?

Ashley D., 17 let, Arizona, USA

Modlete se o poznání

Zeptejte se sami sebe, proč se cítíte nepříjemně, když hovoříte s biskupem. Myslíte si, že vám nebude schopen pomáhat řešit vaše problémy? Modlete se, abyste poznali, že vás biskup má rád a že je povolán, aby vám pomáhal.

Adam H., 13 let, Kalifornie, USA

I když uděláte chybu

Vyznat něco biskupovi může být těžké a může to vyvolávat rozpaky, ale když vyjdete z jeho kanceláře, budete mít pocit úlevy a budete vědět, že vás Nebeský Otec miluje. Biskup chce, abyste byli šťastní, i když uděláte chybu.

Amanda W., 16 let, Utah, USA

Je tady, aby pomáhal

Biskup je pastýřem sboru. Pamatujte, že udělá, co je v jeho silách, aby vám pomohl, a že má na své straně moc Boží. Pokud máte obavy, můžete se modlit o sílu, abyste si se svým biskupem zvládli promluvit. Nakonec budete rádi, že jste za ním šli – a bude to stát za to.

Samuel H., 14 let, Idaho, USA

Více informací na toto téma naleznete v článku C. Scotta Growa „Co musím vyznat svému biskupovi a proč?“ Liahona, říjen 2013, 58.

SPOLÉHEJTE SE NA NĚJ

„Hledejte radu u svých vedoucích kněžství, především u biskupa.

Biskup zná měřítka a ví, čemu vás učít. Vyhledávejte příležitosti být v jeho přítomnosti. Můžete očekávat, že vám bude pokládat jasně, zkoumavé otázky. Důvěřujte mu. Spoléhejte se na něj. Požádejte ho, aby vám pomohl porozumět tomu, co od vás Pán očekává. Učiňte závazek, že budete žít podle církevních mravních zásad. Smysluplný vztah s dospělým vedoucím je nezbytný pro to, aby vám pomohl uchovat se morálně čistými a způsobilými.“

Starší M. Russell Ballard z Kvora Dvanácti apoštolů, „Purity Precedes Power“, Ensign, Nov. 1990, 37.

PŘÍŠTÍ OTÁZKA

„Ve škole se mi posmívají, protože jsem členem Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Víím, že bych si měl stát za tím, čemu věřím, ale je to tak těžké! Jak mám najít dostatek odvahy říci těmto lidem, aby přestali?“

Svou odpověď, a pokud chcete, tak také svou fotografii ve vysokém rozlišení, prosím vložte do 1. května 2015 na stránkách liahona.lds.org nebo ji pošlete e-mailem na adresu liahona@ldschurch.org nebo ji zašlete poštou (viz adresa na straně 3).

Je nutné zaslat i tyto informace a souhlas: 1) vaše celé jméno, 2) datum narození, 3) název sboru nebo odbočky, 4) název kůlu nebo okrsku, 5) váš písemný souhlas se zveřejněním vašeho příspěvku a fotografie, a pokud vám ještě nebylo 18 let, tak také písemný souhlas vašich rodičů (stačí formou e-mailu).

Odpovědi mohou být zkráceny nebo pro lepší srozumitelnost upraveny.

*Ellie věděla, kdo je její hrdina,
ale bála se to říct.*

Kdo je

Charlotte Mae Sheppardová

Podle skutečné události

„Stůj za svým svědomím, vírou a ctí, hrdina ... bud.“

(Children's Songbook, 158.)

Ellie si nervózně okusovala nehet na
palci. Paní učitelka postupovala od
jedné lavice ke druhé a každému žákovi
položila otázku.

„Kdo je tvůj hrdina?“ Zeptala se
Jeremyho.

Jeremy nezaváhal ani na
chvíli. „Můj taťka!“ řekl hrdě.

tvůj hrdina?

Paní učitelka se usmála. „A tvůj, Sáro?“

I ona odpověděla okamžitě. „Abraham Lincoln.“

Paní učitelka se blížila k Ellie a ona cítila, jak jí buší srdce. Mluvili o hrdinech už od rána a teď měl každý říct, kdo je jeho hrdina – před celou třídou!

Amber a Justin řekli, že pro ně je hrdinou jejich maminka. Walter řekl, že pro něj je to jeho dědeček. Několik dětí řeklo, že jejich hrdinou je nějaký král nebo president.

Už zbývalo jen několik dětí a za chvíli dojde paní učitelka k Ellie. Musí si vzpomenout na nějakého hrdinu – a rychle.

Ellie se v rozpacích dívala dolů na své boty. Vzpomenout si na nějakého hrdinu nebyl ten problém.

Ona už svého hrdinu má. Je to Ježíš Kristus.

Uzdravoval nemocné, křísil mrtvé a zaplatil za hříchy každého z nás. Je to ten největší hrdina, který kdy žil! Jen se to bála říct.

Ellie si znovu začala okusovat nehet na palci, když si představila, že by měla před celou třídou říct, že jejím hrdinou je Ježíš Kristus. Co když se jí Jeremy bude smát? Co když si o ní Sarah s Amber budou o přestávce šeptat?

Samozřejmě, že věděla, že jejím hrdinou je Ježíš Kristus. Ale to neznamená, že to musí vědět i všichni ostatní.

Paní učitelka se zastavila u Ellie před lavicí a usmála se. „A kdo je tvůj hrdina, Ellie?“

Ellie se podívala na řadu dětí vedle sebe a pak vzhledla k paní učitelce. „Abraham Lincoln,“ zašeptala.

Paní učitelka se spokojeně usmála. „Dobře!“ řekla a přešla k dalšímu žákovi v řadě.

Jakmile odešla, Ellie si s úlevou oddechla. Naštěstí to má už za sebou. Vůbec nemá zapotřebí, aby všichni ve třídě věděli, kdo je její hrdina –

„Ježíš Kristus,“ řekl nějaký hlas.

Ellie se překvapeně podívala tím směrem. Seděl tam – jen o kousek dál v řadě – malý chlapec s rozčuchanými vlasy. Byl hubený a nesmělý a sedával vždy v poslední lavici. Ellie ani nevěděla, jak se jmenuje. Nepamatovala si, že by někdy řekl jediné slovo – až doteď.

Několik dětí se otočilo a zíralo na něj, ale on si jich nevšímal. Jen se díval vzhůru na paní učitelku a řekl to znovu. „Mým hrdinou je Ježíš Kristus.“

Paní učitelka se vesele usmála a postupovala dál v řadě. Ellie se ale užasle dívala na onoho chlapce. Bála se o svém hrdinovi říct ostatním, ale on se nebál. A to nechodí ani na její shromáždění! Ale věděl, jak je důležité být příkladem a postavit se za Ježíše Krista, i když to může být těžké.

Ellie se na chlapce usmála. Teď už by se nebála říct, kdo je její hrdina. Koneckonců už na to byli dva. ■

Autorka žije v Kalifornii v USA.

Modlitby a katedrály

McKelle Georgeová

Podle skutečné události

„Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.“ (Jan 13:35.)

Dani se podívala vzhůru, ale ani tak nedohlédla ke stropu té nádherné katedrály. Chodili sem lidé, kteří patřili k jiné církvi. Dani nechtěla, proč se jdou s rodinou podívat do tohoto kostela zrovna v pátek, ale tatínek řekl, že jdou na něco, co se jmenuje nešpory.

„Co to je?“ zeptala se Dani.

„To je shromáždění, kde lidé společně zpívají, čtou písma a modlí se,“ řekl tatínek. „Jako velká rodina na konci dne.“

Dani se to vysvětlení líbilo. Byla se svou rodinou na dovolené v Anglii. Minulou neděli jeli do sboru ve městě, které se jmenuje York. Všechny děti na Primárkách tam znaly stejné verše z písem a stejné písničky jako Dani. Věděla, že sbor, který navštívila, je součástí Ježíšovy pravé Církve, stejně jako sbor u nich doma.

Tato katedrála se ale velmi lišila od toho, na co byla zvyklá. Všimla si stolku se spoustou svíček. Dani se dívala, jak nějaký chlapec jednu svíčku zapálil.

„Proč zapaluješ svíčky?“ zeptala se ho Dani.

Chlapec se usmál. „Svíčku zapálím, když se modlím o něco

„Máme mít rádi všechny lidi, pozorně jim naslouchat a projevovat zájem o jejich upřímné přesvědčení.“

Starší Dallin H. Oaks z Kvora Dvanácti apoštolů, „Láska k druhým a respekt k odlišnostem“, *Liahona*, listopad 2014, 27.

zvláštního. Dokud plamínek hoří, doufám, že Bůh moji modlitbu stále slyší.“

Dani připadalo, že to jsou jen obyčejné svíčky. Byla trochu zmatená, ale chtěla být zdvořilá. Usmála se na chlapce.

Dani a její rodina se posadili a nešpory začaly. Toho samého chlapce uviděla o několik řad dál. Pak si uvědomila, že nezná žádnou z písní, které všichni lidé kolem ní zpívají. Když se modlili, četli modlitbu z malé knížečky. Všechno jí připadalo odlišné od toho, na co byla zvyklá.

Ale hudba byla krásná, i když ji neznala. Pak se postavil nějaký pán a začal číst písma. Na rozdíl od Danina biskupa, který mívá oblek a kravatu, měl na sobě roucho. Ale když začal číst, Dani si uvědomila, že ten příběh zná! Četl o tom, jak Ježíš uzdravil deset malomocných.

„Tati,“ zašeptala Dani, „tenhle příběh mám moc ráda.“

Tatínek se usmál. „Já taky.“

Pak se pán v rouchu pomodlil. Požádal Boha, aby požehnal lidem, kteří jsou nemocní nebo trpí nouzí. Přesně tak to dělávala i Dani! Také poprosil o zvláštní požehnání pro vedoucí své církve. Dani si vzpomněla, jak s rodinou vždy prosí

Nebeského Otce, aby požehnal prezidentu Thomasu S. Monsonovi a jeho rádcům.

Pocítila v srdci hřejivý pocit. Věděla, že Nebeský Otec jí říká, že miluje *všechny* své děti a slyší *všechny* jejich modlitby, i když chodí do jiné církve a nemají plnost evangelia.

Když vstali a chystali se odejít, tatínek si zkontroloval telefon. Když si přečetl došlé zprávy, vypadal smutně. „Zemřela sestra Monsonová,“ řekl.

„To snad ne!“ Dani se rychle v duchu pomodlila, aby prezident Monson byl v pořádku.

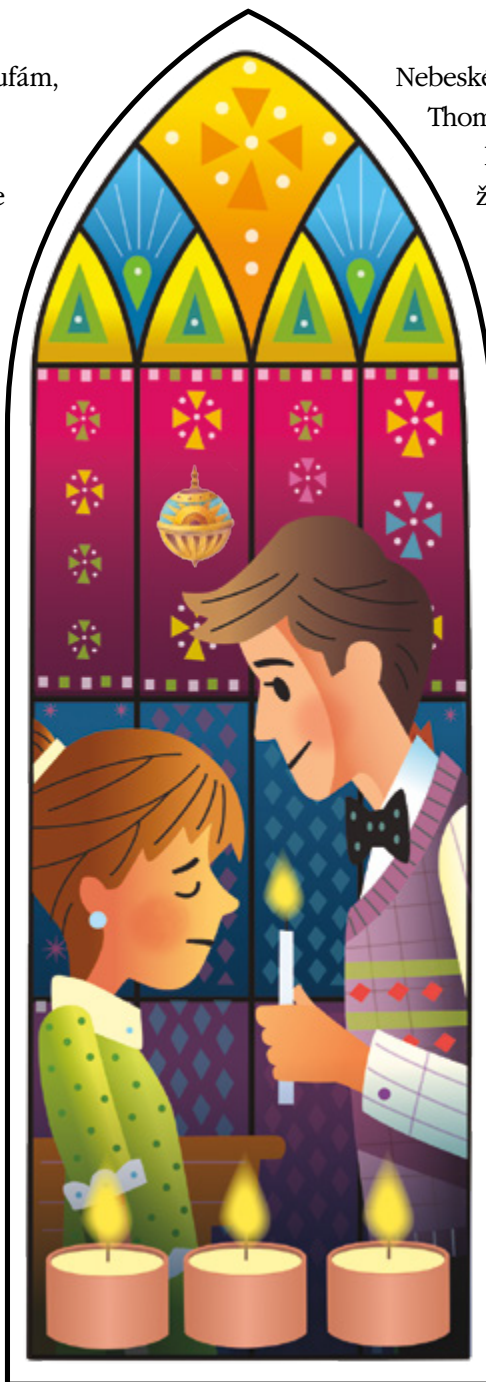
„Jsi v pořádku?“ zeptal se kdosi. Byl to ten chlapec, se kterým předtím mluvila. Slyšel Dani a zdálo se, že mu to dělá starost.

„Zemřela sestra Monsonová,“ řekla Dani. „Byla to manželka našeho proroka, presidenta Monsona.“

„To je mi líto,“ řekl vlídně. „Zapálím za něj svíčku.“

Dani se usmála a poděkovala mu. Pomyslela si, že je to od chlapce hezké, že chce pronést zvláštní modlitbu za presidenta Monsona. Věděla, že Nebeský Otec uslyší modlitbu, kterou pronesla v duchu ona, i modlitbu onoho chlapce. ■

Autorka žije v Utahu v USA.

Starší Russell
M. Nelson

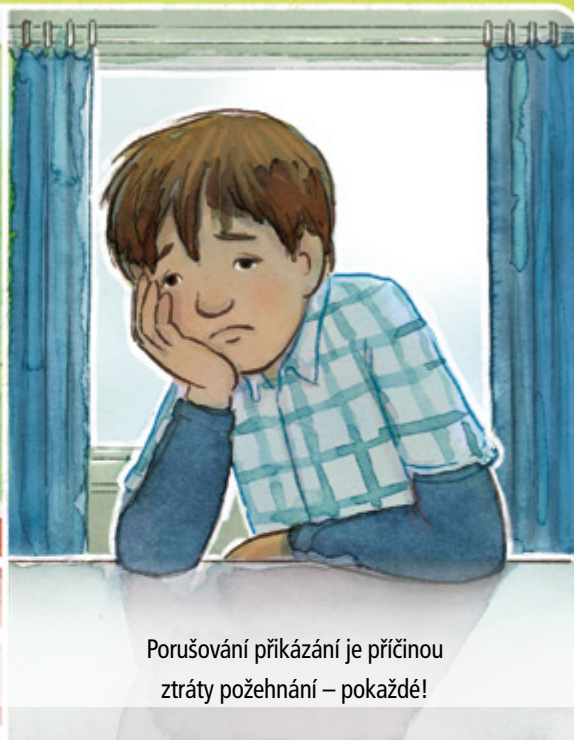
Kvorum Dvanácti
apoštolů

Členové Kvora
Dvanácti apoštolů
jsou zvláštní svědkové
o Ježíši Kristu.

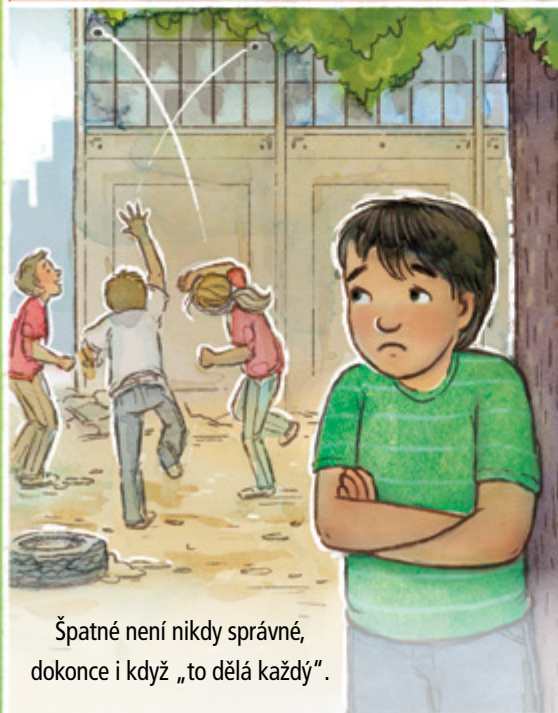
Proč je POSLUŠNOST tak důležitá?

Dodržování příkázání s sebou
přináší požehnání – pokaždé!

Porušování příkázání je příčinou
ztráty požehnání – pokaždé!

Špatné není nikdy správné,
dokonce i když „to dělá každý“.

Když jste poslušní vůči Bohu,
projevujete tím svou víru.

„Tentoť jest den,
kterýž učinil
Hospodin, a protož
radujme se a
veselme se v něm.“

Žalm 118:24

Ježíš uzdravuje malomocného

Erin Sandersonová

Vzpomeňte si na nějakou dobu, kdy jste byli nemocní. Udělal pro vás někdo něco laskavého, aby vám pomohl cítit se lépe?

V Novém zákoně čteme o tom, jak se Ježíš choval laskavě k lidem, kteří byli nemocní. Jednou za Ježíšem přišel muž s bolestivou nemocí kůže, která se nazývá malomocenství. Věděl, že Ježíš má moc uzdravit každého člověka, který je nemocný. Věřil, že ho Ježíš může uzdravit. Ježíš se malomocného dotkl a řekl: „Buď čist.“ (Marek 1:41.) Jakmile to Ježíš řekl, muž se uzdravil.

Můžeme jít v Ježíšových stopách tím, že se budeme chovat laskavě k lidem, kteří jsou nemocní nebo smutní, a budeme jim projevovat lásku. ■

Autorka žije v Utahu v USA.

NÁMĚTY PRO RODINNÝ ROZHOVOR

Tento příběh z Marka 1:40–42 můžete převyprávět pomocí postav z písem na straně 74. Pak byste mohli přečíst Judu 1:22 a naplánovat si, jak byste společně s rodinou mohli pro někoho udělat něco hezkého. Možná byste pro někoho mohli udělat něco tajně!

Píseň: „Tell Me the Stories of Jesus“ [„Vyprávějí mi o Ježíši“] (*Children's Songbook*, 57) nebo jiná podobná píseň.

Verše z písem: Marek 1:40–42

Videa: Na stránce Biblevideos.org můžete zhlédnout video „Jesus Heals a Lame Man on the Sabbath“ [„Ježíš o sabatu uzdravuje chromého“] a „Jesus Heals a Man Born Blind“ [„Ježíš uzdravuje muže, který se narodil slepý“].

CHOĎME V JEŽÍŠOVÝCH STOPÁCH

S rodinou pomoci scének názorně předved'te, jak byste mohli druhým projevit lásku v těchto situacích. Vymyslete nějaké situace sami!

Do vašeho sousedství se přistěhovala nová rodina.

Některé děti se chovají ošklivě k jednomu dítěti ve škole.

Na Primárky přijde dítě, které nikoho v odbočce nezná.

Váš mladší sourozenec si nemá s kým hrát.

Miminko pláče a maminka se snaží uvařit oběd.

Někdo z vašeho sboru nebo odbočky je nemocný a nemůže vycházet z domu.

ZJISTĚTE VÍCE: EVANGELIA

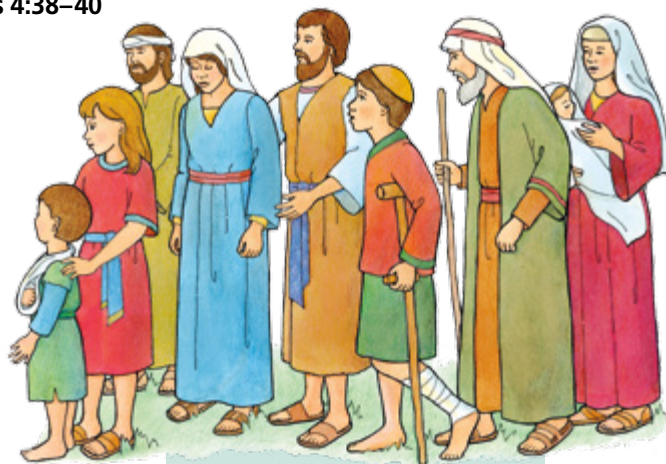
Nový zákon obsahuje čtyři zvláštní knihy, které se nazývají evangelia a jež napsali někteří Ježíšovi učedníci. V evangeliích se píše o tom, jak Ježíš Kristus žil na zemi. Příběh o uzdravení malomocného je ve třech z těchto evangelií. Nachází se v Markovi 1:40–42 a také v Matoušovi 8:2–4 a v Lukášovi 5:12–14.

NÁMĚT K PÍSMŮM: VYHLEDEJTE SI SLOVA

V Markovi 1:41 se hovoří o *soucitu*. Někdy jsou v Bibli použita slova, která jsou obtížně srozumitelná. Když narazíte na slovo, které neznáte, může vám pomoci Průvodce k písmům! Například si můžete vyhledat slovo „soucit“ a podívat se, co znamená, a najít další verše, v nichž se objevuje. Která další slova z příběhu o tom, jak Ježíš uzdravil malomocného, si můžete vyhledat?

Ježíš uzdravuje nemocné

Marek 1:40–42; Lukáš 4:38–40

Zástup

Tuto stránku podlepte tuhým papírem nebo kartonem. Pak postavy vystříhnete a přilepíte je na dřevěné tyčky nebo papírové sáčky. Můžete si pomocí nich zahrát příběhy z Nového zákona.

Více kopií si můžete vytisknout na stránce liahona.lds.org.

Ježíš Kristus

Malomocný

Petrova tchyně

Starší
Claudio D. Zivic
Sedmdesátník

SPRÁVNÁ cesta

„Slyšte slova toho Boha, který vás učinil.“ (NaS 43:23.)

Před mnoha lety jsme s rodinou navštívili utazský národní park Arches. Jedním z nejkrásnějších a nejznámějších oblouků v parku je Delicate Arch a my jsme se rozhodli vylézt na vrchol hory, abychom se mohli dostat až k němu.

Na začátku cesty jsme byli nadšení, ale ostatní si brzy chtěli odpočinout. Já jsem tam chtěl dorazit dříve, a tak jsem pokračoval sám. Aniž jsem věnoval pozornost tomu, kudy mám jít, vydal jsem se za jedním mužem, který, jak se zdálo, věděl, kam jde.

Cesta začala být strmější. Byl jsem si jist, že ostatní členové rodiny by po ní nedokázali jít. Najednou jsem uviděl Delicate Arch, ale ke svému překvapení jsem

se k němu nemohl dostat. Cesta, kterou jsem se vydal, k němu nevedla.

Byl jsem zklamaný a rozhodl jsem se vrátit. Byl jsem celý netrpělivý, dokud nedorazili i ostatní členové naší skupiny. Řekli mi, že se řídili značkami, které ukazovaly správnou cestu, a s trochou opatrnosti a úsilí dorazili až k Delicate Arch. Já jsem se naneštěstí vydal nesprávným směrem. Získal jsem veliké ponaučení!

Nespouštějte oči z cesty k věčnému životu s Nebeským Otcem. Řiďte se zásadami evangelia a příkázáními, kterým se učíte, a půjdete po správné cestě tak, abyste s Ním jednou mohli žít navždy. ■

Převzato z proslovy „Neodbočme na nesprávnou cestu“, Liahona, květen 2014, 39–41.

Vím, že Ježíš Kristus mě má rád

Jane McBride Choateová

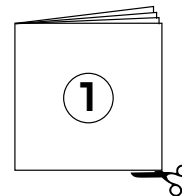
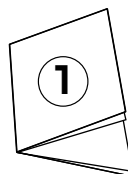
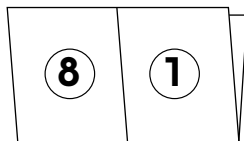
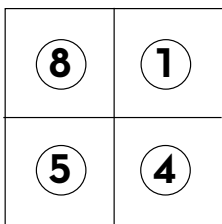
Podle skutečné události

Laney se ze všech sil snažila chovat se na shromáždění uctivě. Ale byla unavená a cítila, jak jsou její nožky neklidné.

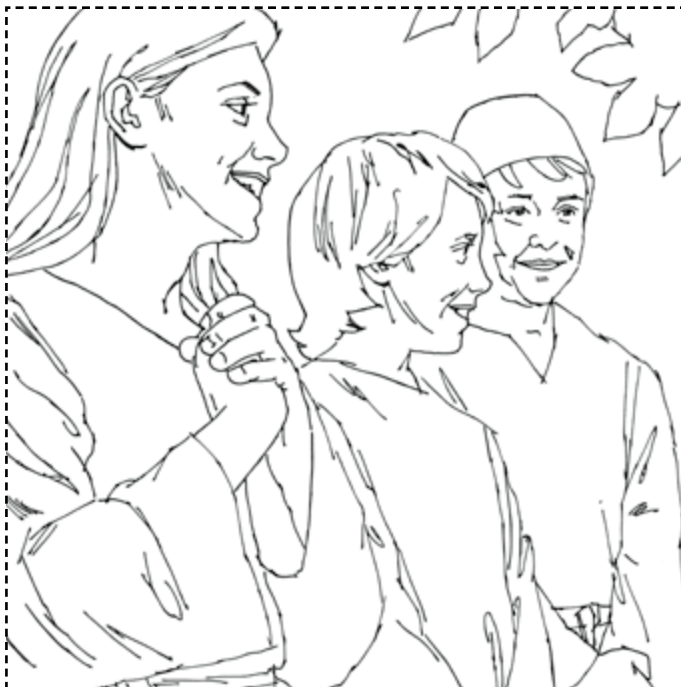

Když skončila svátost, Laney si otevřela svou knížku o Ježíšovi. Našla obrázek Ježíše s malými dětmi. Pociťovala díky tomu klid a radost.

Pokračování na straně 79.

1) Vystřihněte

Má knížka o JEZÍŠOVI

8

*Můj Spasitel má mě rád
Tami Jeppson Creamerová a Derena Bellouá*

1

2) Přeložte

5

*Nebyl jsem tam, když si je na klin bral,
a přesto vím, že žije.*

3) Přeložte

4

*Já vím, že tak jako On měl rád je,
stejně má rád i mě.*

4) Přestřihněte

*Když před lety sám Ježíš na zemi žil,
k sobě si zavolal děti.*

2

*Své srdce Mu chci dát,
můj Spasitel má mě rád.*

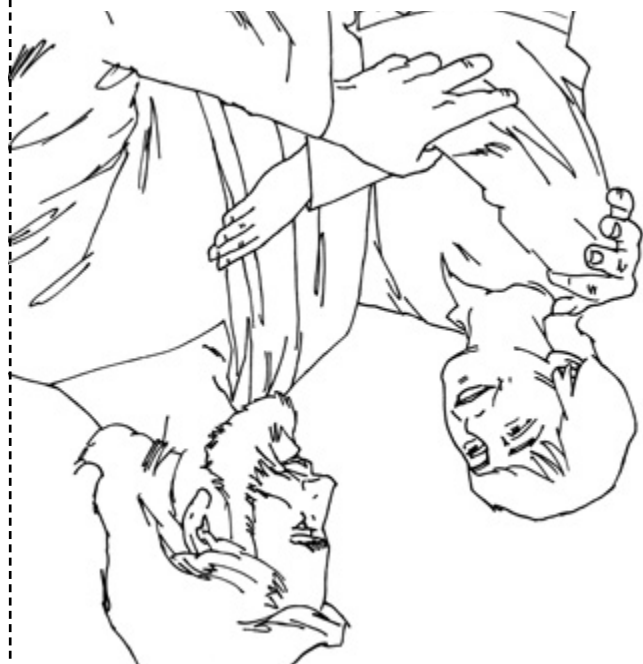
7

*S láskou jím poželhal, když je učil,
za ně se pak pomodlí.*

3

Vím, že žije! Půjdu věrně jen za Ním.

6

Přeložte

Přeložte

Po shromáždění svátosti se Laney zeptala maminky: „Proč je jednodušší chovat se uctivě, když si prohlížím svou knížku o Ježíšovi?“

„Myslím, že je to proto, že ti připomíná, jak moc tě má Ježíš rád,“ odpověděla maminka.

Laney přikývla. „Myslíš, že Ježíš ví, že Ho mám taky ráda?“ zeptala se.

Maminka Laney objala. „Ano, jsem si jistá, že to ví.“ ■

Autorka žije v Coloradu v USA.

Tento měsíc si připomínáme 100 let od doby, kdy První předsednictvo vyzvalo členy, aby pořádali rodinný domácí večer. Následující úryvek pochází z dopisu Prvního předsednictva, v němž je rodinný domácí večer představen. Dopis byl vydán v dubnu 1915 a tiskem vyšel v červnu téhož roku v časopise Improvement Era (na stranách 733–734). Psaní velkých písmen a interpunkce byly upraveny podle současných norem.

Drazí bratři a sestry, Svatým posledních dnů radíme, aby důsledněji zachovávali přikázání Páně dané v 68. oddíle Nauky a smluv:

„A opět, nakolik rodiče mají děti v Sionu ..., kteří je neučí porozumět nauce o pokání, víře v Krista, Syna živého Boha, a o křtu a daru Ducha Svatého vkládáním rukou, když je jim osm let, bude hřích na hlavě rodičů. ...

A budou také děti své učit, aby se modlily a kráčely zpřímá před Pánem.“ [Viz NaS 68:25–28.]

Děti Sionu mají také důsledněji zachovávat přikázání Páně dané dávnému Izraeli a zopakované Svatým posledních dnů:

„Cti otce svého i matku svou, ať se prodléjí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě.“ [Exodus 20:12.]

Tato zjevení se naléhavě vztahují na Svaté posledních dnů a od otců a matek v této Církvi se vyžaduje, aby zajistili, že těmto přikázáním se v jejich domově bude učit a budou tam dodržována.

Z těchto důvodů radíme, a naléháme na to, aby byl v celé Církvi

zaveden „domácí večer“, v kteréžto době mohou otcové a matky kolem sebe doma shromáždit své chlapce a dívky a učit je slovu Páně. Mohou lépe poznávat potřeby a požadavky své rodiny; a současně důkladněji

100 LET rodinného domácího večera

seznamovat sebe i své děti se zásadami evangelia Ježíše Krista. Tento domácí večer má být věnován modlitbě, zpěvu náboženských písní, písniček, instrumentální hudbě, četbě písem, diskusi o rodinných námětech a zvláštní výuce týkající se zásad evangelia a etických problémů života, stejně jako povinností a závazků dětí vůči rodičům, domovu, Církvi, společnosti a národu. Pro menší děti mohou být zařazeny vhodné říkanky, písničky, příběhy

a hry. Může být podáváno lehké občerstvení, pokud může být z velké míry připraveno doma.

Je třeba pečlivě dbát na to, abychom se vyvarovali formálnosti a strnulosti a aby se do činnosti zapojila celá rodina.

Tato shromáždění budou poskytovat příležitosti k projevování vzájemné důvěry mezi rodiči a dětmi i mezi sourozenci, stejně jako budou pro rodiče příležitostmi předávat svým chlapcům a dívkám varovná slova, rady a sdělení. Chlapcům a dívkám budou poskytovat příležitost ctít otce a matku a projevovat vděčnost za požehnání domova, takže bude moci být doslovně naplněn slib, který jim dal Pán, a jejich život bude prodloužen a bude šťastný. ...

[Povzbuzujeme] mladé lidi, aby v tento večer zůstali doma a věnovali svou energii tomu, aby ho učinili poučným, prospěšným a zajímavým.

Budou-li Svatí poslušni této rady, slibujeme, že to přinese veliká požehnání. Láska v rodině vzroste a děti budou více poslouchat rodiče. V srdci mládeže Izraele se bude rozvíjet víra, a oni získají moc bojovat se zlými vlivy a s pokušeními, která je obklopují.

Vaši bratři
JOSEPH F. SMITH
ANTHON H. LUND
CHARLES W. PENROSE
První předsednictvo ■

POSTŘEHY

Jak mohu rodinný domácí večer učinit svou prioritou?

„Zatímco se budete snažit posilovat svou rodinu a rozvíjet pokoj, pamatujte na ... každodenní rodinný domácí večer. Buďte opatrní, abyste z rodinného domácího večera neudělali jen jakýsi dodatek k rušnému dni. Rozhodněte se, že v pondělí večer bude vaše rodina pospolu doma. Nedopusťte, aby pracovní nároky, sport, mimoškolní aktivity, domácí úkoly nebo cokoli jiného bylo důležitější než čas, který trávíte doma spolu se svou rodinou. Skladba vašeho domácího večera není tak důležitá jako čas, který tomu věnujete. Evangelium se má učit jak formálně, tak neformálně. Zajistěte, aby to pro každého člena rodiny byl smysluplný zážitek.“

Také zde najdete

PRO MLADÉ DOSPĚLÉ

JDI **s vírou** VPŘED

Tyto čtyři zásady ze života Nefiho vám mohou dodat sebedůvěru při činění vlastních rozhodnutí.

str. 44

PRO MLÁDEŽ

str. 50

DÍKY **JOSEPHOVI**

Jak se váš život změnil díky Proroku Josephu Smithovi? Zamyslete se nad těmito šesti věcmi.

PRO DĚTI

VÍM, ŽE JEŽÍŠ KRISTUS MĚ MÁ RÁD

Vyrob si vlastní knížečku, která ti pomůže být na shromáždění uctívý.

str. 76

